Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

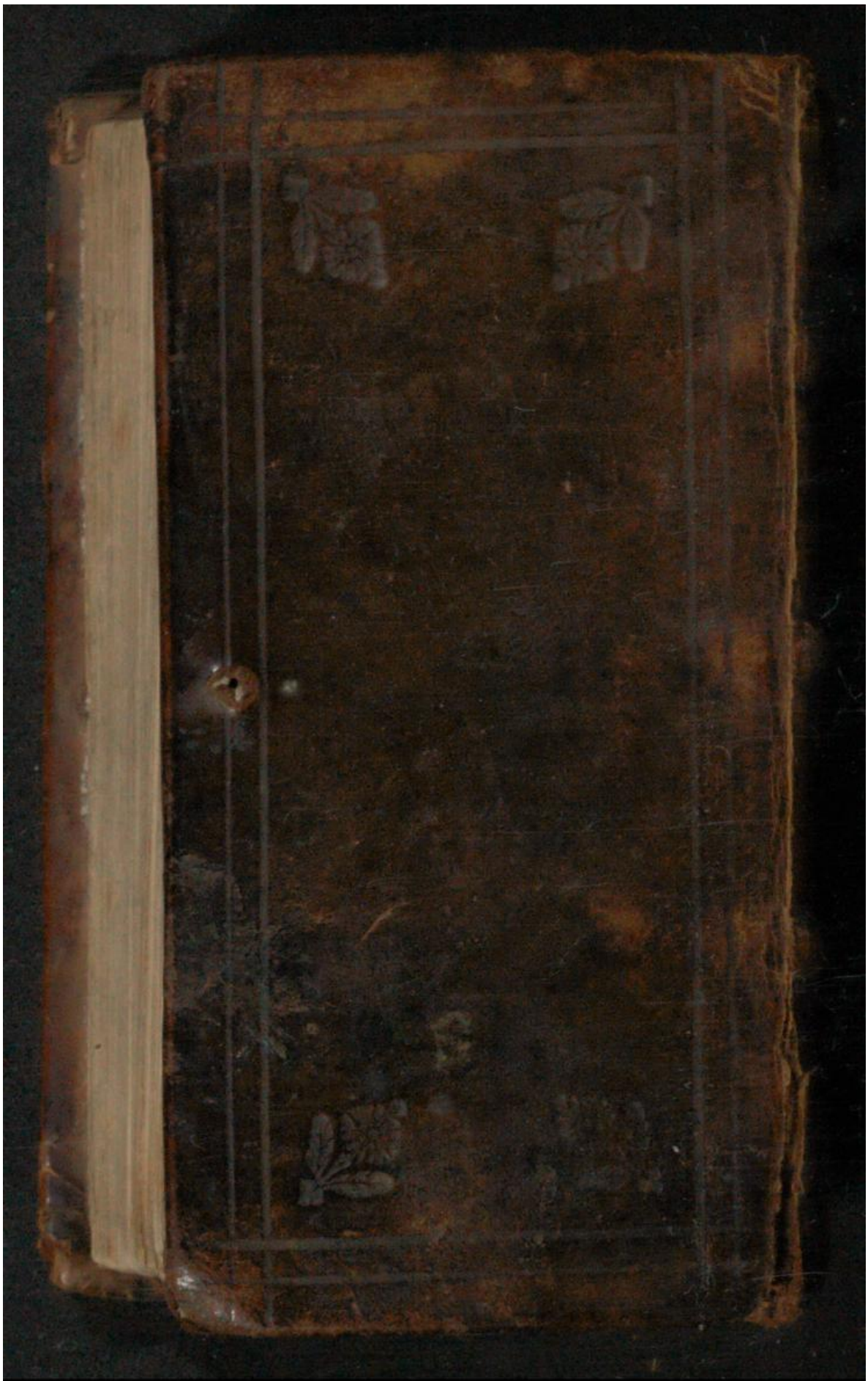

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

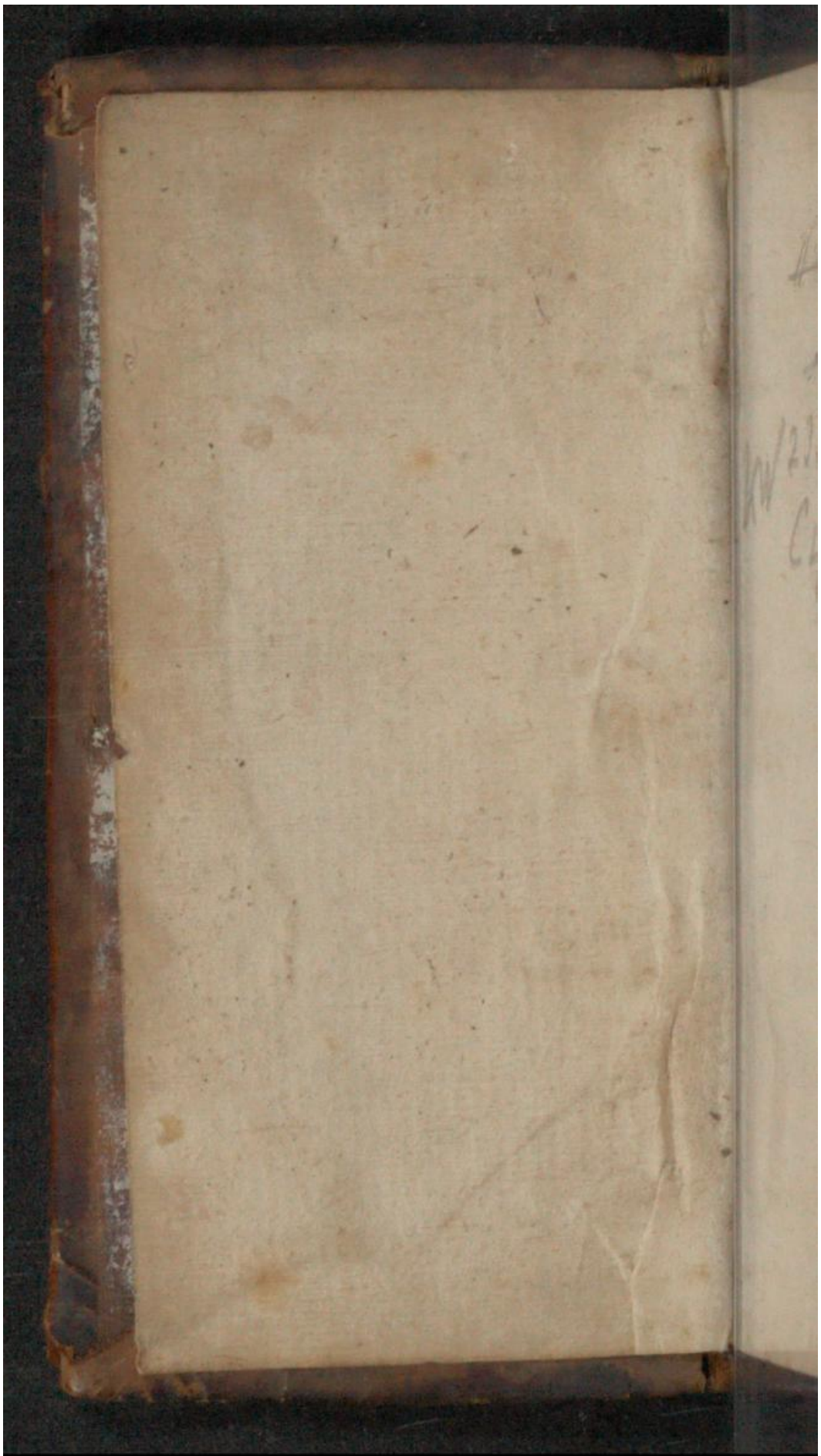

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

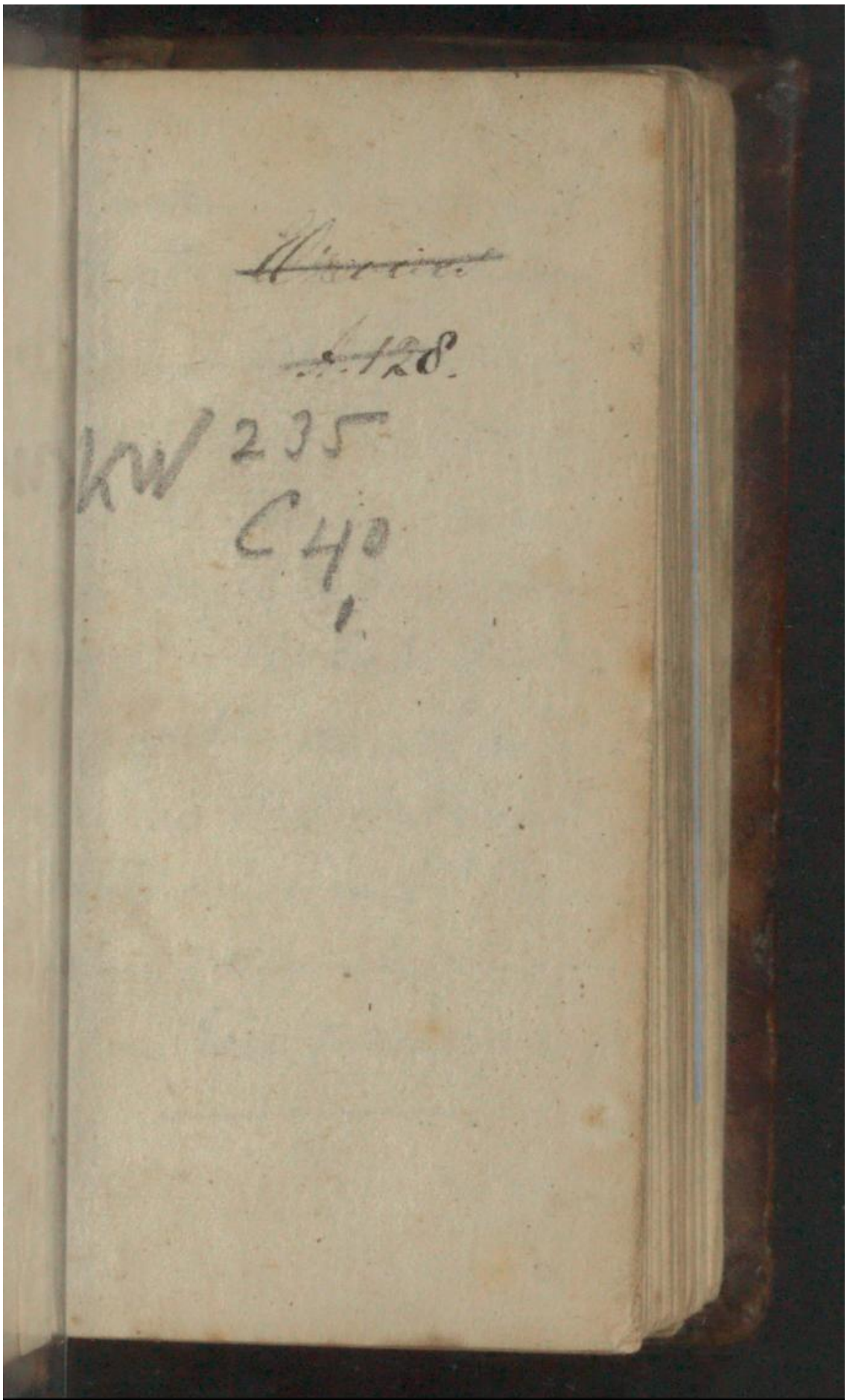
KW 235
C 40
1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

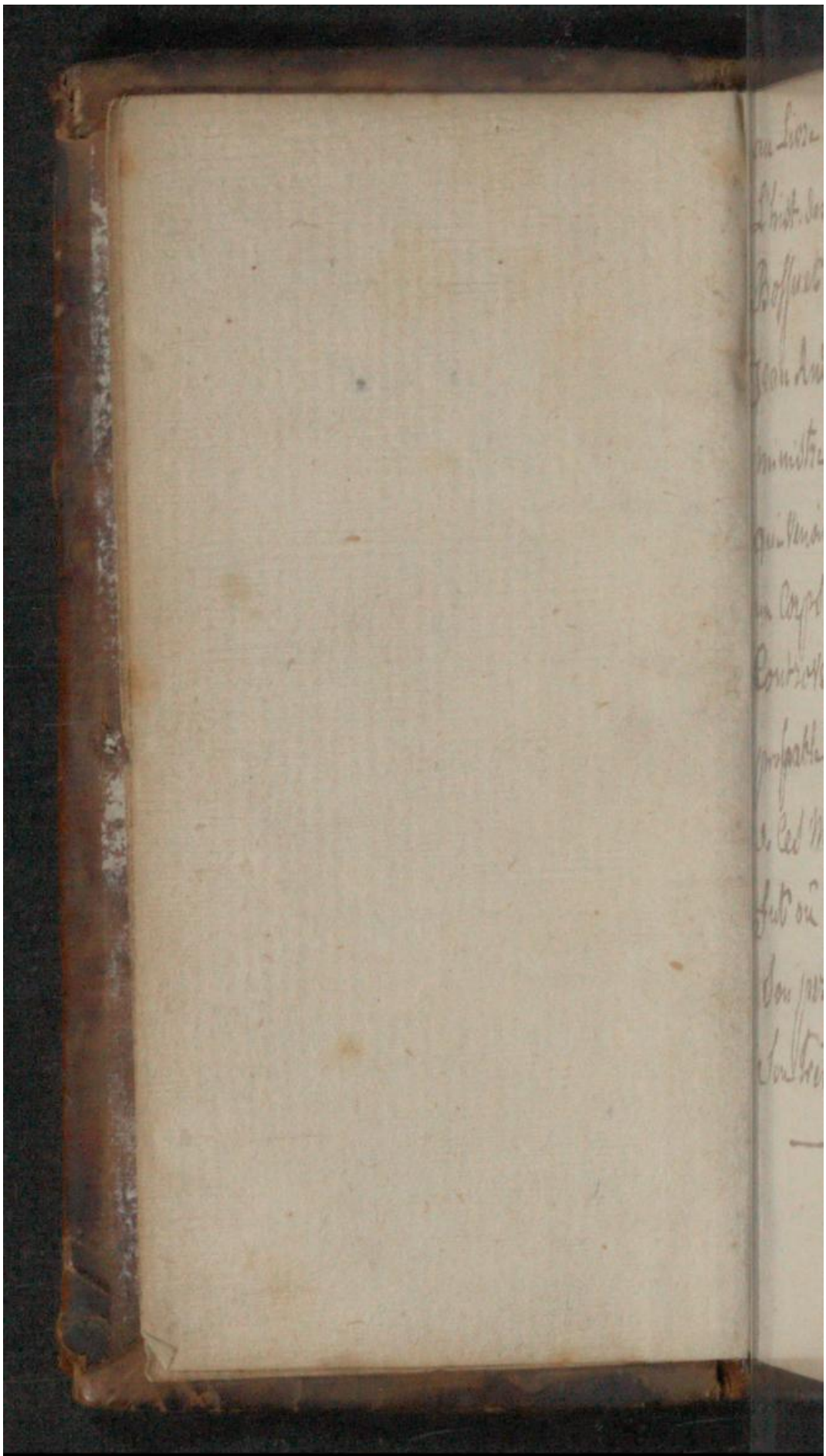

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

au Livre 8.me §. 61. de
l'hist. des Variations,
Bossuet parle d'un
Jean André Gerard,
ministre Lutherien,
qui venoit de donner
un Corps entier de
Controverses. il est
croyable que l'auteur
de ces Méditations
fut ou son fils ou
son pere ou quelqu'un
de ses plus proches parens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

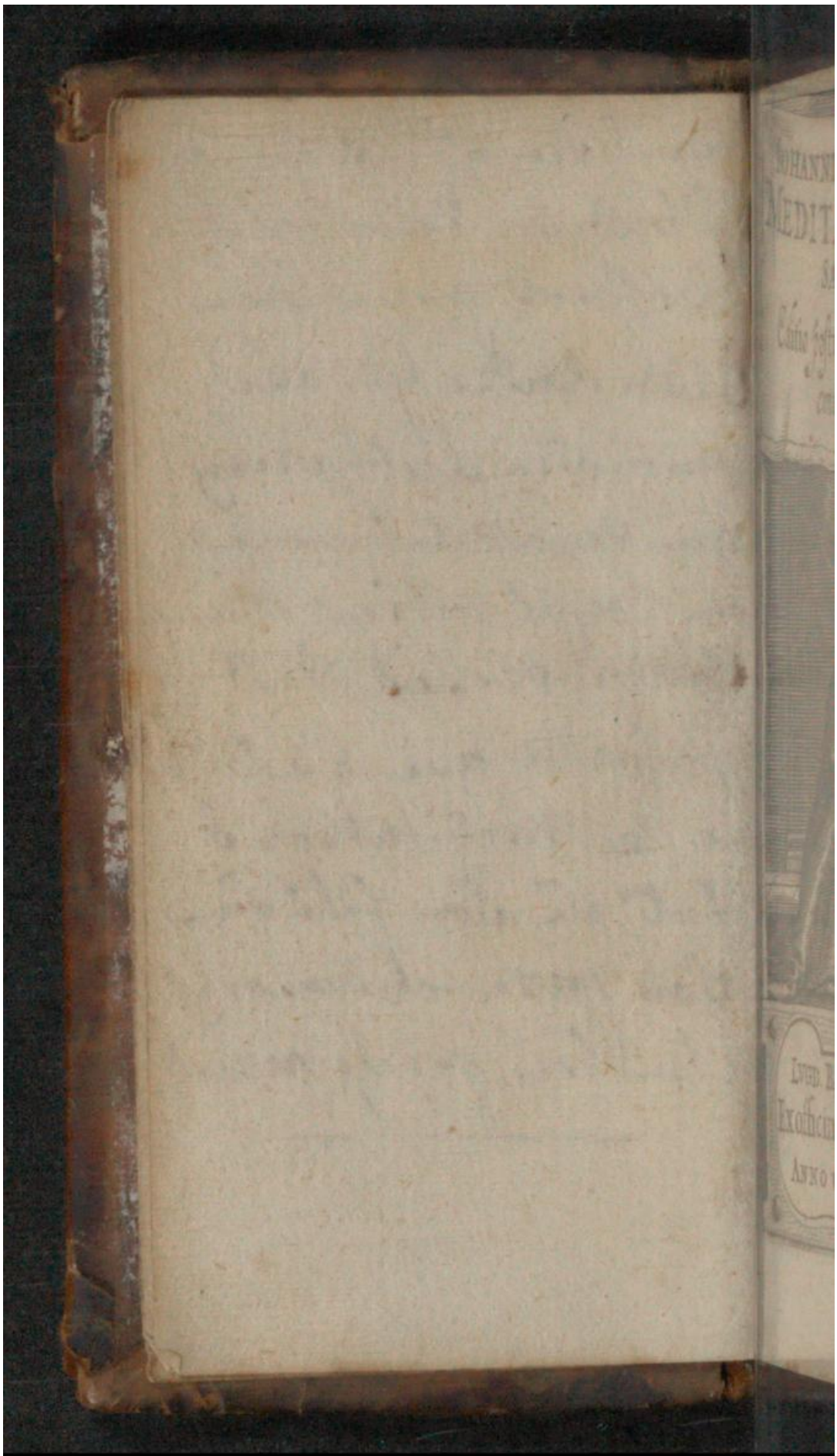

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

IOHANNIS GERHARDI MEDITATIONES SACRAE.

Editio postrema; prioribus emendatior.

LVGD. BATAVORVM,
Ex officina Elzeviriana
ANNO cIↃIↃcXXIX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

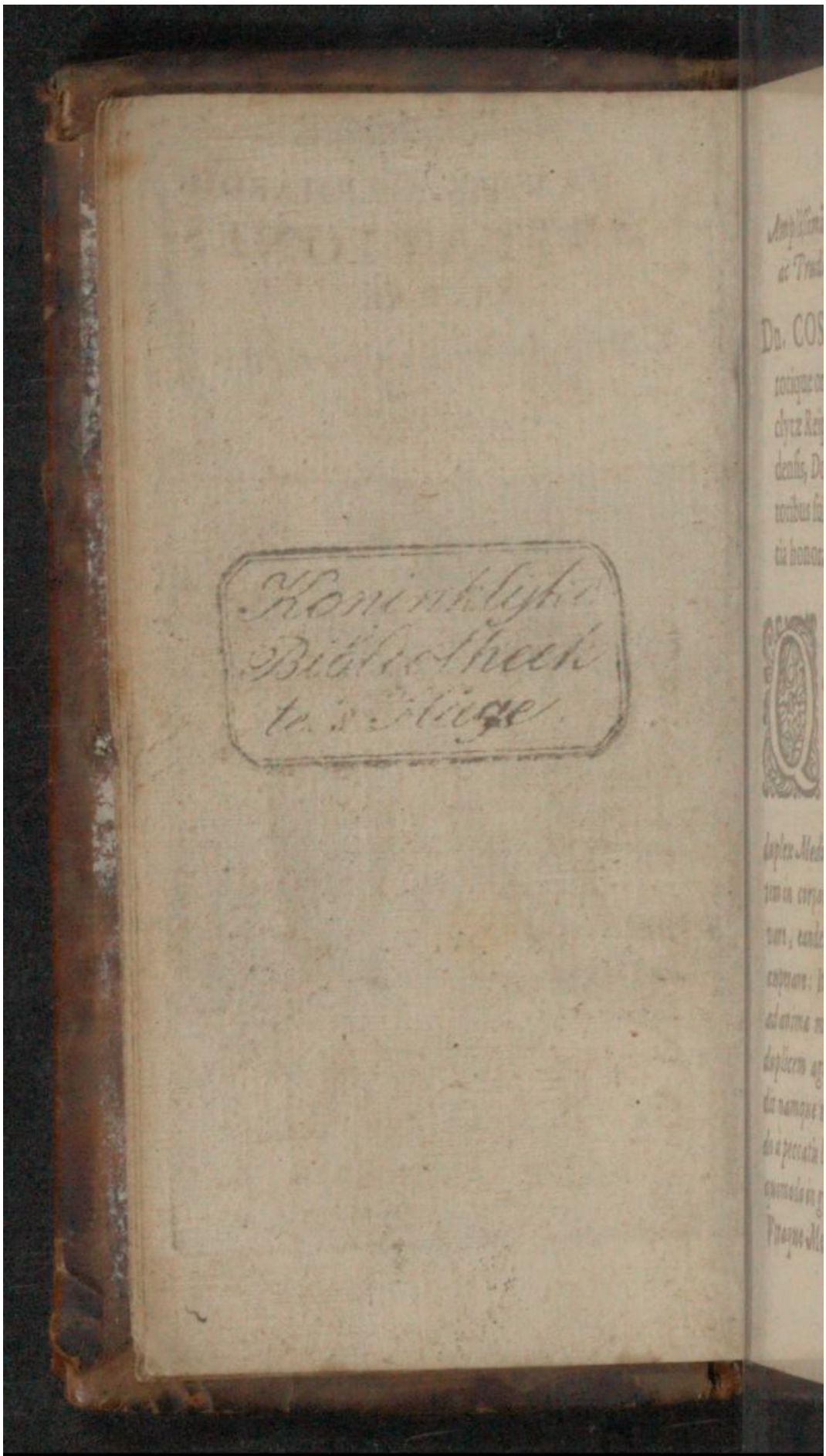

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Ampliſſimis, Conſultiſſimis, ac Trudentiſſimis Viris,

Dn. COSS. EXCOSS.

totique ordini Senatorio inclytæ Reipublicæ Halberſtadenſis, Dominis & Promotoribus ſuis omni obſervantia honorandis, S.

QUI Theologiam Medicinæ *conferunt, & multi ſunt, & rem recte explicare videntur. Vt enim duplex Medicinæ finis, ſanitatem in corpore humano conſervare, eandemque amiſſam recuperare: Ita Theologia, quoad animæ morbos, eodem modo duplicem agnoſcit finem. Oſtendit namque non ſolum, quomodo à peccatis liberemur, ſed etiã, quomodo in gratia conſervemur. Vtraque Medicina, tam corpo-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ris, quam animæ, à Deo est, dicebat Gregorius: Ergo etiam in autore consentiunt.

Habet Medicina certa sua principia, λόγον scilicet ἢ πεῖραν, quæ ob id crura quædam ejusdem appellantur, cum quibus quod consonum, acceptat; quod dissonum, respuit. Sic Theologia certum & immotum habet principium, verbum Dei Propheticis & Apostolicis scriptis comprehensum, cum quo quod consentit, acceptat; quod dissentit, respuit. Alii progrediuntur ulterius, & ostendunt, quod omnis vera Medicina ex regeneratione, siquidem nihil potest regenerare, quod non ipsum regeneratum: Ad emundationem ergo spiritus vitalis ab impuris morborum tincturis, quæ est quasi regeneratio quædam requiruntur corpora regenerata, id est,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

est, spiritus, qui sunt corpora spiritualia propter penetrationem & tincturam; Ac nihilominus sunt etiam spiritus corporei: Ita quoque verus Theologiæ finis est, spiritualis illa interioris hominis regeneratio, quam ex aqua & Spiritu fieri testatur Veritas. Addunt etiam collationẽ lapidis Philosophici cũ lapide benedicto in Ecclesia: Sed quia hæc nec omnibus concessa, iis immorari nolo, sufficit instituto meo, quod ex collatione Theologiæ cum Medicina optima ratione colligere possim, Theologiam esse doctrinam practicam, ac proinde minus recte eos sentire, qui speculativam eam esse contendunt, quo in numero sunt quidam ex Scholasticis.

Quamvis enim non solum agenda, sed etiam credenda ac sperarda in hac cœlesti Philosophia proponantur, id tamen non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

impedit, quo minus practica adhuc dicatur; nam & Medicina in quorundam θεωρίαν occupata est, nec tamen propterea Theorica disciplina est, quia hanc ipsam θεωρίαν praxeos ratione ac in ordine ad praxin sectatur; perinde se res habet in Theologia: Ut jam non addam, in illis ipsis credendis, sive in fidei articulis, non nudam notitiam sed & assensum requiri, quem esse ex parte voluntatis actum, idoneis argumentis confirmant illi ad quos hæc cura pertinet. Quod si Theologia est doctrina practica, utique etiam finis ejus non erit nuda γνῶσις & subtilis θεωρία, sed potius praxis. Hæc si sciveritis beati, si feceritis; dicit Salvator ad discipulos. Non in verbis, sed in factis, res nostræ religionis consistunt, dicit Iustin.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Iuſtin. ὃ λέγω μόνον, ἀλλὰ ἐ εἶναι ποιεῖ χριστιανὸς, dicit Ignatius.

Summa Chriſtianæ religionis eſt, imitari eum, quem colis dicit Auguſtinus. Τί ἐστι χριστιανισμός; θεῦ ὁμοίωσις κ᾽ τὸ ἀνθρώπου φύσει, dicit Baſilius. Quod ſi Chriſtianæ religionis finis ac perfectio non eſt nuda γνῶσις, ſed πρᾶξις, quam paucos hodie invenies verè Chriſtianos! Multum ubique ſcientiæ, conſcientiæ parum. Rectiſſime quidem fit, quod ὀρθοδοξία libris, diſputationibus, concionibus, & modis omnibus defenditur, ſed & vita profeſſioni Chriſtianæ ut reſpondeat, operæ danda. Si omnium myſteriorum notitiam habeam caritatem non habeam, nihil ſum, inquit Apoſtolus. Quid ergo olim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

respondebunt, qui non omnium, sed paucorum, non perfectam, sed tenuem saltem mysteriorum notitiam habent, & tamen ob eam superbiunt, alios contemnunt, aliis invident, vix ulla caritatis Christianæ habita ratione? Asscribam huc locũ ex egregio quodam libello. Qui vult plene & sapide verba Christi intelligere, oportet ut totam vitam suam studeat illi conformare. Quid prodest tibi alta de Trinitate disputare, si careas humilitate, unde displiceas Trinitati? Si scires tota Biblia, & omnium Philosophorum dicta, quid totum prodesset sine caritate Dei & gratia? Vanitas vanitatũ & omnia vanitas, præter amare Deum, & illi soli servire. Scientia sine timore Dei quid importat? Si scirem omnia quæ in mundo sunt, & non essem in caritate, quid me juvaret coram Deo? Quan-

to

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

to plus & melius scis, tanto gravius inde judicaberis, nisi sanctius vixeris: noli ergo extolli de ulla vel arte vel scientia: sed potius time de data tibi notitia. Pertinet etiam huc Erasmi locus: Quorsum attinet decertare, quot modis accipiatur peccatum, privatio duntaxat sit, an macula inhærens animæ? Hoc potius agat Theologus, ut omnes horreant oderintque peccatum. Digladiamur sine fine, quid distinguat Patrem à Filio, & utrumque à Spiritu S., res an relatio: & quî consistat, tres dici, quorum nullus sit qui alius, cum sint una essentia: quanto magis ad rem pertinet, hoc modis omnibus agere, ut Trinitatem illam, cujus majestatem scrutari fas non est, pie sancteque colamus & adoremus, illiusque concordiam ineffabilem nostra concordia, quoad licet, exprimamus, quo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

contingat aliquando & in illius aſciſci conſortium ? Diſputamus, qui fieri poſsit ut ignis, quo cruciabuntur impiorum animæ, cum ſit materialis, agat in rem incorpoream ? quanto magis referebat, huc totis viribus eniti, ne quid in nobis reperiat ignis ille, quod exurat, &c. Repeto autem denuo, non rem ipſam, ſed abuſum rei taxari. Recte fit quod opera ac ſtudium accuratæ cognitioni articulorum fidei impenditur: recte fit, quod ὀρθοδοξία contra hæreſes defenditur: modo in illis ſumma ac perfectio Chriſtianæ religionis non judicetur conſiſtere, modo etiam vitæ Chriſtianæ ac caritatis habeatur ratio. Male vivitur, ubi de Deo non bene creditur: Sed viciſſim inutiliter creditur, ubi non bene vivitur: Vera fides non eſt interius. Qui non ambulant

in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

in luce, nondum sunt filii lucis; Christiani non sunt, qui non Christiano dignam vitam agunt.

Vt igitur extincta fere in hac frigidissima mũdi senecta pietati ὑπόμνημα, *tardis in via Domini* ὑφηνιήσιον *adderem, ac meipsum & alios officii commonerem, horis succisivis libellum hunc sacrarum meditationum conscripsi: Augustini, Bernardi, Anshelmi, Tauleri, & aliorum in hoc genere vestigiis insistens: quorum dicta huic Enchiridio aliquoties inspergo, nusquam tamen, quod factu fuisset facilimum, Authorum nomina addo; sicut nec Scripturæ loca annoto: Verebar enim ne legentium meditatio turbaretur. Non arbitror, multum referre, sciri, an Patrum an meis verbis aliquid exprimatur, modo quid dicatur, sedulo attendatur. Si cui placet,*

omnia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

omnia quæ in hoc libello apte & convenienter dicta, sanctis Patribus tribuere, mihi ea, quæ minus commode probata, asignare; non repugno: Id solum quæro, ut fructus inde aliquis ad Ecclesiæ filios redundet: Et sane voti me participem statuam, si vel uni animæ uno momento una aliqua pia & sancta cogitatio ex hujus libelli lectione exsurgat.

Si cui verba minus Ciceroniana, minus apte adhibita; addo etiam, si voculæ quædam analogiæ fidei minus commodæ (quod tamen non spero) occurrerint; non statim totum abjiciat librum, neque statim hæreseos notam mihi inurat, sed scripti genus perpendat: Sacra tracto, quæ ornatum Rhetoricum non admodum desiderant: Homilias scribo, non exactas disputationes: Rerum quam verborum majorem habere volui curam.

Non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Non hic invenies ſpinoſas quæ-
ſtiones, ſed ad vitam ſanctam ſe-
dulas cohortationes: Nõ hic inve-
nies ſcurriles facetias, ſed ſpiri-
tuales interioris hominis divitias:
Nõ hic invenies, quod ſubtilitate
diſputandi, te exerceat, ſed quod
in humilitatis via te inſtruat.
Allegorias interdum ſector, non
quod omnia in allegorias trans-
formanda cenſeam, ſed quia ſcri-
pti genus ad docendum ac monẽ-
dum, non ad pugnandum dire-
ctum, eas non videbatur reſpue-
re. Sed quid plura hac de re ad-
do? & quare tam multa ad mu-
niendum me affero? cum aquis
lectoribus jam dum ſatisfactum
ſit, iniquis vero cenſoribus nun-
quam ſatisfieri poſſit.

Vobis autem, Viri Ampliſſi-
mi, Conſultiſſimi, ac Pruden-
tiſſimi, haſce ſacras Meditatio-
nes inſcribo atque offero, ut pu-
blicum aliquod obſervantiæ erga

VV.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

VV. AA. meæ extet testimonium. Nota & deprædicata omnibus vestra in puritate religionis conservanda constantia, in Reipublicæ gubernatione singularis prudentia, erga literatos quosvis benevolentia: Hæc & similia à me facile impetrarunt, ut qualescunque has studiorum meorum primitias, otii mei hyemalis usuram qualemcunque VV. AA debita cum reverentiæ significatione offerre non dubitarem; maxime, cum propter avos, paternum ac maternum, piæ memoriæ, quidam ex inclyto VV. AA. ordine consanguinitate ac affinitate me attingãt, Accipite ergo, Viri Præstantissimi, hilari fronte ac æquo animo chartaceũ à mea tenuitate munusculum; recepite me in clientelam vestram, meisque studiis, ut antehac, ita in posterum favere pergite.

Deum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Deum Opt. Max. ſupplicibus
oro gemitibus, ut bona veſtra
Vobis velit eſſe perpetua, id eſt,
ut ſanctum verbi depoſitum; pa-
cem, & tranquillitatem, felix
Reipubl. incrementum, ac omnia
omnino, quæ largiſſime in civi-
tatem veſtram contulit bona,
clementiſſime conſervare, ac ad
poſteritatem, ſi qua futura eſt
tranſmittere non dedignetur.

VV. A.

obſervantiſſ.

M. IOH. GERHARDI,
Quedlinburg.

IOH.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

IOH. GERHARDI MEDITATIONES SACRÆ.

MEDITATIO I.

De vera peccatorum agnitione.

Sanat confeßio morbi.

SANCTE Deus, juſte Iudex, obverſantur oculis & animo peccata mea: in omni die de judicio cogito, quia mors impendet omni hora: in omni die de judicio cogito, quia de omni die reddenda erit ratio in judicio. Excutio vitam meam, & ecce tota eſt vana aut profana: Vanæ & inutiles multæ actiones meæ, vanæ adhuc plures locutiones, vanæ inſuper plurimæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

rimæ cogitationes: Nec ſolum vana eſt vita mea, ſed etiam profana & impia: nihil in ea invenio boni; ſiquid enim in ea videtur boni, vere bonum & perfectum non eſt, quia peccati originalis & corruptæ naturæ vitiavit id contagium. Dicebat S. Iob: Verebar omnia opera. Si ita conqueritur ſanctus, quid facere debet impius? Omnes noſtræ juſtitiæ ſunt ſicut pannus menſtruatæ. Si tales noſtræ juſtitiæ, quales tandem erunt noſtræ injuſtitiæ? Si omnia feceritis, dicit Salvator, quæ mandata ſi nt vobis, dicite; Servi inutiles ſumus. Si inutiles ſumus obediendo, certe abominabiles erimus transgrediendo. Si me ipſum & quicquid poſſum, etiam quando non pecco, tibi, ſancte Deus, debeo; quid erit, quod pro peccato reddere poſſim! Ipſa no-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſtra, quæ talis videtur, juſtitia divinæ juſtitiæ comparata, eſt mera injuſtitia. lucerna in tenebris fulgere cernitur, ſed in Solis radiis poſita obtenebratur. ſæpe lignum creditur rectum, ſi ad regulam non ducitur, ſed tamen ſi regulæ conjungitur, per quandam tortuoſitatem, ubi tumeſcat, invenitur. ſæpe imago ſigilli videbitur perfecta in oculis intuentium, & tamen multum eſt imperfecta in oculis artificis. Ita ſæpe ſordet in diſcretione judicis, quod in æſtimatione fulget operantis: alia enim Dei, alia hominum judicia. Multorum me peccatorũ terret memoria, ſed plura adhuc cognitionem meam fugiunt. Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me, Domine! Ad cœlum oculos levare non audeo, quia offendi eum, qui in cœlis habi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

habitat. nec in terra invenio refugium: quem enim favorem ſperare auſim à creaturis, cum offenderim creaturarum Dominum! Adverſarius meus Diabolus accuſat me: Æquiſſi- judex, dicit ad Deum, judica, iſtum meum eſſe ob culpã, qui noluit tuus eſſe per gratiam: Tuus eſt per naturam, meus eſt per delictorum complacentiam; tuus eſt per paſſionem, meus per ſuaſionem; tibi inobediens, mihi obediens; à te accepit immortalitatis & innocentiæ ſtolam, à me accepit pannoſam hanc peſſimæ vitæ tunicam; tuam veſtem dimiſit, cum mea ad ſe venit. Iudica, iſtum meum eſſe, & mecum damnandum eſſe. Accuſant me omnia Elementa. Cœlum dicit; Ego lucem tibi miniſtravi ad ſolatium: Aër dicit; Ego omne genus avium tibi dedi ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

obſequium: Aqua dicit; Ego diverſa genera piſcium tibi dedi ad eſum: Terra dicit; Ego panem & vinum tibi dedi ad nutrimentum; Sed tamen his omnibus abuſus es adCreatoris noſtri contemtum: Omnia ergo noſtra beneficia convertantur tibi ad ſupplicia. Ignis dicit; In me comburatur: Aqua dicit; In me demergatur: Aër dicit; In me ventiletur: Terra dicit; A me abſorbeatur: Ignis dicit; A me deglutiatur. Accuſant me Angeli ſancti, quos mihi dederat Deus ad miniſterium, & in futura vita ad conſortium, ſed peccatis meis ſancto eorũ miniſterio in hac vita & ſpe conſortii in futura vita me privavi. Accuſat me ipſa Dei vox, lex ſcilicet divina; aut implenda eſt lex divina, aut mihi pereundum: ſed legem à me impleri impoſſibile: in ęternum perire

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

perire intolerabile. Accuſat me Deus Iudex ſeveriſſimus, executor æternæ ſuæ legis potentiſſimus: illum fallere non poſſum; eſt enim ipſa ſapientia: ab eo fugere non poſſum; eſt enim ubique regnans potentia. Quo ergo fugiam? Ad te, ô pie Chriſte, Redemtor & Salvator noſter unice. Magna ſunt peccata mea, ſed major eſt ſatisfactio tua; magna eſt injuſtitia mea, ſed major tua juſtitia: Agnoſco ego, tu ignoſce: Aperio ego, tu operi: detego ego, tu tege: in me nihil eſt, niſi unde damner; in te nihil eſt, niſi unde ſalver: commiſi ego multa, unde juſtiſſime ego damnari poſſim; ſed tu non amiſiſti, unde miſericorditer me ſalvare poſſis. Audio vocem in Cantico, quæ jubet me abſcondere in foraminibus petræ. Tu es petra firmiſſima; forami-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

na petræ ſunt vulnera tua; in illis me abſcondam contra accuſationes omnium creaturarum. Clamant ad cœlum peccata mea; ſed fortius clamat ſanguis tuus pro peccatis meis effuſus: Valida ſunt peccata mea ad me coram Deo accuſandum; ſed validior eſt tua paſſio ad me defendendum: Injuſtiſſima vita mea potens eſt ad me damnandum; ſed juſtiſſima vita tua potentior ad me ſalvandum. Appello à throno juſtitiæ ad thronum miſericordiæ, nec ad judicium venire cupio, niſi ſanctiſſimo tuo inter me & judicium tuum interpoſito merito.

MEDI-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO. II.

Exercitium pœnitentiæ ex Dominica Paſſione.

Patientem reſpice Chriſtum.

ASpice, fidelis anima, dolorem in cruce patientis, vulnera pendentis, cruciatum morientis. Caput illud Angelicis tremendum ſpiritibus denſitate ſpinarum pungitur: Facies, pulchra præ filiis hominũ, ſputis impiorum deformatur: Oculi lucidiores ſole caligant in morte: Aures, quæ audiunt Angelicas laudes, peccatorum inſultibus & ſarcaſmis perſtrepunt: Os, quod divina profert eloquia & Angelos docet, felle potatur atque aceto: Pedes, ad quorum ſcabellum adoratur, clavis affiguntur: Manus, quæ tetenderunt cœlos, in cruce extenſæ ſunt, & clavis affixæ:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Corpus, ſanctiſſima Deitatis ſedes & puriſſimum habitaculum, verberatur, & lancea perfoditur, nec remanſit in eo niſi lingua, ut pro crucifigentibus oraret. Qui in cœlis regnat cum Patre, triſtiſſime affligitur à peccatoribus in cruce. Deus moritur, Deus patitur, Deus ſanguinẽ fundit. Ex precii magnitudine, periculi æſtima quantitatẽ: Ex remedii precio, morbi æſtima periculum. Magna omnino vulnera, quæ non niſi vulneribus vivificæ & vivificantis carnis potuerunt ſanari: magnus certe morbus, qui non niſi morte Medici curari potuit. Conſidera, fidelis anima, flagrantiſſimam Dei iram: Deprecator erat factus poſt primi parentis lapſum æternus ipſius & unigenitus & unice dilectus Filius; nondum tamen averſus furor ejus: Intercedebat is per

quem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

quem condidit ſecula, & miſe-
rorum cauſſam in ſe recipiebat
ſummus ille ſalutis noſtræ Ad-
vocatus; nondum tamen aver-
ſus furor ejus: Carnem ſibi in-
duit Salvator, ut divinitatis
gloria carni communicata pec-
catricem carnem expiaret, ut
vis medica juſtitiæ perfectę car-
ni communicata venenatam
peccati qualitatem in noſtra
carne hærentem extergeret, &
carni noſtræ gratia obtingeret;
nondum tamen averſus furor
ejus. Peccata & peccatorum
merita in ſe transfert: corpus
ligatur, cæditur, vulneratur,
configitur, crucifigitur, in ſe-
pulchrum deponitur: Sanguis
copioſe inſtar roris per omnia
patientis membra profluit: Sã-
ctiſſima anima ſupra modum
contriſtatur, immo uſque ad
mortem triſtis eſt; doloribus in-
ferni ſubjicitur; derelinqui ſe à

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Deo clamat æternus Dei Filius: Tantam ſanguinei ſudoris copiam profundit, tantos angores perſentiſcit, ut Angeli confortatione indigeat, qui Angelos omnes confortat: moritur, qui omnibus viventibus vitæ dator. Quid fiet in arido ligno, ſi hoc fit in viridi? Quid fiet peccatoribus, ſi hoc fit in juſto & ſancto? Quomodo puniet peccata propria, qui ſic ſæviit in aliena? Quomodo id tolerabit perpetuo in ſervis, quod tam atrociter punit in Filio? Quid paſſuri ſunt, quos reprobat, ſi tāta patitur, quem unice amat? Si Chriſtus ſine flagello nō exiit, qui tamen ſine peccato venit; quantis flagellis digni, qui cum peccato in mundum veniunt, in peccato vivunt, & cum peccato exeunt? Lætatur ſervus, dum pro delicto ipſius tam graviter dilectus dolet filius: Iram

Domi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Domini accumulat ſervus, dú
ro lenienda & placanda Pa-
ris ira tantum laborat Filius.
O infinitam Dei iram! ô furo-
rem ineffabilem! ô juſtitiæ ri-
gorem inæſtimabilem! Qui in
unicum dilectiſſimum, ſuæque
eſſentiæ participem Filium, ſic
ævit, non propter aliquod de-
ictum proprium, ſed quia pro
ervulo deprecatur; quid ſervo
aciet, qui in peccatis & offen-
ionibus ſecure perſeverat? Ti-
meat ſervus, & exhorreſcat &
cõtriſtetur de ſuis meritis, dum
ob merita non ſua punitur Fi-
ius: timeat ſervus, qui peccare
non ceſſat, dum pro peccato ſic
aborat Filius: timeat creatura,
quæ creatorem crucifixit: ti-
meat ſervus, qui occidit Domi-
num: timeat impius & pecca-
tor, qui pium & ſanctum ſic
affixit. Audiamus, chariſſimi,
clamantem, audiamus lachry-
mantem:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mantem : clamat de cruce; Vide, homo, quæ pro te patior: ad te clamo, quia pro te morior : vide pœnas, quibus afficior : vide clavos quibus confodior: non eſt dolor ſicut quo crucior : Cum ſit tantus dolor exterior; interior planctus eſt gravior, cum te tam ingratum experior. Miſerere, miſerere noſtri, Miſerator unice, & ſaxea noſtra corda ad te converte.

MEDITATIO III.

De fructu veræ & ſeriæ pœnitentiæ

Chriſtus, Reſipiſcite, clamat.

FVndamentũ & principium ſanctæ vitæ eſt ſalutaris pœnitentia. Vbi enim vera pœnitentia, ibi remiſſio peccatorum. Vbi peccatorum remiſſio, ibi gratia Dei. Vbi gratia Dei, ibi Chriſtus. Vbi Chriſtus, ibi ipſius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ɒſius meritum. Vbi Chriſti me-
itum, ibi ſatisfactio pro pecca-
.s. Vbi ſatisfactio pro peccatis,
ɒi juſtitia. Vbi juſtitia, ibi læta
c tranquilla conſcientia. Vbi
ranquillitas conſcientiæ, ibi
piritus S. Vbi Spiritus ſanctus,
ɒi tota Sacroſancta Trinitas.
'bi ſancta Trinitas, ibi vita æ-
erna. Ergo ubi vera pœniten-
ia, ibi vita æterna. Vbi vera
a pœnitentia non eſt, ibi nec
eccatorum remiſſio, nec Dei
ratia, nec Chriſtus, non ipſius
eritum, nec pro peccatis ſa-
isfactio, nec juſtitia, nec tran-
uilla conſcientia, nec Spiritus
nctus, nec ſancta Trinitas, nec
ita æterna. Quid ergo pœni-
entiam noſtram differimus?
'ur in craſtinum eam rejici-
us? nec dies craſtinus, nec
era pœnitentia in noſtrarum
irium ſunt potentia. Neque
ɒlum de die craſtino, ſed etiam

de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

de hodierno reddenda eſt aliquando ratio in judicio. Non tam certus dies craſtinus, quam certus eſt impœnitentibus interitus. Promiſit Deus pœnitenti veniam, ſed diem non promiſit craſtinum. Non habet locum Chriſti ſatisfactio, niſi in corde vera contritio. Peccata noſtra dividunt inter Deum & nos, teſtatur Eſaias Propheta: Per pœnitentiam autem ad ipſum revertimur. Agnoſce & dole ob peccati tui reatum, ſic Deum in Chriſto tibi ſenties placatum. Deleo iniquitates tuas dicit Dominus: Ergo peccata noſtra conſcripta erant in cœleſti curia. Averte faciem tuam à peccatis meis, petit Propheta: Ergo punit Deus iniquitates noſtras in conſpectu ſuo. Convertere ad nos Deus, orat Moſes: Ergo peccata dividunt nos à Deo. Peccata noſtra reſpon-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſponderunt nobis, conqueri-
ur Eſaias: Ergo accuſant nos
ram tribunali divinę juſticię.
peccatis meis munda me, o-
t David: Ergo peccatum tur-
ſſima fœditas coram Deo. Sa-
a animam meam, quia pec-
vi tibi, orat idem: Ergo pec-
tum eſt animæ morbus. Qui-
nque peccaverit mihi, delebo
m de libro meo, dicit Domi-
us: Ergo propter peccata ex
ro vitæ delemur. Ne proji-
as me à facie tua, orat Pſaltes:
go propter peccata à Deo
ojicimur. Spiritum ſanctum
um ne auferas à me: Ergo
ccatis ex templo cordis Spi-
tus ſanctus ejicitur, ſicut fu-
o apes, & fœtore columbæ
gantur. Redde mihi lætitiam
lutaris tui: Ergo peccata ani-
um angunt, atque cordis ſuc-
m exhauriunt. Terra infecta
t ab habitatoribus ſuis, qui
tranſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tranſgreſſi ſunt legem, clamat Eſaias: Ergo peccatum eſt contagioſum quoddam venenum. De profundis clamavi ad te, Domine, ait Pſaltes: Ergo peccatis ad infernum deprimimur. Olim eramus mortui in peccatis, dicit Apoſtolus: Ergo peccatum eſt ſpiritualis mors animæ. Per peccatum mortale homo amittit Deum; Deus eſt infinitum & incomprehenſibile bonum: Deum ergo amittere, eſt infinitum & incomprehenſibile malum. Sicut Deus ſummum bonum, ita peccatum eſt ſummum malum. Pœnæ & calamitates non ſunt vera mala, quia ex illis multa eliciuntur bona: Quin immo, quod & bona ſint, inde patet, quia ſunt à ſummo bono, ſcilicet Deo; à quo non poteſt procedere, niſi bonum: Fuerunt in ſummo bono, ſcilicet Chriſto; ſummum au-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

autem bonum non eſt particeps veri mali: Ducunt etiam ad ſummum bonum, ſcilicet vitam æternam; Per Paſſionem Chriſtus intravit in ſuam gloriam, per tribulationes Chriſtiani ingrediuntur vitam æternam. Summum ergo malum peccatum eſt, quia abſtrahit à ſummo bono: quantũ appropinquas Deo, tantum recedis à peccato; quanto appropinquas peccato, tantum recedis à Deo. Quam ſalutaris ergo pœnitentia, quæ à peccato nos abſtrahit, & ad Deum nos reducit! Vere tam magnum eſt peccatum, quam magnus is, qui peccato offenditur; eum vero cœlum & terra non capiunt. Viciſſim vero tam magna eſt pœnitentia, quam magnus is, ad quem per pœnitentiam redimus. Accuſat peccatorem conſcientia quam polluit, crea-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tor quem offendit culpa qua tranſgreſſus eſt, creatura qua abuſus eſt, Diabolus cujus impulſum ſecutus eſt: quam ſalutaris pœnitentia, quæ à tantis accuſationibus liberat! Properemus ergo, properemus ad tam ſalutarem tãti morbi medicinam! In morte ſi agas pœnitentiam, non relinquis peccata, ſed peccata te relinquunt: Vix invenies quenquam veram pœnitentiam egiſſe in morte, niſi unicum latronem in cruce. Quatuordecim annis ſervivi tibi, dicebat Iacobus Labano, tempus eſt, ut proſpiciam domui meæ: & tu ſi tot annis huic mundo & vitæ ſerviviſti, an non æquum, ut animæ incipias providere? Singulis diebus caro noſtra cumulat delicta; ſingulis ergo diebus ſpiritus per pœnitentiam eadẽ lavet. Mortuus eſt Chriſtus, ut moreretur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tur in nobis peccatum; & nos volumus, ut vivat & regnet in cordibus noſtris id, cui ut vitam auferret, ipſe Filius Dei mortuus eſt. Chriſtus non intrat in cor hominis per gratiam, niſi Johannes Baptiſta viam ei paret per pœnitentiam. Non effundit Deus miſericordiæ oleum, niſi in vas probe contritum. Dominus mortificat prius per contritionem; ut poſtea vivificet per Spiritus conſolationem: prius in infernum ducit per ſerium dolorem; ut ex inferno reducat per gratię ſaporem. Audiit Elias prius ſpiritum grandem & fortem, ſubvertentem montes; & conterentem petras; & poſt ſpiritum commotionem; & poſt commotionem ignem; Tandem vero ſubſecutus tenuis & tranquillæ auræ ſibilus: Ita quoque guſtum amoris divini præcedit terror,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

consolationem præcedit tristitia. Non alligat Deus vulnera tua, nisi prius illa agnoscas & deplores: Non tegit Deus, nisi prius detegas: Non ignoscit, nisi prius agnoscas: Non justificat, nisi prius teipsum damnes: Non consolatur, nisi prius in te desperes. Hanc veram pœnitentiam efficiat in nobis Deus per Spiritum suum.

MEDITATIO IV.

Meditatio de nomine Iesu.

Nomine quid Iesu suavius esse potest?

O Bone Iesu, sis etiam mihi Iesus propter sanctũ tuum nomen miserere mei: Condemnat me vita mea, sed nomen Iesu salvabit me. Propter hoc nomen tuum fac mihi secundum nomen tuum, cumque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

que verus & magnus ſis Salvator, utique etiam veros & magnos reſpicis peccatores. Miſerere mei, bone Ieſu, in tempore miſerandi, ne damnes me in tempore judicandi. Si me intra miſericordiæ gremium receperis, non eris propter me anguſtior: ſi mihi micas bonitatis tuæ diſtribueris, non eris propterea indigentior: mihi natus es, mihi circumciſus, mihi etiam Ieſus factus es. Quam, hoc nomen ſuave & delectabile! Quid enim Ieſus, niſi Salvator? Quid autem ſalvatis incommodi accidere poſſit? quid ultra ſalutem adhuc aut petere aut expectare poſſumus? Accipe me, Domine Ieſu, intra filiorum tuorum numerum, ut una cum illis ſanctum & ſalvificum nomen tuum laudare poſſim. Si mihi integritatem meam ademi, nunquid tibi miſericordiam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tuam peremi? Si me perdere & damnare miſer ego potui, nunquid propterea miſericors tu ſalvare me non poſſis? Noli, Domine, ſic attendere ad peccata mea, ut obliviſcaris miſericordiæ tuæ; noli ſic expendere & penſitare delicta mea, ut præponderent merito tuo. Noli ſic attendere ad malũ meum, ut propterea obliviſcaris boni tui: ne memineris iræ adverſus reum, ſed memor eſto miſerationis adverſus miſerum. Qui dediſti mihi animum, ut te deſiderare potuerim, num deſiderio meo te ſubtrahes? Qui meam indignationẽ & juſtam damnationem mihi oſtendiſti, num meritum tuum & vitæ æternæ promiſſionem à me abſcondes? Coram cœleſti tribunali cauſſa mea agenda, ſed ſolatur me quod in cœleſti curia Salvatoris nomen tibi aſſignatum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tum, quia de cœlo nomen iſtud per Angelum delatum. O miſericordiſſime Ieſu, cui eris Ieſus, ſi miſeris peccatoribus gratiam & ſalutem quærentibus non eris Ieſus? Qui ſuæ juſtitiæ ſuæque confidunt ſanctitati, illi in ſe quęrunt ſalutem: ego autem, quia in me nihil æterna vita dignum invenio, ad te Salvatorẽ confugio. Damnatum ſalva, peccatoris miſerere, injuſtum juſtifica, accuſatum abſolve. Tu, Domine, veritas es, nomen tuum ſanctum & verum! Sit igitur in me quoque nomen tuum verum, ſis etiam mihi Ieſus & Salvator. Sis mihi Ieſus in vita præſente, ſis mihi Ieſus in morte, ſis mihi Ieſus in extremo judicio, ſis mihi Ieſus in æterna vita: Vtique eris, bone Ieſu, quia ut ipſe invariabilis es in eſſentia, ita invariabilis in miſericordia: Non mutabitur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tibi nomen tuum, Domine Ie-
ſu, propter me unicum miſerũ
peccatorum; quinimo etiam
mihi eris Salvator; venientem
enim non ejicis foras: qui dedi-
ſti, ut venire voluerim, dabis
etiam ut veniens recipiar; verba
enim tua veritas & vita. Dam-
net me peccati originalis in me
propagatio; tu tamen mihi Ie-
ſus es: damnet me conceptio
mea in peccatis facta; tu tamen
mihi Ieſus: damnet me forma-
tio mea in peccatis & ſub ma-
ledictione facta, tu tamen Sal-
vator meus es: Damnet me
corrupta nativitas mea; tu ta-
men ſalus mea: damnent me
juventutis meæ peccata; tu ta-
men Ieſus meus: damnet me
totius vitæ peccatis graviſſimis
maculatæ tranſactio; tu tamen
Ieſus meus manes: damnet me
mors pro peccatis & culpis va-
riis mihi infligenda; tu tamen
[Sal-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Salvator meus: Damnet me diſtrictiſſima extremi judicii ſententia; tu tamen Ieſus meus. In me peccatum, reprobatio, damnatio: In tuo nomine juſtitia, electio, ſalus: Sed in nomen tuum baptizatus ſum, in nomen tuum credo, in tuo nomine moriar, in tuo nomine reſurgã, in tuo nomine coram judicio comparebo. Omnia in hoc nomine nobis parata & inſtar theſauri cõcluſa: tantum de bonis illis decedit, quantum diffidentia mea detraho; quod à me ut abeſſe jubeas, per illud ipſum nomen precor, ô bone Ieſu, ne mea culpa & incredulitate damner, quem precioſo tuo merito & ſalvifico nomine tuo ſervatum cupis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO V.

Exercitium fidei ex amore Criſti in agone mortis.

Mihi Ieſu gratia quæſtus.

VIde, Domine Ieſu, quam injurius ſim in paſſionem tuam, Cor meum angitur, & contriſtatur anima mea valde, quia non adſunt opera mea, neque præſto ſunt quædam merita, cum tamen tua paſſio mea ſit actio, tua opera ſint mea merita: Injurius ſum in tuam paſſionem; quia cum illa ſit ſufficientiſſima, ſupplementum operum meorum anxius adhuc quæro. Quod ſi juſtitiam in me invenirem, juſtitia tua nihil mihi prodeſſet, vel certe eam tantopere non deſiderarem; ſi opera legis requiro, ex lege damnabor. Scio autem quod jam non amplius ſim ſub

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſub lege, ſed ſub gratia. Perdite vixi, pecavi, ſancte pater in cœlum, nec ſum dignus vocari filius tuus, non tamen renues me appellare ſervum. Ne quæſo denegetur mihi ſanctiſſimus tuæ paſſionis fructus: non ſterileſcat tuus ſanguis, quin fructum in liberanda anima mea proferat. Semper vixerunt in carne peccata mea, tandem quęſo mecum moriantur: Semper huc uſque dominata eſt mihi caro mea, tandem triumphet ſpiritus: Exterior homo putredini & vermibus ſubjiciatur, ut ad gloriam emergat interior. Semper huc uſque obſecutus ſum Dæmonis ſuggeſtionibus, tandem quæſo conteratur ſub meis pedibus. Præſto eſt Satanas, & accuſat me; ſed in me non habet quicquam. Terret me mortis ſpecies; ſed mors finis erit meorum peccatorum,

&

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

& initium ſanctæ vitæ. Iam demum perfecte tibi placere potero, Deus meus: jam demum in bonitate & virtute confirmabor. Terret me peccatis meis, ſed accuſet eum, qui ſuſcepit infirmitates meas, quem propter peccata mea percuſſit Domin⁹. Debitum meum magnum valde, neque perſolvere quicquam de eo potero; ſed in ſponſoris divitiis & benignitate confido: Liberet me, qui ſponſionem fecit pro me: Perſolvat pro me, qui debitum meum recipit in ſe. Peccavi, Domine, & peccata mea multa & magna nimis: nolim tamen atrociſſimum illud peccatum committere, ut mendacii te arguam, qui verbis & operibus & juramẽto teſtaris, ſatisfactum eſſe pro iniquitatibus meis. Peccata mea non metuo, quia tu juſtitia mea; ignorantiam meam non

metuo,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

metuo, quia tu ſapientia mea; mortem non metuo, quia tu vita mea; errores non metuo, quia tu veritas mea; corruptionem non metuo, quia tu reſurrectio mea: Dolores mortis nõ timeo, quia tu gaudium meum; Iudicii ſeveritatem non metuo, quia tu juſtitia mea. Inſtilletur exareſcenti animę meæ ros tuæ gratiæ & cõſolationis vivificæ. Exareſcit ſpiritus meus, ſed brevi in te exultabit; Languet & flaccida eſt caro mea, ſed propediem germinabit; Corruptionẽ ſubire cogor, ſed ex corruptione liberabis me, quia ex omnibus malis me liberaſti. Creaſti me; quomodo figmentum manuum tuarum diſſolvi poterit? Redemiſti me ab omnibus hoſtibus; quomodo unica mors prędominari poterit? Corpus & ſanguinẽ & omnia tua, immo ſeipſum impendiſti pro ſalute mea;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mea; quomodo mors detinebit ea, quæ tam precioso λύτρῳ sunt redemta? Iustitia es, Domine Iesu; non prævalebunt tibi peccata mea: Vita es & Resurrectio; non prævalebit tibi mors mea: Deus es; non prævalebit tibi Satanas. Dedisti mihi arrham Spiritus tui; isthac glorior, isthac triumpho, & firmissime credo, nullatenus dubitas, quod ad nuptias Agni introire mihi concedetur: Tu vestis mea nuptialis, Sponse carissime, quem in Baptismate indui: Tu operies meam nuditatem; neque hunc preciosæ & pulcherrimæ vesti supplementum justitiæ meæ assuam. Quid hominis justitiæ, nisi pannus menstruatæ? Quomodo ergo abominabilem istum pannum preciosissimæ justitiæ vesti assuere auderem? In hac veste apparebo coram facie tua in judicio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

o tuo, quando judicabis orbẽ
rrarum in juſtitia& çquitate:
hac veſte apparebo coram
cie tua in cœleſti regno: Hæc
eſtis teget meam confuſionẽ
opprobrium meum, ne in
ternum recordetur ejus quiſ-
uam amplius. Ibi apparebo
orioſus & ſanctus in facie
a; & hæc caro mea, hoc cor-
is meum,beatiſſima induetur
oria; gloria autem perenni &
ernis ſeculis nunquam in-
rmoritura. Veni, Domine Ie-
; & qui te amat, dicat, Veni!

MEDITATIO VI.

onſolatio pœnitentis ex Paſ-
ſione Chriſti, ex Anshel-
mo potiſſimum.

ux Chriſti noſtra corona eſt.

OMnis piorum gloria eſt in Dominicæ paſſionis ignominia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

minia. Omnis piorum requies eſt in vulneribus Salvatoris noſtri. Vita noſtra in ipſius morte, gloria noſtra in ipſius exaltatione. Quam magna eſt miſericordia tua, cœleſtis Pater, omnipotens Deus? potui per me te offendere, ſed non potui per me te mihi placare. tu igitur in Chriſto me reconcilias tibi ipſi. Vide ergo, ſancte Deus, carnis ſacramentum, & carnis meæ remitte reatum. Reſpice, quod bonº perpeſſus eſt Filius; & obliviſcere, quod malus operatus eſt ſervus. Caro mea te laceſſivit ad iram; caro Chriſti te inflectat, precor, ad miſericordiam. Magnum eſt quod mea meretur iniquitas, ſed longe majus quod Redemtoris mei promerita eſt pietas; Magna eſt mea injuſtitia, ſed multo major Redemtoris mei juſtitia. Quanto enim Deus ſuperior homi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

homine, tanto mea malitia eſt inferior ipſius bonitate; ut qualitate, ita etiam quantitate. Totum quod ſum, tuum eſt conditione; fac ut ſit etiam totum tuum dilectione. Qui me facis petere, fac & accipere: das mihi quærere, da etiam invenire: doces pulſare; aperi ergo mihi pulſanti. A te habeo deſiderare, à te habeam impetrare; à te habeo velle, à te habeam perficere. Sancte Deus, juſte Iudex, ſi peccata mea celantur, ſunt inſanabilia; ſi videntur, ſunt deteſtabilia; urunt me dolore ſed magis terrent timore. Ne contineas, precor, tam veram miſericordiam, ubi tam veram agnoſcis miſeriam. Magnum hic peccatum invenis; major adhuc ſit & uberior tua gratia. Sancte Pater, ne quæſo effundas ſuper me iram tuam, cum propter peccata mea Filium tuum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

percuſſeris. Sancte Ieſu, libera me ab ira divina, qui in te ſuſtuliſti eam propter me in cruce. S. Spiritus, protege me tua conſolatione contra iram Dei, qui in Evangelio miſericordiam pœnitentibus & contritis annunciaſti. Sancte Deus, juſte Iudex, non invenio locũ, in quem cõfugere poſſim à facie irę tuæ. Si in cœlum aſcendero, illic præſens es! ſi in infernum deſcendero, ecce tu ades: Si aſſumam alas auroræ, & habitem in noviſſimo maris, etiam illic manus tua deducet me, & apprehendet me dextera tua. Ad Chriſtum igitur fugiam, & in illius vulneribus me abſcondã. O miſericors Deus, reſpice corpus Filii tui vulneribus omni ex parte fauciatum, & vulnera peccatorum meorum ne reſpexeris. Sanguis Filii tui lavet me ab omnibus peccati maculis: audi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

audi preces ipſius ardentiſſimas, pro ſalute electorum tibi oblatas, Sancte Deus, juſte Iudex, terret me vita mea; Namque, diligenter diſcuſſa, tota aut peccatum aut ſterilitas apparet; Et, ſi quid fructus in ea videtur, ſic eſt aut ſimulatũ aut imperfectũ, aut aliquo modo corruptum, ut poſſit aut non placere, aut etiam diſplicere oculis tuis. Certe tota mea vita aut in peccato eſt & damnabilis, aut infructuoſa & contemptibilis. Sed quid ſeparo infructuoſam à damnabili? Vtiq; ſi eſt infructuoſa, eſt damnabilis. omnis enim arbor, quæ non facit fructum bonum, in ignem projicietur. nõ ſolum illa arbor igni traditur, quæ malos, ſed etiã quæ nullos profert fructus, Terrẽt me hœdi ad ſiniſtram Iudicis conſtituti, non quia aliquid mali fecerunt, ſed quia nihil boni egerũt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Esurientibus non dederunt cibum, nec sitientibus potum. O ergo lignum aridum & inutile, & æternis ignibus dignum! Quid respondebis in illa die, cum exigetur à te usque ad ictũ oculi omne tempus vivendi tibi impensum, qualiter à te fuerit expensum? non peribit capillus de capite, neque momentum de tempore. O angustiæ! hinc erunt peccata accusantia, inde terrens justitia; subtus patens horrendum chaos inferni, desuper iratus Iudex; intus conscientia urens, foris mundus ardens. Vix justus salvabitur; peccator sic deprehensus, in quam partem se convertet? latere erit impossibile, apparere intolerabile. Vnde ergo animæ meæ salus? unde consilium? Quis est, qui dicitur magni consilii Angelus? Ipse est Iesus, idem est Iudex, inter cujus manus tremo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mo. Reſpira, ô anima; ne deſperes. Spera in eo, quem times; confuge ad eum, à quo fugiſti. Ieſu Chriſte, propter hoc nomen tuum fac mihi ſecundum nomen tuum. Reſpice me miſerum invocantem nomen tuum. Si me admiſeris intra latiſſimum miſericordiæ tuæ ſinum, non erit propter me anguſtior. Verum eſt, ô Domine, conſcientia mea meruit damnationem, & pœnitentia mea non ſufficit ad ſatisfactionem; ſed certum eſt, quod miſericordia tua ſuperat omnem offenſionem. In te Domine confido; non confundar in æternum!

MEDITATIO VII.

De fructu Paſſionis Dominicæ.

Spes mea Paſſio Chriſti.

QVoties de Paſſione Domini cogito toties de amore

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Dei & peccatorum meorum venia, magna omnino præſumo. Inclinat caput ad oſculandum, brachia diſtendit ad amplexandum, manus aperit ad elargiendum, latus aperit ad cor amore ardens aſpiciendũ: exaltatur de terra, ut omnes trahat ad ſeipſum: Vulnera ejus ſunt dolore livida, amore fulgida; ideo per aperturam vulneris intrare debemus ad ſecretum cordis: Prorſus copioſa apud eum redemptio, quia non gutta aliqua, ſed unda ſanguinis largiter per quinque partes corporis emanavit. Sicut uva in torcular conjecta onere ſuper impoſito frangitur, ac undiq; liquorem effundit; ita caro Chriſti, pondere iræ divinæ & gravitate peccatorum preſſa, liquorem ſanguinis undiquaq; diffundit. Cum Abraham filium ſuum in ſacrificium offerre vel-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

let, dicebat Dominus: Nunc vere cognovi, quod me diligas. tu quoque immenſam æterni Patris dilectionẽ agnoſce, quod Filium ſuum unigenitum pro nobis in mortem tradere voluerit. Dilecti ſumus, cum adhuc inimici eſſemus: an noſtri obliviſcetur, cum per mortem Filii jam reconciliati ſimus? an in oblivione coram ipſo eſſe poterit tam precioſus filii ſui ſanguis, cum etiam lachrymas & greſſus piorum hominum numeret? an Chriſtus eorum in ſua vita obliviſci poterit, pro quibus mortem ſuſtinere voluit? an obliviſci eorum poterit in gloria, pro quibus tanta ſuſtinuit tormenta? Conſidera, fidelis anima, multiplicem Paſſionis Domini fructum. Chriſtus pro nobis ſanguineum ſudorem fudit, ne frigidiſſimus in mortis agone ſudor nos op-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

primeret: luctari voluit cum morte, ne in agone mortis deficeremus: anxietatem graviſſimam & triſtitiam, uſque ad mortem ſuſtinere voluit, ut æternæ lætitiæ in cœlis participes redderemur. Oſculo, quod amicitiæ & benevolentiæ ſignum, prodi voluit, ut peccatum, quo Satan primos parentes ſub ſpecie ſingularis benevolentiæ prodidit, extingueretur: A Iudæis capi & ligari voluit, ut nos peccati vinculis ligatos, & in æternam damnationem conjiciendos, ſolveret: In horto fieri voluit paſſionis initium, ut expiaret peccatum quod in horto Paradiſi habuerat principium: Ab Angelo confortari voluit, ut Angelorum nos redderet in cœlis ſocios; A propriis deſeritur diſcipulis, ut nos turpi defectione à Deo avulſos ſibi agglutinaret:

Co-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Coram Concilio à falsis testibus est accusatus, ne nos à Satana per legem Dei accusaremur: Condemnatus est in terris, ut nos absolveremur in cœlis: Pro peccatis tacuit, qui peccata non fecit, ne propter peccata nostra in judicium Dei adducta obmutescere cogeremur: Alapis cædi voluit, ut nos à conscientiæ & Satanę stimulis absolveremur: Illudi sibi passus est, ut nos insultori Satanæ illudere possemus: Facies ipsius tegitur, ut à nobis removeret velum peccati, quod in nobis aspectum Dei impedit, & damnabilem ignorantiam inducit; Vestibus exui voluit, ut innocentiæ vestis per peccatum amissa nobis restitueretur: Spinis compunctus est, ut cordis nostri compunctiones sanaret: Crucis pondus portavit, ut onus æternæ pœnæ à nobis submove-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ret: A Deo se derelictum clamavit, ut æternam Dei cohabitationem nobis pareret: Sitivit in cruce, ut rorem divinæ gratiæ nobis promereretur, ac ne æterna siti perire cogeremur: Æstu iræ divinæ torreri voluit, ut infernalem ignem à nobis tolleret: Iudicatus est, ut à Dei judicio nos liberaret: Reus peractus est, ut nos reos absolveret; Iniquis manibus cæsus est, ut diaboli verbera à nobis tolleret: Præ dolore clamavit, ut ab æternis ululatibus nos servaret: Lachrymas profudit, ut nostras abstergeret lacrymas: Mortuus est, ut nos viveremus: Dolores inferni persensit, ut nunquam illos sentiremus: Humiliatus est, ut nostro tumori medicina afferretur: Corona spinea coronatus est, ut cœlestem coronam nobis promereretur: Ab omnibus passus est,

ut

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ut omnibus ſalutem præſtaret: Caligaverũt ejus oculi in morte, ut nos in luce cœleſtis viveremus gloriæ: Audivit ignominias & contumelias, ut in cœlis audiremus jubilationes Angelicas. Ne igitur deſperes, fidelis anima. infinitum bonũ per peccata tua eſt offenſum; ſed infinitum perſolutũ eſt precium: judicanda es propter peccata tua; ſed Dei Filius pro totius mundi peccatis, quæ in ſe receperat, jam judicatus eſt: punienda ſunt peccata tua; ſed Deus ea jã punivit in Filio ſuo: magna ſunt peccatorum tuorum vulnera; ſed precioſum eſt ſanguinis Chriſti balſamum: Maledictum te pronunciat Moſes: quia non ſervaſti omnia, quæ ſcripta ſunt in libro legis; ſed Chriſtus pro te factus eſt maledictum: ſcriptum eſt contra te in cœleſti curia chirographum;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

phum; ſed illud Chriſti ſanguine eſt deletum. Tua ergo paſſio, ô pie Chriſte, ultimum meum refugium!

MEDITATIO VIII.

De certitudine ſalutis noſtræ.

Bona ſpes confundere neſcit.

QVid turbaris, anima mea? quid de miſericordia Dei adhuc dubitas? Memento creatoris tui. Quis creavit te ſine te? quis formavit corpus tuum in occulto, quando formatum corporis tui habitaculum in inferioribus terræ? Qui igitur curam tui ſuſcepit, cum nondum eſſes, nonne & is curam tui ageret, poſtquam ad imaginem ſuam te condidit? Creatura Dei ſum, ad Creatorem me converto; Quod ſi Natura mea infecta eſt à Diabolo, ſi

ſau-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſauciata & vulnerata eſt à latronibus, ſcilicet peccatis; vivit tamen adhuc Creator meus. Qui me potuit facere, ille poterit etiam reficere; Qui me creavit ſine ullo malo, poterit à me tollere omne malũ, quod Diaboli ſuggeſtione, Adami prævaricatione, propria etiam mea actione ad me ingreſſum, pervaſit omnem ſubſtantiam meam. Poterit igitur creator meus me reficere, modo etiam velit. Vtique vult; quis enim opus ſuum odio habet? nonne coram eo ſumus ſicut lutum in manibus figuli? Quod ſi me odio haberet, ex nihilo utique non creaſſet. Ipſe Salvator eſt omnium, maxime vero credẽtium. Mirabiliter me creavit; mirabilius tamẽ redemit. Nunquam illuxit clarius, quod nos dilexit Dominus, quam in ipſius paſſione & vulneribus. Ve-

re

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

re diligitur, propter quem Vnigenitus ex ſinu Patris mittitur. Quod ſi ſalutem meam nõ deſiderares, Domine Ieſu, quare de cœlo deſcenderes? Sed deſcendiſti in terram, in mortem, in crucem. Vt ſervum redimeret Deus, Filio non pepercit. Vere igitur magno amore gen⁹ humanum complectitur, qui propter generis humani redẽtionem Filium ſuum tradidit affligendum, occidendum, crucifigendum. Carum omnino & vere magnum precium, quo redempti ſumus; cara igitur & magna redemtoris miſericordia. Videri alicui poſſet, quod Deus æque magno amore electos ſuos filios diligat, quo Filium unigenitũ: Cui enim aliquid impendimus, illud carius eſt eo, quod impendimus. Vt adoptivos haberet filios, naturali & coëſſentiali Filio non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

pepercit. Quid ergo magnum eſt, quod in domo cœleſti mãſiones nobis paraverit, cum Filium ſuum dederit, in quo eſt tota plenitudo divinitatis? Certe ubi divinitatis plenitudo, ibi quoque plenitudo æternæ vitæ & gloriæ: Quod ſi in Chriſto dedit plenitudinem æternæ vitæ, quomodo parvulam ejus particulam denegabit? Vere magno amore nos adoptivos filios cœleſtis Pater amplectitur, propter quos unigenitum Filium tradidit: Vere magno amore Filius nos complectitur, qui propter nos ſeipſum tradidit. Vt divites nos faceret, extremam toleravit pauperiem; non enim habuit ubi caput reclinaret ſuum: Vt nos Dei filios faceret, ipſe homo naſcitur: neq; peracto ſemel redemtionis opere inpoſterum nos negligit, ſed adhuc in dextrâ

maje-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

majeſtatis divinæ conſtitutus, interpellat pro nobis. Quid ad ſalutem neceſſarium mihi non impetrabit, cum ad ſalutem mihi promerendã ſeipſum impertiverit? Quid Pater denegabit Filio, qui obediens ei factus uſq; ad mortem, mortem autẽ crucis? Quid Pater denegabit Filio, qui λύτρον à Filio præſtitũ jam ante acceptavit? Accuſent me peccata mea; in hoc interceſſore confido: major eſt, qui excuſat, quam qui accuſat. Terreat me imbecillitas mea: in ipſius virtute glorior. Accuſet me Satanas; modo excuſet me Mediator: Accuſet me cœlum & terra, & iniquitates meæ reum me peragant; ſufficit mihi, quod pro me cœli & terræ creator, & ipſa Iuſtitia, deprecatur. Sufficit mihi ad meritũ, ſcire quod non ſufficiat meritum. Sufficiat mihi, eum habere

re

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

re propitium, cui ſoli peccavi. quicquid ille non imputare decreverit, ſic erit, quaſi non fuerit. Neque me movet, quod peccata mea & gravia, & varia, & ſæpius iterata: Niſi enim peccatis onerarer, juſtitiam illius non deſiderarem: niſi morbum, haberem, Medici opem non implorarem. Ipſe Medicus eſt, ipſe Salvator, ipſe Iuſtitia eſt; ſeipſum negare non poteſt: Ego ægrotus, ego damnatus, ego peccator; meipſum negare non poſſum. Miſerere mei, ô Medice, ô Salvator, ô Iuſtitia; Amen.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO IX.

De amando ſolo Deo,

Domino jungaris amore.

ERige te, fidelis anima, & ama illud ſummum bonum, in quo omnia bona, ſine quo nullum aliud verum bonum. Nulla creatura voluntatem noſtram exſatiare poteſt, quia nulla creatura perfectum bonum obtinet, ſed tantum participatum. Rivulus quidam boni à divinitate ad eam traducitur, ſed fons in Deo ſemper manet: Quare ergo fonte relicto rivulas conſectari velimus? Omne bonum in creaturis eſt imago quædam perfecti illius boni, quod in Deo, imo quod ipſe Deus eſt: Quare ergo arrepta imagine ipſam rem deſerere velimus? Columba ex Arca Nohæ non poterat in aquarum volubilitate invenire, ubi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ubi requieſceret per ejus: Ita anima noſtra in omnium rerum ſublunarium numero non poteſt quicquã invenire, quod deſiderium ejus plene impleat, propter ſummam earum inconſtantiam & fragilitatem. Annon ſibi ipſi injuriam facit, qui infra dignitatem ſuam aliquid amat? Iam vero anima noſtra omnibus creaturis nobilior, quia Dei paſſione & morte redemta: Quare ergo creaturas amare velit? Annon id majeſtati, in quam evexit illam Deus, contrarium? Quicquid amamus, id vel propter potentiam, vel propter ſapientiam, vel propter pulcritudine amamus: Quid vero Deo potentius, quid Deo ſapientius, quid Deo pulcrius? omnis Regum mundanorum potentia ab eo & ſub eo: omnis hominum ſapientia ad divinam collata,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

lata, ſtultitia eſt: omnis creaturarum pulcritudo ad divinam collata, deformitas eſt. Si potentiſſimus Rex quiſpiam cum tenuis ſortis ac conditionis virgine per internuncios de conjugio ageret, annō ſtolide ageret illa virgo, ſi prætermiſſo Rege potentiſſimo, egenis velit adhærere internunciis, & Regis miniſtris? Sic Deus per omnem illam creaturam pulcritudinem nos ad ſe vocare, ad ſui amorem excitare voluit; quare ergo anima noſtra, quam ſponſus Chriſtus expetit, creaturis velut internunciis hujus ſpiritualis conjugii adhæret? Ipſæ creaturæ clamant, Quare nobis adhæreſcitis? quare in nobis finem deſiderii veſtri ponitis? non poſſumus appetitū veſtrum exſatiare. ad utriuſq; noſtrum Creatorem accedite. A creaturis nullus amor recipro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

procus ſperandus, à creaturis etiam nullo amor erga nos cœpit: ſed Deus, qui eſt ipſa charitas, amantem ſe non poteſt nõ amare, quinimo amore ſuo omnia deſideria noſtra & omnem amorem noſtrum prævenit: Quantum ergo diligendus, qui prior tantum nos dilexit? Dilexit nos, cum nondum eſſemus: nam dilectionis divinæ eſt, quod in hunc mundum nati ſumus. Dilexit, cum inimici eſſemus: nam miſericordiæ & dilectionis divinæ eſt, quod Filium Redemtorem miſerit. Dilexit, cum in peccata prolapſi eramus: nam dilectionis divinæ eſt, quod non continuo, ſi delinquimus, morti nos tradit, ſed converſionem noſtram expectat: dilectionis divinæ eſt, quod præter noſtrum meritum imo contra meritum ad cœleſtia nos traducit palatia. Sine

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

amore Dei nunquam ad ſalutarem ejus cognitionem pervenies: ſine amore Dei omnis ſcientia inutilis, imo noxia. Quare charitas excedit omniũ myſteriorum notitiam? Quia hæc etiam in diabolis, illa non niſi in piis. Quare diabolus infeliciſſimus? Quia ſummum bonum amare nequit. Quare Deus contra feliciſſimus & beatiſſimus? Quia omnia amat, delectatur in omnibus operib⁹ ſuis. Quare amor Dei in hac vita perfectus non eſt? Quia tantum diligimus, quantum cognoſcimus. Iam vero in hac vita ex parte ſolum cognoſcimus & in ænigmate: In æterna vita perfecte beati erimus, quia perfecte amabimus Deum: perfecte amabimus, quia perfecte cognoſcemus. Nemo poterit ſpẽ habere perfecti amoris divini in futuro ſeculo, qui in hoc non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

non incipit Deum amare: regnum Dei in corde hominis in hac vita incipere debet, alias non consummabitur in futura. Sine amore Dei nullum est æternæ vitæ desiderium. quomodo ergo illius summi boni particeps erit qui non amat? qui non quærit? qui non desiderat? Qualis amor tuus, talis ipse es, quia amor tuus te in se transmutat: Amor est summũ vinculum, quia amans & res amata fiunt unum. Quid Deum justissimum & peccatores perditos, quid hæc à se invicem in infinitum distantia conjunxit? Amor infinitus. Ne tamen justitia Dei labefactaretur, intercessit precium Christi infinitũ. Quid adhuc Deum creatorem & animam fidelem creatam res infinite distantes cõjungit? Amor. In vita æterna summo gradu jungemur Deo. quare?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

quia ſummo gradu amabimus. Amor unit & tranſmutat: Si carnalia diligis, carnalis es: Si mundum amas, mundanus efficieris. Iam vero caro & ſanguis non poſſidebit regnũ Dei. Si Deum & divina diligis, efficieris divinus. Amor Dei eſt currus Eliæ aſcendentis in cœlum: Amor Dei jucunditas eſt mentis, Paradiſus animæ, excludit mundum, vincit Diabolum, claudit infernum, aperit cœlũ. Amor Dei eſt illud ſigillum, quo Deus electos & credentes obſignat: nullum Deus in judicio extremo agnoſcet pro ſuo, qui non hoc ſigillo obſignatus. Etenim ipſa fides, unica juſtitiæ & ſalutis noſtræ cauſa, vera non eſt, niſi per caritatem ſe exerat: Non eſt vera fides niſi ſit firma fiducia: non eſt fiducia ſine amore Dei: non agnoſcitur beneficium, pro quo non

agun-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

aguntur gratiæ: non agimus ei gratias, quem non amamus. Si ergo vera tua fides eſt, agnoſcet Chriſti Redemtoris beneficium: agnoſcet,& gratias aget: gratias aget & amabit. Amor Dei eſt vita & requies animæ noſtræ: Recedente anima per mortem interit vita corporis: recedente Deo ab anima per peccata, interit vita animæ. ViciſſimDeus habitat per fidem in cordibus noſtris, habitat per amorem in anima noſtra, quia charitasDei diffunditur in cordibus electorum per Spiritum ſanctum. Nulla animæ tranquillitas abſque amoreDei. Mundus & Satanas maxima illius perturbatio; Deus autem ſumma animæ requies. Nulla eſt pax conſcientiæ, niſi in iis, qui fide juſtificati: Nullus verus Dei amor, niſi in iis, qui filiali fiducia erga Deum affecti. Mo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

riatur ergo in nobis amor noſtri, amor mundi, amor creaturarum, ut vivat in nobis amor Dei, qui incipiat in hoc ſeculo, ut perficiatur in futuro.

MEDITATIO X.

De noſtri cum Deo reconciliatione.

Solvit mea debita Chriſtus.

VEre languores noſtros Chriſtus tulit, & dolores noſtros ipſe portavit. O Domine Ieſu, quod in nobis meretur æternas pœnas, illud in te tranſtuliſti; onus, quod ad infernum uſque nos depreſſurum erat, in te recepiſti: Vulneratus es propter iniquitates noſtras; attritus propter ſcelera noſtra: Tuo livore ſanati ſumus; poſuit Dominus in te iniquitates omniũ noſtrum. Mirabilis omnino com-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

commutatio: Transfers in te peccata noſtra, & donas tuam juſtitiam; mortem nobis debitam tibi irrogas, & donas nobis vitam. Non igitur jam poſſum ullo modo dubitare de tua gratia, aut deſperare propter mea peccata. Quod in nobis peſſimum, in te tranſtuliſti: quod optimum in nobis, & tuum opus, videlicet corpus & animam, quomodo deſpicies? Non derelinques animā meam in inferno, neque dabis, ut ſanctus tuus videat corruptionem. Vere enim ſanctus eſt, cujus peccata abolita atque ablata; Beatus cui remiſſæ ſunt iniquitates, cui Dominus non imputat peccata. Quomodo peccata noſtra imputare nobis poterit Dominus, cum imputaverit ea alteri? Propter ſcelus populi ſui Filium percuſſit dilectiſſimum, Ipſe ergo in ſcientia ſui juſtificabit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

cabit, multos, & iniquitates eorum ipſe portabit. Quomodo juſtificabit ſuos? Audi, anima, & attende: Iuſtificabit eos, in ſcientia, id eſt, ſalutari divinæ miſericordiæ & gratiæ in Chriſto agnitione ac firma per fidem apprehenſione. Hæc eſt vita æterna, ut agnoſcant te ſolum verum Deum & quem miſiſti Filium tuum Ieſum Chriſtum: ac proinde ſi confiteris ore tuo Dominum Ieſum, & in corde tuo credideris, quod Deus illum ſuſcitavit à mortuis, ſalvus eris. Apprehendit autem fides Chriſti ſatisfactionem; iniquitates enim ſuorum ipſe portavit, peccata multorũ tulit, & pro tranſgreſſoribus rogavit. Vere enim paucos habuiſſet juſtos, niſi peccatores miſericorditer recepiſſet. Paucos, ô Ieſu, haberes juſtos, niſi peccata remitteres injuſtis.

Quo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Quomodo igitur ſevero judicio peccata pœnitentium judicabit Chriſtꝰ, quæ in ſe recepit? Quomodo damnabit reum peccatorum, cum ipſe factus ſit peccatum? Iudicabit illos, quos amicos ſuos vocat? Iudicabit illos pro quibus rogavit? Iudicabit illos pro quibus mortuus? Erige te, anima mea & peccatorum tuorum obliviſcere, quia oblitus eorum Dominus. Quem times peccatorũ vindicem, niſi Dominũ, qui pro peccatis ſatisfecit ipſe? Quod ſi aliquis alius pro peccatis meis λύτρον perſolviſſet, utique adhuc dubitare poſſem, an etiam ſatisfactionẽ illam acceptare velit juſtus Iudex: Quod ſi homo aut Angelus aliquis pro me ſatisfeciſſet, utique dubium eſſet, an ſufficiens ſit redemtionis precium: jam vero nullus relinquitur dubitationi locus. Quomodo

non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

nõ accipiet precium, quod perſolvit ipſe? Quomodo non ſit ſufficiens, quod ab ipſo Deo? Quid adhuc conturbaris, anima mea? Vniverſæ viæ Domini, miſericordia & veritas: Iuſtus etiam Dominus, & juſtum ipſius judicium. Quid conturbaris, anima? Erigat te divina miſericordia, erigat etiam divina juſtitia. Quod ſi enim juſtus Deus eſt, utique pro delicto unico duplex non exiget precium. Propter peccata noſtra percuſſit Filium; quomodo propter eadem nos ſervos percutiet? Quomodo peccata in Filio punita in nobis quoque puniet? Veritas etiam Domini non labefactabitur in æternũ. Nolo mortem peccatoris, ſed ut convertatur & vivat, clamat Deus noſter. Venite ad me, qui laboratis & onerati eſtis, & ego reficiam vos, exclamat Salvator no-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

noſter. Num mendacii arguemus Dominum,& peccatorum noſtrorum pondere miſericordiam ipſius deprimere conabimur? Mendacii arguere Dominum, & miſericordiam ipſius negare, majus eſt peccatum, quam omnia totius mũdi peccata. unde etiam plus peccavit Iudas deſperando, quam Iudæi Chriſtum crucifigendo. Quin potius ubi abundavit delictum, ibi quoque abundavit gratia. quæ peccatorum noſtrorum lanci infinitis modis præponderat: Peccata enim hominum ſunt, ſed gratia Dei eſt: peccata temporalia; gratia autem Domini noſtri ab æterno in æternum. Pro peccatis ſatisfactum, gratia Dei Chriſti morte reparata, & in æternum ſtabilita;ad quam confugio devotus & ſupplex.

ME-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XI.

De satisfactione pro peccatis nostris.

Mors Christi vita piorum.

VEnite ad me, qui laboratis & onerati estis, ego reficiam vos: Verba sunt Salvatoris nostri. Vere, Domine Iesu; oneratus sum nimis, & sub peccati pondere ingemisco, sed ad te fontem aquæ vivæ propero. Veni ad me, Domine Iesu, ut possim venire ad te. Venio ad te Domine, quia prius venisti ad me. Venio ad te, Domine Iesu, & anxie te desidero, neque enim in me quicquam boni invenio. Quod si in me aliquid boni invenirem, non tam anxie te desiderarem. Vere, Domine Iesu, laboro & oneratus sum. Neq; cuiquam sanctorum tuorum, vel etiam peccatorum

pœ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

pœnitentium, me conferre poſſem, niſi forte latroni in cruce. Miſerere mei, Domine, qui miſertus es latronis in cruce. Perdite vixi, in peccatis vixi, ſed pie mori, ſed in juſtitia mori deſidero. Pietas autem & juſtitia procul à corde meo, ideoq; ad tuam pietatẽ & juſtitiam cõfugio. Subveniat mihi Domine Ieſu, anima tua, quam poſuiſti in ἀντίλυτρον pro multis. Subveniat mihi ſanctiſſimum tuum corpus, flagellis, ſputis colaphis, & ſpinis pro me afflictum, & crucis patibulo affixum. Subveniat mihi, ô Ieſu, ſacroſanctus tuus ſanguis è patientis & morientis latere effuſus, qui ab omnibus peccatis nos emundat. Subveniat mihi ſanctiſſima tua divinitas, quæ humanam naturam in paſſione ſuſtinuit; & qua requieſcente neque ſe exerente peractum eſt adorandum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

redemtionis meæ mysterium; & quæ sanctæ tuæ passioni infinitum robur ac pondus addidit, ita ut Deus suo sanguine me miserum sibi acquisiverit. Subveniant mihi tua vulnera, in quibus omnis mea medicina. Subveniat sanctissima tua passio. Subveniat tuum meritum, ultimum meum refugium, & adversus peccata remedium. Quod enim passus es, hoc mihi passus es. Quod igitur mereris, itidem mihi & indignitati meæ promereris. Commendat igitur charitatẽ suam Deus in nobis, & testimonio, omnium hominum, imo Angelorum, intellectum exsuperante, eam comprobat, quod Christus pro nobis mortuus, cum adhuc essemus peccatores & inimici Dei. Quis non admiretur? Quis non obstupescat? A nemine rogatus, imo ab hominibus odio ha-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

habitus, pro peccatoribus & hoſtibus ſuis miſericordiſſimus Dei Filius deprecatur, neque ſolum deprecatur, ſed etiam divinæ juſtitiæ ſatisfactionem præſtat, nativitate pauperrima, vita ſanctiſſima, paſſione acerbiſſima, morte crudeliſſima. O Domine Ieſu, qui pro me deprecatus, paſſus, atque mortuus, antequam meritum & paſſionem tuam deſideraré, aut precibus ad λύτρον perſolvendum te ſollicitarem, quomodo me projicere à facie tua poteris? Quomodo fructum ſanctiſſimę tuæ paſſionis denegabis, poſtquam ex profundis jam ad te clamo, & fructum meriti tui lacrymis atque gemitibus expoſco? Inimicus eram per naturam. quando pro me mortuus es, factus ſum amicus, frater & filius per gratiam. Exaudiviſti inimicum nondum te

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

deprecantem; quomodo despicies amicum tuum cũ lachrymis & precibus ad te accedentem? Venientem ad te non ejicies foras, quia sermo tuus veritas est. Locutus es nobis in spiritu & veritate, & verba vitæ æternæ à te accepimus. Attende atque erige te, anima mea. antea eramus peccatores per naturam; jam vero justi per gratiam. antea eramus inimici, jam vere amici atque propinqui. antea subsidium nostrum in morte Christi; jam vero in ipsius etiam vita; antea eramus mortui in peccatis nostris; jam vero vivificati in Christo. O nimiam Dei charitatem, qua dilexit nos! O abundantes divitias divinę gratiæ, qua nos confidere fecit in cœlestibus! O viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus nos visitavit Oriens ex alto! Quod si Christi mors justitiam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſtitiam & vitam nobis attulit? quid ipſius vita poterit? Si Salvator precium Patri perſolvit moriens; quid faciet vivus, & pro nobis intercedens? Vivit enim & habitat in corde noſtro Chriſtus, modo vivat atque vigeat in eo ſanctiſſimi ipſius meriti recordatio. Trahe me Domine Ieſu, ut poſſideam in rei veritate quod hîc expecto in ſpei firmitate. Sit tecum quæſo miniſter, tuus, & videat claritatem, quam dedit tibi Pater; inhabitet manſionem, quam paraſti illic in domo patris tui. Beati qui habitant in domo tua, Domine; laudabunt te in ſeculum ſeculi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO. XII.

De natura ac proprietatibus veræ fidei.

Viva est & victrix; si modo vera fides.

O Dilecta anima, fidei virtutem considera, & Deo fidei datori unico gratias age. Fides unica Salvatori nostro vicissim nos inserit, ut veluti palmites ex vite succum, ita nos ex ipso vitam, justitiam, & salutem hauriamus. Excidit Adamus gratia Dei, & imaginem divinam amisit sua incredulitate, sed vicissim in gratiam recipimur, & imago Dei in nobis reformari incipit fide. Per fidē Christus, noster efficitur, & in nobis habitat; ubi autem Christus ibi gratia Dei; ubi gratia Dei, ibi hereditas vitæ æternæ. Fide Abel majorem hostiam obtulit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tulit Deo, quam Cain; ita ſpirituales hoſtias offerimus Deo per fidem, fructum ſcilicet labiorum noſtrorum. Fide Henoch tranſlatus eſt; ita fides ex conſortio humano in ſocietatem cœleſtem nos transfert, etiamnum in hac vita. Iam enim Chriſtus in nobis habitat, jam in nobis eſt vita æterna, ſed abſcondita. Fide Noa arcam apparavit: Ita fide ingredimur Eccleſiam, in qua animæ ſervantur, reliquis omnibus in vaſto mundi pelago pereuntibus. Fide Abraham terram idololatricam relinquebat: Ita fide eximus ex mundo, parentes, fratres, & cognatos relinquentes, & Chriſti vocantis verbo adhærentes. Fide peregrinatus eſt, & expectavit terram promiſſam: Ita & nos fide expectamus cœleſtem Hieroſolymã, quam Deus in cœlis preparavit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

advenæ ſumus & peregrini in hoc mundo, ad cœleſtem patriam fide aſpirantes. Fide concepit Sara in ſenectute filium Iſaac: Ita & nos ſpiritualiter emortui accipimus virtutem Chriſtum ſpiritualiter concipiendi. Vt enim Chriſtꝰ in ſanctis Mariæ Virginis viſceribus ſemel conceptus: ita quotidie in fideli anima, quæ ſe puram conſervat à mundanis congreſſibus, ſpiritualiter naſcitur. Fide obtulit Abraham Iſaac: ita & nos propriam voluntatem dilectum animæ filium, fide ſpiritualiter mactamus & ſacrificamus: Qui enim Chriſtum ſequi deſiderat, ſemetipſum abnegare debet; id eſt, propriæ voluntati, proprio honori, proprio amori renunciare. Fide Iſaac benedicit Iacob: ita fide participes reddimur, omnium divinarum benedictionũ: Nam

in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

in ſemine Abrahæ, id eſt, in Chriſto, omnes gentes benedicuntur. Fide prophetavit Ioſeph de exitu Iſraëlitarum ex Ægypto, & de oſſibus ſuis mandavit; ita fide expectamus ex hac ſpirituali Ægypto, ſcilicet mundo, exitum, & beatam corporis reſurrectionem. Fide Moſes per tres menſes ſervatus eſt: ita nos à Satanæ tyrannide fides abſcondit, donec tandem in regale Dei palatium adducamur, & in Reges ſpirituales adoptemur. Fide Moſes elegit calamitatum populi ſui particeps eſſe potius, quam in Ægypti gloria vivere: Ita fides excitat in nobis contemtum gloriæ, honoris, divitiarum & voluptatum hujus ſeculi, & deſiderium cœleſtis regni: Fide eligimus potius ignominiam Chriſti, quam theſauros hujus ſeculi. Fide reliquit Moyſes Ægyptum, nec me-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tuebat Regis iram: Sic fides nos animat & confirmat, ne minis Tyrannorum hujus mundi terreamur, ſed forti & conſtanti animoDeo vocanti obediamus. Fide celebravit Iſraël Paſcha: ita & nos Paſcha celebramus fide; Paſcha noſtrum immolatus eſt Chriſtus, cujus caro vere eſt cibus, & cujus ſanguis vere eſt potus. Fide Iſraëlitæ tranſierunt per mare rubrum; ita fide pertranſimus mare hujus ſeculi. Fide conciderunt muri Hierichuntos: Ita fide deſtruimus omnes munitiones Satanæ. Fide Rahab ſervata eſt: Ita in illa univerſali hujus mũdi panoletria fide ſervabimur ab interitu. Fide Patres devicerunt regna, leonum ora obturarunt, ignis vim exſtinxerunt: Ita & nos fide regnum Satanæ deſtruimus, infernalis leonis inſidias & furorem evadimus, &

ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ab ignis infernalis ardore liberamur. Fides autem non eſt nuda opinio & profeſſio, ſed viva & efficax Chriſti in Evangelio propoſiti apprehenſio, eſt pleniſſima de gratia Dei perſuaſio, fiducialis cordis noſtri quies, & pax in Chriſti merito recumbens. Naſcitur hæc fides ex verbi divini ſemine. Nam fides & Spiritus unum ſunt; verbum autem Spiritus ſancti vehiculum: Fructus ſequitur naturam ſui ſeminis; fides divinus fructus eſt; ergo & ſemen divinum adeſſe oportet, ſcilicet verbum. Sicut in creatione lux oriebatur ex verbo Dei; nam dixit Deus, Et facta eſt lux: Ita lux fidei oritur ex luce verbi divini: In lumine tuo videbimus lumen ait Pſaltes. Cum fides nos Chriſto conjungat, nos cum Chriſto uniat, ideo etiam eſt in nobis mater omnium vir-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

virtutum: Vbi fides, ibi Chriſtus? ubi Chriſtus, ibi ſancta vita, ſcilicet vera humilitas, vera mãſuetudo, vera dilectio: Chriſtus & Spiritus S. non divelluntur: Vbi Spiritus S., ibi vera ſanctitas. Ergo ubi non eſt vita ſancta, non eſt ſanctificans Spiritus: ubi non eſt Spiritus, ibi nec Chriſtus: ubi non eſt Chriſtus, ibi nec vera fides. Quicunque palmes non haurit vitam & ſuccum ex vite, non judicandus eſt cum vite conjunctus: ita nondum per fidem Chriſto ſumus conjuncti, niſi vitam & ſuccum ex ipſo trahamus. Fides eſt quædam ſpiritualis lux; corda enim illuminantur fide: ergo ſpargit radios bonorum operum; ubi vero non ſunt radii ſpiritualis vitę, ibi etiam nondũ eſt vera lux fidei. Opera mala ſunt opera tenebrarum; fides autem lux eſt. quæ vero ſocie-

tas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tas luci cum tenebris? Opera mala ſunt ſemen Satanæ; fides eſt ſemen Chriſti. quæ vero ſocietas Chriſto cum Satana? Fide purificantur corda. quomodo vero poteſt eſſe interna puritas cordis, ubi impura verba & impura opera exterius apparēt? Fides eſt victoria noſtra. quomodo ergo ibi poteſt eſſe vera fides, ubi caro vincit Spiritum, & captivum quaſi ducit? Per fidem habemus Chriſtū, & in Chriſto vitam æternam: ſed nullus impœnitens & in peccatis perſeverans vitæ æternæ particeps. quomodo ergo Chriſti? quomodo fidei? Accende in nobis, ô pie Chriſte, veræ fidei lucem ut per fidem conſequamur æternam ſalutem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XIII.

De ſpirituali conjugio Chriſti & animæ.

Animarum ſponſus Ieſus.

DEſponſabo te mihi in ſempiternum, dicit Chriſtus ad fidelem animam. Chriſtus nuptiis in Cana Galilææ celebratis intereſſe voluit, ut oſtenderet, quod ad nuptias ſpirituales in mundum venerit. Gaudens gaude in Domino, & exulta, fidelis anima, in Deo tuo, qui induit te veſtimentis ſalutis, & indumento juſtitiæ circumdat te, tanquam ſponſam ornatam monilibus. Gaude propter ſpõſi honorem, gaude propter ſponſi decorem, gaude propter ſponſi amorem. Honor illius maximus: eſt enim verus Deus in ſecula benedictus: Quanta ergo dignitas hujus creaturæ, fide-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

fidelis ſcilicet animæ, quod ipſe Creator eam ſibi vult deſponſare? Decor ipſius maximus; eſt enim ſpecioſus forma præ filiis hominum; ſiquidem videbant gloriam ejus, gloriam quaſi unigeniti à Patre; ſplendebat facies ejus ſicut Sol, veſtimenta erant ſicut nix: diffuſa etiam eſt gratia in labiis ejus, gloria & honore eſt coronatus: Quantæ ergo eſt miſericordiæ, quod ſumma illa pulchritudo animam peccatorum maculis deformatam in ſponſam non dedignatur ſibi eligere? Summa ex parte ſponſi majeſtas; ſumma ex parte ſponſæ infirmitas: ſumma ex parte ſponſi venuſtas; ſummma ex parte ſponſæ deformitas: & tamen major adhuc amor ſponſi erga ſponſã, quam ſponſæ erga honoratiſſimum & pulcerrimum illum ſponſum. Vide amorem immen-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

menſum tui ſponſi, ô fidelis anima: amor è cœlo ad terram eum traxit, ad columnam ligavit, cruci affixit, ſepulcro clauſit, ad inferos attraxit. Quis fecit hæc omnia, niſi amor erga ſponſam? Sed cor noſtrum ſaxo & plumbo gravius; quod, tanti amoris vinculum nõ trahit ſurſum in cœlum, ex quo prius traxit Deum ad homines. Nuda erat ſponſa, nec poterat ad regale cœleſtis regni palatiũ ita nuda introduci: Ipſe induit eam veſtimentis ſalutis & juſtitiæ. Cum in ſordida peccatorum tunica & turpiſſimo iniquitatis panno involuta jaceret, dedit illi, ut cooperiret ſe byſſino ſplendenti & candido. byſſinum, juſtificationes ſunt ſanctorum: veſtis illa eſt juſtitia morte & paſſione ipſius ſponſi parta. Laborabat Iacob quatuordecim annis, ut Rachelem obti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

obtineret ſponſam: Chriſtus per triginta quatuor fere annos ſuſtinuit famem, ſitim, frigus, paupertatem, ignominias, contumelias, vincula, flagella, fellis amaritudinem, mortem, crucem, ut fidelem animam ſibi parare & acquirere poſſet ſponſam. Deſcendebat Samſon, & ex Philiſtæis exitio adjudicatis populis ſibi ſpõſam quærebat; deſcendit Dei Filius, & ſponſam ſibi elegit ex damnatis & æternæ morti addictis hominibus. Inimicum erat ſponſæ genus cœleſti Patri; ſed ipſe illud per acerbiſſimam paſſionẽ Patri reconciliavit. Conculcata erat ſponſa in ſanguine ſuo, projecta ſuper faciem terræ: ſed ipſe eam lavit baptiſmi aqua, & lavacro mundavit ſanctiſſimo: emundavit ſponſæ ſanguinem proprio ſuo ſanguine, quia Filii Dei ſanguis emun-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

dat ab omnibus peccatis: Sordida & deformis erat ſponſa; ſed ipſe eam unxit oleo, miſericordia ſcilicet & gratia. Non erat honorifice veſtita ſponſa; ſed ipſe dedit ei armillas & inaures, ornavit eam virtutibus & variis Spiritus S. muneribus. Pauperrima erat ſpõſa, & quod arrhæ loco daret, non habebat; ideo reliquit ei arrham Spiritus, & arrham carnis ab eadem accepit, & in cœlum adduxit. Famelica erat ſponſa; ſed ipſe ſimilam & mel & oleum dedit ei ad comedendum; carne & ſanguine proprio eam paſcit ad vitam æternam. Immorigera eſt ſponſa, & ſæpe fidem conjugalem frangit, fornicatur cũ mundo & Diabolo; ſed ex immenſo amore in gratiam viciſſim eam recipit Sponſus, quoties in vera cõverſione ad eum revertitur. Agnoſce, ô fidelis, anima

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

anima : tot ac tanta infiniti amoris indicia: Ama, ô fidelis anima , amorem illius, qui ex amore tui deſcendit in uterum virginis. Tanto eum amare debemus plus nobis ipſis, quanto major ipſe eſt , qui ſe pro nobis tradidit : Omnis vita noſtra conformis illi reddatur , qui ex amore noſtri totum ſe nobis cõformavit. Ingratiſſimus merito habetur , qui amantem ſe viciſſim non amat. quantum ergo diligendus à nobis is , qui ex amore noſtri ſuæ quaſi majeſtatis oblit⁹. Felix anima,quæ ſpiritualis hujus conjugii vinculo Chriſto conjungitur ; illa omnia Chriſti beneficia tuto ac confidẽter ſibi applicat; quemadmodum alias in cõjugio coruſcat uxor radiis mariti. Participes autem reddimur beati & ſpiritualis hujus conjugii ſola fide,ſicut ſcriptum eſt: Deſponſabo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſabo te mihi in fide. Fides Chriſto tanquam ſpirituali viti nos palmites inſerit, ut vitam & ſuccum ex eo trahamus. &, veluti, qui in cõjugio vivunt, non amplius ſunt duo, ſed una caro: ita qui per fidẽ Domino adhærent, fiunt unus Spiritus cum eo, quia per fidem Chriſtus habitat in cordibus noſtris, fides illa ſi vera eſt, per dilectionem efficax eſt. Quemadmodũ in V. T. Sacerdotes ducere cogebantur virgines: ita cœleſtis ille Sacerdos talem ſibi virginem ſpiritualiter copulat, quæ à diaboli, mundi, ac propriæ carnis complexibus ſeſe integram ac immaculatam ſervat. Effice, ô Chriſte, nos dignos, ut ad nuptias Agni aliquando introducamur: Amen.

M I.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XIV.

De myſteriis Incarnationis.

Fulgent cunabula Chriſti.

ABducamus pauliſper animos noſtros ab his temporalibus, & myſteria nativitatis Dominicæ contemplemur. Filius Dei ad nos de cœlo deſcendit, ut adoptionem filiorum conſequamur. Deus homo fit, ut homo divinę gratię & naturæ particeps fiat. Circa mundi veſperam naſci Chriſtus voluit, ut ſignificaret, incarnationis beneficia non pręſentem hanc, ſed æternam vitam attingere. Tempore Auguſti pacifici naſci voluit, qui humanum genus cum Deo pacificavit. Tempore ſervitutis Iſraëliticæ naſci voluit, qui eſt verus liberator & vindex populi ſui. Sub imperio alieni Domini naſci voluit, ut-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

pote cujus regnum non erat de hoc mundo. Naſcitur de virgine, ut ſignificet, ſe non concipi aut naſci, niſi in cordibus eorum,,qui ſpirituales virgines ſunt, hoc eſt, quorum mentes nec mundo, nec diabolo, ſed Deo in uno ſpiritu adhærent. Naſcitur purus & ſanctus, ut impuram & contaminatã nativitatem noſtram ſanctificet. Naſcitur à virgine viro deſponſata, in matrimonii divinitus inſtituti honorem. Naſcitur in noctis tenebris, qui erat vera lux mundi, tenebras illuminãs. Reponitur in præſepe, qui eſt verum animæ noſtræ pabulũ. Naſcitur inter bovem & aſinum, ut homines, qui jumentis per peccatum aſſimilati erant, ad priſtinam dignitatem reducat. Naſcitur in Bethelem, id eſt, domo panis, qui uberrimũ divinorum beneficiorum ſecum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

cum afferebat pabulũ. Primogenitus eſt & unigenit⁹ matris ſuæ in terris, qui ſecundũ divinam naturã eſt primogenitus & unigenitus Patris in cœlis. Naſcitur pauper & inops, ut cœleſtes divitias nobis comparet. Naſcitur in vili pecorũ ſtabulo, ut ad cœleſtis aulę nos deducat palatia. E cœlis tanti beneficii mittitur nuncius, quia nemo in terris illius magnitudinem intelligebat. Cœleſtium munerum merito etiam cœleſtis nuncius eſt. Gaudent Angelorum exercitus, qui nos, ob incarnationem Filii Dei, beatitudinis ſuæ poſſunt habere ſocios. Paſtoribus tantum miraculum prius nunciatur, quia verus animarum Paſtor venerat perditas oves in viam reducturus. Contemtis & ignobilibus tanti gaudii materia nunciatur, quia nemo ejus parti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ceps fieri poteſt, qui non in oculis ſuis ſibi diſplicet. Vigilantibus juxta gregem hæc nativitas nunciatur, quia non illi, qui in peccatis ſtertunt, ſed quorũ cor ad Deum vigilat, tanti muneris participes fiunt. Iubilat cœleſtis militiæ Chorus, qui ob primi parentis culpam miſere erat contriſtatus. Claritas Domini & Regis illius apparet in cœlis, cujus vilitatem homines deſpiciebant in terris. Timorem dimittere jubet Angelus, quia natus erat is, qui omnis timoris cauſſas è medio erat ſublaturus. Gaudium è cœlo nunciatur, quia natus erat omnis gaudii Author & Dator. Gaudium præcipitur, quia inimicitia inter Deum & homines omnis triſtitiæ cauſa erat remota. Gloria in excelſis Deo redditur, quam primus parens illicita mandati tranſgreſſione

rape-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

rapere voluerat. Vera pax hac nativitate parta est, quia ante homines erant Deo inimici, antea adversa ipsis erat propria conscientia, antea à semetipsis diffidebant invicem. Vera pax terris est reddita, quia superatus is, qui nos captivos detinebat. Adeamus & nos cum pastoribus Christi præsepe, hoc est, Ecclesiam, & in fasciis, id est, Scripturis sacris, involutum inveniemus hunc infantulum. Conservemus & nos cum Maria, sancta Domini matre, tanti mysterii verba, & quotidiana memoria jugiter ea recolamus. Subsequamur voce nostra præcinentes Angelos, & meritas pro tanto beneficio agamus gratias. Iubilemus & lætemur cum toto cœlesti exercitu. Si enim Angeli tantopere gaudent nostri caussa quanto magis nobis gaudẽdum erit, quibus na-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tus & datus hic infans? Si voces & jubila tollebãt Iſraëlitæ, cum arca fœderis ad illos adduceretur, quæ figura & umbra fuit incarnationis Dominicæ? quanto magis nobis lætandum, ad quos ipſe Dominus in aſſumta carne noſtra deſcendit? Si Abraham gaviſus eſt, cum diem Domini videret, & in ſpecie humana ad tempus aſſumta Dominus ipſi appareret, quid nobis faciendum erit, cum jam naturam noſtram perpetuo & indiſſolubili fœdere ſibi junxerit? Miremur hic immenſam Dei bonitatem, qui cum ad ipſum nos adſcendere non poteramus, ipſe ad nos deſcendere voluit. Miremur immenſam Dei potentiam, qui ex duobus diſtantiſſimis, divina ſcilicet & humana natura, facere potuit unum conjũctiſſimum, ut jam unus idemque ſit Deus & homo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mo. Miremur immenſam Dei ſapientiam, qui de noſtri redé-tione modũ invenire potuit, cũ nec Angeli nec homines modũ viderent. Infinitum bonum offenſum erat, infinita requirebatur ſatisfactio: Homo Deum offenderat, ab homine requirebatur ſatisfactio: Sed ab homine nec infinita prẹſtari poterat ſatisfactio, nec juſtitiæ divinæ ſatisfieri poterat ſine infinito precio. Fact⁹ igitur Deus homo, ut & qui peccaverat, ſatisfaceret, & qui infinitus erat, infinitum precium perſolveret. Miremur hoc ſtupendum juſtitiæ & miſericordiæ divinæ tẽperamentum, quod nulla creatura antequam Deus manifeſtaret, invenire poterat, nec, poſtquã manifeſtatum eſt, plene percipere poteſt. Miremur hæc, non curioſius rimemur: introſpicere cupiamus, etſi totum non capia-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

capiamus: fateamur potius noſtram ignorantiam, quam Dei negare velimus potentiam.

MEDITATIO XV.

De ſalutari fructu Incarnationis.

Sit grata redemtio Chriſti.

ANnuncio vobis gaudium magnum, dicit in Nativitate Salvatoris noſtri Angelus. Vere magnum id eſt, & majus quam humana capit intelligentia. Maximum erat malum, quod ſub ira Dei, ſub poteſtate diaboli, ſub æterna damnatione captivi tenebamur: majus adhuc erat malum, quod maxima illa mala, vel ignorarent, vel negligerent homines: Iam vero magnum nobis nunciatur gaudium, quia venerat in mundum, qui nos ab omnibus illis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

illis malis liberat. Venit Medicus ad ægrotos, redemtor ad captivos, ad errantes via, ad mortuos vita, ad damnatos salus. Sicut Moses missus à Domino ad populum Israëliticum è servitute Ægyptiaca liberandum: Ita Christus à Patre missus ad totum genus humanum redimendum à captivitate diabolica. Sicut columba siccatis post diluvium terris olivæ ramusculum ad arcam Noæ ferebat: Ita Christus in mundum venit, ad prædicandam pacem, & generis humani cum Deo reconciliationem. Merito ergo lætamur, & de misericordia Dei magna concipimus. Qui nos adhuc inimicos existentes adeo dilexit, ut naturam nostram in arctissimum divinitatis complexum assumere non fuerit dedignatus, quid per carnis participationem sibi cõjunctis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

junctis denegabit? Quis unquã carnem ſuam odio habuit? quomodo ergo ſumma illa & infinita miſericordia nos ſuæ naturæ jam participes factos à ſe repellere poterit? Quis magnitudinem hujus myſterii cogitatione, nedum verbis aſſequi poteſt? ſumma ibi ſublimitas & ſumma vilitas, ſumma ibi potentia & ſumma infirmitas, ſumma ibi majeſtas & ſumma fragilitas. Quid Deo ſublimius & homine vilius? Quid Deo potẽtius & homine infirmius? Quid Deo glorioſius & fragilius homine? Sed ſumma illa potentia invenit modum, quo hæc jungerentur, cum ſumma illa iuſtitia talis coniunctionis neceſſitatem requireret. Quis magnitudinẽ etiam huius myſterii percipere poteſt? Æquivalens & infinitum precium requirebatur pro offenſa hominis

quia

quia ab infinito bono ſcilicet Deo, homo ſe averterat. ſed quid infinito Deo æquivalens eſſe poterat? Ipſa igitur infinita iuſtitia quaſi de ſe ipſa ſumit ſibi æquivalens precium, ac in carne patitur Deus Creator, ne creaturæ caro in æternum patiatur. Læſum erat infinitum bonum, non poterat intercedere niſi infinitæ poteſtatis Mediator. quid autē præter Deum infinitum? Ipſe igitur Deus ſibi reconciliavit mundum, ipſe Deus fit Mediator, ipſe Deus ſuo ſanguine humanum genus redemit. Quis magnitudinem huius myſterii percipere poteſt? Offenſus erat ſummus Creator, nec de placatione & reconciliatione creatura erat ſollicita. idem qui offenſus erat creaturæ, carne aſſumta fit reconciliator. Deſeruerat homo Deum, atque ad inimicum Dei diabolum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

lum se converterat; sed idem qui desertus erat, desertorem suum sollicitus inquirit, & ad se benignissime iterum invitat. Recesserat homo ab infinito illo bono, & prolapsus erat in infinitum malum; sed idem illud infinitum bonum, dato infinito redemtionis precio, ab infinito illo malo creaturã liberat. An non hæc infinita misericordia, omnem hominis finitum intellectum & cogitationẽ excedens? Glorioſior est effecta natura nostra per Christum, quam per Adami peccatum dedecorata fuerat: Plus in Christo recepimus, quam in Adamo amisimus: Abundaverat peccatum, sed superabundavit divina gratia. Perdidimus in Adamo innocentiam; in Christo recepimus plenam iustitiam. Mirentur alii divinam potentiam; magis adhuc miranda est divi-

na

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

na beneficentia: Quamvis in Deo æqualis ſit potentia & miſericordia, utraque ſcilicet infinita. Mirentur alii creationem; mihi magis libet mirari redemtionẽ: quamvis & creatio & redemtio ſit infinitæ virtutis actio. Magnum eſt, hominem nihil quicquam meritum, quippe nondum exiſtentem, creare; maius adhuc eſſe videtur, hominem male meritum redimere, & debiti ſatisfactionem in ſe recipere. Mirabile eſt, quod caro noſtra & oſſa noſtra à Deo nobis ſint formata; mirabilius adhuc eſt, quod ipſe Deus caro de carne noſtra, & os de oſſibus noſtris fieri voluit. O anima mea, eſto grata Deo tuo; qui te creavit, cum nondum eſſes; qui te redemit, cum per peccatum damnata eſſes; qui tibi per fidem Chriſto adhærenti cœleſtia præparavit gaudia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XVI.

De ſpirituali piorum refectione.

Quid Deus eſt animæ? lux, medicina, cibus.

MAgnũ benigniſſimus Deus paravit convivium; ſed famelica corda ad illud afferenda ſunt. Non percipit cœleſtis convivii ſuavitatem, qui non guſtat: non guſtat, qui non eſurit. In Chriſtum credere, eſt ad convivium cœleſte accedere: Nemo autem poteſt credere, niſi qui peccatis ſuis agnitis vere convertitur atque pœnitet. Contritio eſt animæ ſpiritualis eſuritio: Fides eſt ſpiritualis paſtio. Iſraëlitis Deus in deſerto dabat manna, Angelorũ panem; in hoc convivio Novi Teſtamenti dat Deus cœleſte Manna, ſcilicet gratiam ſuam

pec

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

peccatorum condonationem, immo Filium ſuum Angelorũ Dominum. Chriſtus eſt verus ille cœleſtis panis, qui de cœlo deſcendit, ut daret vitam mundo. Plenus porcorum ſiliquis, hoc eſt, huius mundi delitiis; non deſiderat illam ſuavitatẽ. Exterior homo non percipit, quid interiori dulce ſit: In deſerto dat Deus ſuum Manna, id eſt, ubi omnis terrenus cibus, omnis terrena conſolatio, animæ ſubtracta. Qui uxores habent, venire detractabant: Caſtæ virgines, id eſt, animæ nec diabolo per peccata, nec mundo per delitias adhærentes, accedunt ad hoc convivium. Deſpondi vos caſtam virginem uni viro, inquit Apoſtolus: Anima noſtra non debet adulterio ſpirituali indulgere: ut Deus cum ipſa ſpirituale conjugium poſſit contrahere. Qui agri vi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſendi delectatione tenebantur, venire recuſabant: qui hujus mundi voluptates amant, ad cœleſtem ſuavitatem non aſpirant. Deſiderium eſt pes animę. non accedit anima noſtra ad convivium hoc myſticum, ſi non deſiderat: non poteſt anima hujus mundi conſolatione repleta cœleſtem ſuavitatem deſiderare. Cum dives juvenis audiret, propter Chriſtum divitias, quibus anima ejus adhærebat, eſſe deſerendas, diſcedebat triſtis: Cœleſtis Eliſæus, Chriſtus, non infundit oleum cœleſtis ſuavitatis, niſi omnia vaſa prius vacua: Non ingreditur in animam amor Dei, niſi prius excedat amor proprius & amor mundi. Vbi theſaurus noſter, ibi cor noſtrum. Si pro theſauro habes mundum, cor tuum eſt in mũdo. Amoris vis eſt unitiva. ſi terram amas, ter-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ræ unitus es. Amoris vis immutativa. ſi mundum amas, mundanus efficieris: ſi cœlum amas, cœleſtis eris. Qui boves emunt & negociantur, non veniunt ad Chriſtum. Qui corde ſuo divitiis adhærent, cœleſtes divitias non requirunt: Divitiæ terrenæ falſa quadam ſufficientiæ ſpecie animæ deſiderium explent, ne veram ſuam ſufficientiam, quæ plene ſatiat appetitum, in Deo requirat: Omnes divitiæ terrenæ conſiſtunt in creaturis, in argento, auro, ædificiis, fundis, pecoribus: Nulla autem creatura vere ſatiat animam noſtram, quia illa eſt omnibus creaturis præſtantior; omnes enim in ipſius uſum conditæ: Quam infirmæ ſint creaturæ ad noſtra deſideria implenda & ſatianda, patet in morte, in qua ab omnibus deſerimur creaturis. Mirum eſt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

nos tam firmiter creaturis adhærere, cum tam infirmiter & inſtabiliter illæ adhæreant nobis. Adamus cum à Dei conſolatione ſe averteret, & in arbore ſcientię boni & mali delectationem quæreret, è paradiſo, expellebatur: Anima noſtra, ſi à Deo ad creaturas ſe avertit, cœleſti conſolatione privatur & ab arbore vitæ penitus arcetur. Quid vero reſtat illis, qui hoc conviviũ negligunt? Tranſit mundus, & omnes qui adhærent ipſi: tranſeunt creaturæ, & omnes, qui ſpem poſuerunt in eis: Iurat cœleſtis Pater, non guſtaturos illos cœnam, qui boves, agros, uxores, hoc eſt, quæcunque terrena, cœleſtis convivii ſuavitati præferunt: poſt cœnam non ulterius cibus apparatur: neglecto Chriſto nullũ amplius reſtat remedium: contemtores illi æterna fame pu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

punientur,& in æternis vivent tenebris. Qui noluerunt audire Chriſtum vocantem ; Venite ad me, qui laboratis & onerati eſtis: audient aliquando ipſum præcipientem: Ite,maledicti,in ignem æternum.Sodomitæ igne abſumebantur, cum per Lothi concionem ad hoc convivium vocati venire recuſabant : ignis divini furoris in æternum durans abſumet illos, qui per Evangelium vocati cõvivium hoc ſpreverunt.Sponſo veniente virgines , quarũ lampades oleo deſtituebantur,moras nectũt ; interim ianua clauditur : quorum corda , Spiritus ſancti oleo non repleta in hoc mundo , non intromittet illos Chriſtus ad ſuum gaudium,ſed claudetur illis ianua indulgentiæ , ianua miſericordiæ, ianua conſolationis , ianua ſpei , ianua gratiæ, ianua bonorum o-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

perum. Eſt adhuc interna quædam Chriſti vocatio ; felix qui audit eam! Pulſat ſępius ianuam cordis noſtri Chriſtus ſanctis deſideriis, devotis gemitibus, piis cogitationibus; felix qui pulſanti aperit. Quam primum ſanctum aliquod cœleſtis gratię deſiderium in corde ſentis, certo ſtatue, Chriſtum cor tuum pulſare. intromitte eum, ne trāſcat, ne tibi miſericordię ſuæ ianuam ipſe poſtea occludat. Quam primum flammulā aliquam piarum meditationum in corde ſentis, iudica, à fervore divini amoris, ſancti ſcilicet Spiritus, eam accenſam; fove & ale flammam illam, ut in ignem amoris excreſcat; cave, ne Spiritum extinguas, & opus Domini impedias. Qui deſtruit Templum Domini, ſeverum ejus judicium ſentiet. Templum Domini eſt cor noſtrum: Illud de-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

deſtruit, qui Spiritui ſancto interius per verbum vocanti locum dare renuit. In V. T. Prophetæ interius loquentem audire poterant Dominum; in N. T. omnes vere pii internos illos Spiritus ſancti motus atq; tractus ſentiunt: Beati omnes, qui audiunt & ſequuntur!

MEDITATIO XVII.

De Baptiſmi fructibus.

Sacrum Baptiſma lavacrum eſt.

REcordare, fidelis anima, magnæ Dei gratiæ in ſalutari Baptiſmi lavacro tibi præſtitæ. Baptiſmus eſt lavacrum regenerationis, ergo Baptiſmi lavacro tinctus nō amplius totus eſt in vetuſtate carnalis nativitatis; ſed quia ex Deo natus, per aquam ſcilicet & Spiritum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ideo etiam Dei Filius;& quia filius, ideo etiam æternæ felicitatis heres. Vt Pater æternus in Baptiſmo Chriſti edit hanc vocem; Hic eſt Filius meus dilectus: Ita omnes, qui credunt & baptizantur, in filios adoptat. Sicut in Baptiſmo Chriſti Spiritus ſanctus apparuit in ſpecie columbæ,ita quoque in noſtro Baptiſmo adeſt, eique vim tribuit, imo etiam per Baptiſmum confertur credentibus, atque in eis novos motus efficit, ut ſint prudentes ſicut ſerpentes, & ſimplices ſicut colũbæ. Sicut erat in creatione; ita quoque res ſe habet in noſtra regeneratione. In prima rerum creatione Spiritus Domini incubabat aquis, & vitalem vim eis conferebat: ita quoque in aqua Baptiſmatis adeſt S. Spiritus, eamque ſalutare noſtræ regenerationis medium efficit.

Ipſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Ipſe Salvator noſter Chriſtus baptizari voluit, ut teſtatum faceret nos perBaptiſmum ejus membra effici; ſæpius medicina capiti adhibetur, ut alia corporis membra ſanentur; caput noſtrum ſpirituale Chriſtus eſt; Baptiſmi medicinam pro ſalute myſtici corporis aſſumſit. In Circumciſione Deus fœdus inibat cum populo ſuo in V.T; ita per Baptiſmum recipimur in fœdusDei inNovoTeſtamento, quia in locum Circumciſionis Baptiſmus ſucceſſit: Qui ergo eſt in Dei fœdere, non timeat à Diaboli accuſatione. In Baptiſmo Chriſtus induitur. hinc ſancti dicuntur dealbaſſe ſtolas ſuas in ſanguine Agni. Perfecta Chriſti juſtitia eſt veſtis illa pulcherrima. qui ergo hac indutus eſt veſte, non timeat à peccatorum labe. Erat Hieroſolymis piſcina circa Probaticã, in eam

certo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

certo tempore descendebat Angelus, eamque turbabat; qui primus post turbationem in eam descendebat, sanabatur à quocunq; detineretur morbo. aqua Baptismi in piscina ista ab omni peccatorum morbo nos sanat, quando Spiritus sanctus in eam descendit, eamque sanguine Christi, qui pro nobis victima factus, turbat, sicut & olim in Hierosolymitana ista piscina victimę abluebantur. Circa Baptismum Christi aperiebantur cœli: Ita quoque in nostro Baptismo cœlestis aperitur janua. In Christi Baptismo aderat tota S S. Trinitas: Ita quoque in nostro Baptismo adest: Et sic in verbo illo promissionis, quod annexum est elemento aquæ, fides accipit gratiam Patris adoptantis, meritum Filii mundantis, & efficaciam Spiritus S. regenerantis. Pharao

&c

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

& omnis exercitus ſubmerge-
batur in mari rubro ; Iſraëlitæ
ſalvi & incolumes pertranſi-
bant : Sic in Baptiſmo ſubmer-
gitur omnis exercitus vitiorũ,
& fideles ſalvi ad promiſſam
cœleſtis regni hæreditatem per-
veniunt. Ideo quoque Baptiſ-
mus eſt mare illud vitreum,
quod videbat Iohannes ; per
eum, velut per vitrum quod-
dam, ſplendor Solis juſtitiæ
mentes noſtras intrat: Erat au-
tem illud mare ante thronum
Agni : Thronus Agni eſt Eccle-
ſia, in qua ſola habetur ſancti
Baptiſmatis gratia. Videbat Pro-
pheta Ezechiel aquas egredien-
es ex templo, quæ vivificabant
& ſanabant omnia : In Tem-
lo Dei ſpirituali, hoc eſt, Eccle-
ia, ſcaturiunt adhuc ſalutares
Baptiſmi aquæ; in quarum pro-
undum projiciuntur peccata
noſtra; ſanabuntur & vivent
omnia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

omnia ad quæ venerit torrens iſte. Baptiſmus eſt ſpirituale diluvium, quo omnis caro peccati mergitur: corvus immundus ſeu Diabolus exit; columba vero ſeu Spiritus ſanctus devolat, & folium olivæ, id eſt, pacem ac tranquillitatem, mentibus inſpirat. Recordare ergo, fidelis anima, maximæ iſtius gratiæ in Baptiſmo tibi præſtitæ, & debitas Deo gratias age. Cæterum quo uberior in nos collata eſt per Baptiſmum gratia, eo diligentior collatorum donorum eſſe debet cuſtodia. Sepulti ſumus cum Chriſto per Baptiſmum in mortem; ideo, ut Chriſtus excitatus eſt ex mortuis in gloriam Patris, ita & nos in nova vita incedamus. Sani facti ſumus; ergo non peccemus amplius, ne quid deterius nobis cõtingat. Induimus Chriſti juſtitiam, veſtem longe precioſiſſi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

cioſiſſimam ; ergo peccatorum maculis eam non inquinemus. Vetus noſter homo crucifixus & mortuus eſt in Baptiſmo; vivat ergo novus homo. Regenerati ſumus, & Spiritu mentis renovati in Baptiſmo; ergo caro non dominetur Spiritui. Vetera tranſierunt ; ecce nova facta ſunt omnia: vetuſtas ergo carnis non prævaleat novitati Spiritus. Filii Dei facti ſumus per ſpiritualem regenerationẽ; gamus ergo vitam tali patre lignam. Templum ſancti Spiitus facti ſumus; paremus ergo ratam tanto hoſpiti ſedem. In œdus Dei recepti ſumus ; caeamus ergo, ne diaboli ſtipeniis mereamur, & ſic fœderis ratia excidam⁹. Effice in nobis æc omnia, ô benedicta Trinias, unus Deus: Qui dediſti tanm in Baptiſmo gratiam, da eam in tãta gratia perſeveranam!

M E-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XVIII.

De salutari corporis & sanguinis Christi participatione.

Vitæ fons est caro Christi.

QVi manducat carnẽ meam & bibit sanguinem meum, vivet in æternum, dicit Christus. Magnum omnino Salvatoris nostri beneficium; quod non solum carnem nostram assumsit, & in cœlestis gloriæ thronum evexit; sed etiam corpore & sanguine suo ad vitam æternam nosmet pascit. O salutares animæ delicias! O exoptatum convivium! O cœlestem & Angelicum cibum! Quamvis Angeli desiderent in magnum illud mysterium introspicere: non tamen Angelos, sed Abrahę semen assumsit: Propinquior nobis Salvator noster, quam ipsis Angelis, quia dilectionem ipsius

ipſius ex eo cognovimus, quod de Spiritu ſuo dedit nobis: neque ſolum de Spiritu, ſed etiam de corpore & ſanguine ſuo. Sic enim de pane & vino Euchariſtico dicit Veritas: Hoc corpus meum; Hic ſanguis meus. Quomodo obliviſci eorum poterit Dominus, quos ſuo corpore & ſanguine redemit, quos ſuo corpore & ſanguine aluit? Qui manducat carnem & bibit ſanguinem Chriſti, manet in Chriſto, & Chriſtus in ipſo. Non igitur magnopere admiror, quod capilli capitis noſtri numerati, quod nomina noſtra in cœlo ſcripta, quod in manibus Domini deſcripti ſumus, & in ſinu ejus ac matrice portemur: Quia Chriſti corpore ſanguine paſcimur. Magna profecto dignitas animarum noſtrarum, quæ precioſo redemptionis ſuæ λύτρῳ paſcuntur. Magna

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

etiam dignitas corporum noſtrorum, quæ animæ, Chriſti corpore redemptæ, Chriſti corpore ſaturatæ, habitacula, Spiritus ſancti templa, totiuſque ſacratiſſimæ Trinitatis domicilia: Fieri non poteſt, ut eadem in ſepulchro maneant, cum nutritæ ſint corpore & ſanguine Domini noſtri. Hic ille cibus grandium. manducamus eum, nec tamẽ mutamus cum in corpus noſtrum, ſed mutamur in ipſum. Chriſti membra ſumus, & ipſius Spiritu animamur, corpore & ſanguine paſcimur. Hic panis eſt, qui de cœlo deſcendit, & dat vitam mũdo; de eo ſi quis comederit, non eſuriet in æternum. Panis hic gratiæ & miſericordiæ; quem ſi quis comederit, guſtat & videt, quam ſuavis ſit Dominus, & ex plenitudine ipſius accipit gratiam pro gratia. Panis hic

vitæ

vitæ eſt, non ſolum vivens, ſed etiam vivificans: ſi quis ex hoc manducaverit, vivet in æternum. Panis hic de cœlo deſcendit, neque ſolum cœleſtis eſt, ſed etiam convivas cœleſtes efficit. qui ſalutariter & in Spiritu illum comedunt, cœleſtes erunt, quia non morientur, ſed in noviſſimo die reſuſcitabuntur. Reſuſcitabuntur autem nō ad judicium, quia qui manducat de hoc pane, non venit ad judicium, non ad damnationem, quia nulla eſt condemnatio his, qui ſunt in Chriſto Ieſu, ſed ad vitam & ſalutem. Qui enim manducat carnē Filii hominis, & bibit ejus ſanguinem, vitā habet in ſeſe, & propter Chriſtum vivet. Caro illius vere eſt cibus, ſanguis illius vere eſt potus; Saturemur igitur non operum noſtrorū, ſed Dominī cibo; inebriemur ab ubertate,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

non domus noſtræ, ſed Domini. Hic verus vitæ fons eſt; qui biberit illius aquam, fiet in eo fons aquæ ſalientis in vitam æternam. Omnes ſitientes venite ad has aquas, & qui non habetis argentum, properate, emite, comedite. Veniant ſitientes, veni etiam, ſitiens anima mea, peccatorum æſtu exagitata. Quod ſi argento meritorũ deſtitueris, eo magis propera: Meritis tuis deſtitutus ad Chriſti meritum ardentius propera. Propera igitur, & eme abſque argento. Cubiculum hic Chriſti & animæ, à quo non deterreant peccata, neque etiam intrent merita. Sed quæ eſſe poſſint noſtra merita? Appendunt argentum non in panibus, & laborem non in ſaturitate, dicit Propheta: Labores noſtri non exſaturant, neque meritorum argẽto divina emitur gratia,

tia. Audi igitur, anima mea, & comede bonum,& delectaberis in craſſitudine. Verba iſthæc Spiritus ſunt, & vita, & verba vitæ æternæ: Calix benedictionis communicatio ſanguinis Chriſti; Panis quem frangimus, participatio corporis Domini. Adhæremus Domino; igitur Spiritus ſumus unus cum ipſo. Vnimur ipſi non ſolum naturæ communione,ſed etiam corporis & ſanguinis participatione. Non igitur dico cum Iudæis; Quomodo poteſt hic nobis carnem ſuam dare ad manducandum? Sed potius exclamo: Quomodo carnem ſuam ad comedendum, & ſanguinem ſuum ab bibendum diſtribuit nobis Dominus? Non rimor potentiam, ſed miror benevolentiam. Non ſcrutor majeſtatem, ſed veneror bonitatem. Præſentiam credo, præſentiæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

modum ignoro: arctiſſimum & penitiſſimum eum eſſe cerzo ſcio. Membra ſumus corporis ejus. Caro de carne, os de oſſibus ipſius. Habitat ipſe in nobis, & nos in eo. In hujus profundiſſimæ abyſſi cogitatione ſubmergi deſiderat anima mea; bonitatem illam quibus verbis proferat, aut declaret, nondum invenit; ſed maximæ illius gratiæ in Domino, gloriæ in beatis, intuitu, penitus obſtupeſcit.

MEDITATIO XIX.

De Cœnæ Dominicæ myſterio.

Mirari, non rimari, ſapientia vera eſt.

IN ſacra Domini cœna tremédum & modis omnibus adorandum nobis proponitur myſterium. Eſt ibi divinæ gratiæ the-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

thesaurus & gazophylacium. Arborem vitæ plantatam à Deo novimus, cujus fructus in concreatæ immortalitatis felicitate primos nostros parentes eorundemque posteros conservaret. Constituta etiam erat in Paradiso arbor scientiæ boni & mali: sed enim illud ipsum, quod à Deo in ipsorum salutem & vitam atque ad obedientiæ exercitium datum, illud mortis & damnationis fuit occasio, dum miseri illi Satanæ illecebris suisque obsequuntur desideriis. hic parata vicissim vera arbor vitæ, dulce illud lignum, cujus folia sunt in medicinam, fructus in salutem: ejus dulcedo omnem malorum, ipsius etiam mortis amariciem, tollit. Israëlitis Manna dabatur, ut cœlesti nutrirentur cibo. hic est verum illud Manna, quod de cœlo descendit ut vitam daret

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mundo; hic est panis cœlestis & Angelicus cibus, de quo si quis comederit, non esuriet unquam. Israëlitæ habebant arcã fœderis & propitiatorium, ubi Dominum ab ore ad os loquentem audire poterant. hic vera fœderis arca, sanctissimũ Christi corpus, in quo omnes scientiæ, cognitionis & sapientiæ thesauri reconditi; hic verum est propitiatorium in Christi sanguine, qui efficit, ut dilecti simus in dilecto: neque solum nobis loquitur per internam consolationem, sed in nobis habitat; non cibat nos cœlesti Manna, sed seipso. Hic vere porta cœli & scala Angelorum. Num enim cœlum majus est, quam qui est in cœlo? Num cœlum Deo arctius unitũ, quam caro & assumta Natura humana? Cœlum quidem sedes Dei, sed in Natura assumta Christi requie-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

requieſcit Spiritus ſanctus. Deus eſt in cœlis, ſed in Chriſto habitat Divinitatis plenitudo. Vere magnum eſt hoc & infallibile ſalutis noſtræ pignus: Quod majus dare poterat, non habebat: quid enim ipſo majus? Quid tam arcte ipſi unitum, quam natura ejus humana quæ in conſortium beatiſſimæ Trinitatis aſſumta, & cœleſtium bonorum theſauraria facta? Quid tam arcte ipſi conjunctũ, quam caro & ſanguis? His autem vere cœleſtibus alimentis nos miſeros vermiculos reficit, & ſuæ Naturæ participes facit; quomodo non & gratiæ? Quis unquam carnem ſuam odio habuit? Quomodo ergo nos deſpicere poterit Dominus, quos ſua carne ſuoque ſanguine paſcit? Quomodo obliviſci eorum poterit, quibus arrham ſui corporis dedit? Quomodo ſubver-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tere nos poterit Satan, cum cœleſti reficiamur cibo, ne deficiamus in prælio? Caros nos habet Chriſtus; quia care nos emit; caros nos habet, quia caris & precioſis paſcit; caros nos habet, quia ipſius caro & membra ſumus. Hæc unica omnium morborum ſpiritualium panacæa, hoc τὸ ἀθανασίας φάρμακον. Quod enim peccatum tantum, quod ſancta Dei caro non expiet? Quod peccatum tantum, quod vivifica Chriſti caro non ſanet? Quid tam ad mortem, quod Filii Dei morte non tollatur? quæ tam mortifera diaboli tela, quæ in hoc divinæ gratiæ fonte non extinguantur? Quæ tanta conſcientiæ labes, quam ſanguis hic non emundet? Iſraëlitis in nube & igni aderat Dominus. hic vero non nubes, ſed ipſe Sol juſtitiæ ani-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

animarum noſtrarum lux præſens; hic non ignis divini furoris, ſed fervor caritatis ſentitur; neque recedit à nobis, ſed manſionem apud nos facit. Primi parentes in paradiſum, hortum illum fragrantiſſimum & ſuaviſſimum, æternæ beatitudinis typum, introducebantur, ut divinę benignitatis admoniti debitum creatori ſuo præſtarent obſequium: Ecce plus, quam Paradiſus hoc loco; Creatoris enim carne ſaturatur creatura; Filii Dei ſanguine mundatur pœnitens cønſcientia; Corpore Chriſti aluntur Chriſti capitis membra; Divinis & cœleſtibus epulis paſcitur fidelis anima. Sancta Dei caro, quam adorant in unitate perſonæ Angeli, venerantur Archangeli, tremunt poteſtates, admirantur virtutes, illa fit ſpititualis noſtra alimonia. Lætentur cœli, &

exul-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

exultet terra, magis autem fidelis anima, cui tanta ac talia impenduntur munera.

MEDITATIO XX.

De seria ante usum sacræ cœnæ præparatione.

Christi sis providus hospes.

NOn vulgares quædam epulæ, nec Regis quoddã convivium, sed sanctissimum corporis & sanguinis Christi mysterium nobis tractandum. Vtique igitur digna requiritur præparatio; ne pro vita inveniamus mortem; pro misericordia accipiamus judicium. Quam trepidat, quam timet sanctissimus ille Patriarcha, fidei fortitudine insignis, cum aliquando Dei Filius in hominis forma ipsi appareret, & Sodomam se evertere velle prænun-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

nunciaret. hic non aſpiciendus proponitur Dei Agnus, ſed guſtandus & eſitandus. Vſias cum inconſultius ad arcam fœderis accederet, lepra à Domino percuſſus eſt protinus: Quid igitur mirum, ſi judicium ſibi edit & bibit, qui indigne de hoc pane edit, & de hoc vino bibit? Hic enim vera novi fœderis arca per illam veterem prefigurata. Veram autem præparationem unico verbo docet Apoſtolus: Probet ſeipſum (inquit) homo, & ſic edat de hoc. Vt autem omnis probatio divina ad divinæ ſcripturæ normam exigenda: pari ratione etiam hæc, quam requirit Paulus. Cõſideremus igitur primo loco noſtram infirmitatem. Quid eſt homo? Pulvis & cinis. è terra naſcimur, de terra vivimus, in terrã revertimur. Quid eſt homo? Sperma fœtidum, ſaccus ſtercorum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

rum, & cibus vermium. Homo natus ad laborem, non ad honorem; homo natus de muliere, & ob hoc cum reatu, brevi vivit tempore, ideoque cum metu; repletus multis miseriis, ideoque cum fletu; & vere multis, quia corporis & animæ simul. Nescit homo ortum suum, nescit obitum. ut herba solstitialis paulisper sumus, ac brevis illa vita dolores & labores habet minime breves. Consideremus secundo loco nostrã indignitatem. Omnis quidem creatura, respectu Creatoris, umbra, somnium, nihil. Vtique etiam homo. Sed pluribus & gravioribus modis indignus est homo. Peccatis enim Creatorem suum offendit. Deus natura & essentia justus est: Natura igitur & essentia peccati irascitur. Quid nos stipulæ ac ignem illum consumentem

Quo

Quomodo fœdiſſima noſtra facta conſiſtent? Quomodo iniquitates noſtræ, quas ponis coram te, & errores noſtri, quos collocas in lumine vultus tui? Infinitus Deus, & ſemper ſui ſimilis, infinitæ juſtitiæ & infinitæ iræ: Quod ſi in omnibus operibus, utiq; etiam in ira, in juſtitia & in vindicta Deus magn⁹ eſt & admirabilis prorſus. Qui non pepercit Filio, nunquid parcet figmento? Qui non pepercit ſanctiſſimo, nunquid parcet ſervulo nequam? In tanto apud Deum odio peccatum eſt, ut puniat illud in dilectiſſimis, quod patet in Lucifero Angelorum primario. Probatio autem non ſolum nos reſpiciat, ſed etiam benedictum hũc panem, qui eſt communicatio corporis Chriſti. Tum verus gratiæ fons & inexhauſta miſericordiæ ſcaturigo apparebit, pror-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

prorſus negligere nos, non poterit Dominus, quos ſuæ carnis participes facit: quis enim carnem ſuam unquam odio habuit? Hæ igitur ſanctæ epulæ transformabunt animas noſtras: Hæ diviniſſimæ epulæ divinos homines nos efficient: Donec tandem futuræ felicitatis conſortes efficiemur, θεῦ ὄλα καὶ μόνα χωρητικοὶ, καὶ ὄλοι θεοφόροι; Quod hic in fide & myſterio; illic in re & apertiſſime habebimꝰ. Ipſa quoque corpora noſtra hanc dignitatẽ conſecuta, ut in illis Deum à facie ad faciem videre poſſimus, quæ jam ſunt Spiritus ſancti templa, & Chriſti inhabitantis corpore & ſanguine ſanctificantur & vivificantur. Hæc ſanctiſſima medicina ſanat omnia peccatorũ vulnera: Hæc vivifica caro omne mortale peccatum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

catum ſuperat: Hoc ſanctiſſimum promiſſionum divinarũ ſigillum eſt, quod coram judicio divino oſtendere poſſumus. Hoc pignore nobis dato de vita æterna ſatis tuto gloriamur. Si Chriſti corpus & ſanguis nobis exhibentur, utique etiam omnia beneficia, per ſanctiſſimum illud corpus & benedictum illum ſanguinem parata. Quomodo, qui minora dedit, majora denegabit? Qui Filium ſuum dedit nobis, quomodo non omnia cum eo dabit? Exſultet igitur ſponſa, quia tempus prope eſt, quando ad nuptias Agni vocabitur; induatur precioſis, accipiat nuptialem veſtem, ne inveniatur nuda. Veſtis illa, ſponſi juſtitia, quam in Baptiſmo induimus. Iuſtitia noſtra tantum abeſt ut veſtis nuptialis ſit, ut etiam ſit pannus mulieris menſtruatæ. Timeamus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

igitur ad ſolennitatem illam nuptialem turpiſſimas illas & fœtidiſſimas operũ noſtrorum veſtes afferre. Induat nos Dominus, ne inveniamur nudi!

MEDITATIO XXI.

De Chriſti Aſcenſione.

Cum Chriſto aſcendere noſtrum eſt.

COgita, fidelis anima, Aſcenſionem ſponſi tui. Chriſtus viſibilem præſentiam fidelibus ſuis ſubtraxit, ut fides haberet exercitium: Beati namque, qui non vident, & credunt. Vbi eſt theſaurus noſter, ibi ſit etiam cor noſtrum: Theſaurus noſter Chriſtus in cœlo eſt; cœleſtibus ergo adhæreat cor noſtrum, & ea quæ ſurſum ſunt, cogitet. Sponſa reditum ſui ſponſi ardẽtiſſimis exoptat gemitibus: Ita fidelis anima ſemper exoptet adven-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

adventare diem illum, in quo ad nuptias Agni introducatur: confidat in arrha ſancti Spiritus, quam deſcendens reliquit ei Dominus: confidat in corpore & ſanguine Domini, quę in cœnæ myſterio accipit: & credat, corpora noſtra cibo hoc incorruptibili ſaturata aliquando reſuſcitatum iri, quod jam credimus: tunc videbimus, & noſtra ſpes tunc erit res: ſub ſpecie aliena adeſt viatoribus nobis Dominus; ſed in cœleſtis patriæ diverſorio eum agnoſcemus & intuebimur. Voluit autem Salvator noſter à monte Oliveti aſcendere: Oliva pacis eſt & gaudii inſigne; merito ergo ab Oliveti aſcēdit mōte, qui territis & conſternatis conſcientiis tranquillitatem peperit ſua paſſione; merito ab Oliveti aſcendit monte, qui maxima cœleſtis curiæ accipitur jubila-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tione. Montana illa nos ad cœleſtia vocant; ſequamur ſanctis deſideriis, quia pedibus non poſſumus ſequi corporeis. Moſes itidem in monte aſcendit ad Dominum: in monte ſancti adorarunt Patriarchæ: montana elegit Abraham, Loth vero planiciem. relinquat fidelis anima mundi planiciem, & ad cœli montana ſancta devotione contendat. ita dulciſſima ſenties Dei interius loquentis alloquia, ita in oratione ſua poterit adorare in Spiritu, ita conflagrationem æternam mundanæ planiciei paratam poterit cum Abrahamo effugere. Bethania villam humilitatis & afflictionis notat; per quam ad regnum cœlorum nobis patet aditus, ſicut & Chriſtus ex villa afflictionis ad cœleſtia penetravit gaudia. Hactenus cœlum clauſum videbatur, & Paradiſus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſus ſuperior per romphæam rutilantem cuſtoditus ; nunc victor Chriſtus cœlum aperit, ut nobis in cœleſtem patriam, unde excideramus, viam monſtraret. Stabant Diſcipuli ſublatis oculis cœlum intuentes : ita veri Chriſti Diſcipuli cordis oculos ad cœleſtia contemplanda attollant. O Domine Ieſu, quam glorioſa paſſionem tuam conſecuta eſt clauſula ! Quam felix hæc & quam ſubita mutatio ! Qualem te vidi patientem in monte calvariæ, & qualem te nunc conſpicor in monte Oliveti? Ibi eras ſolus; hic multis Angelorum millibus comitatus: Ibi aſcendebas in crucem; hic in nube aſcendis ad cœlum: Ibi crucifigebaris inter latrones; hic exſultas inter Angelorum choros : Ibi clavis cruci affixus & damnatus ; hic liber & damnatorum liberator : Ibi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

moriens & patiens; hic gaudens & triumphans. Chriſtus eſt caput noſtrum, nos ipſius membra: Gaude igitur & exſulta in aſcenſione capitis tui, fidelis anima! Gloria capitis, membrorum etiam gloria eſt: Vbi caro noſtra regnat, ibi nos regnare credamus: ubi ſanguis noſter dominatur, ibi nos glorioſos futuros ſperemus, etſi peccata noſtra nos prohibeant: Naturæ tamen communio nõ repellit. Vbi caput eſt, ibi etiam reliqua membra erunt. Caput noſtrum cœlum ingreſſum eſt; habent ergo æquiſſimam rationem de cœlo ſperandi reliqua membra: non ſolũ autem hic, ſed & in cœlo jam poſſeſſionem accepere. Deſcendit Chriſtus de cœlo nos redemturus, aſcendit viciſſim ad cœlum nos glorificaturus: Nobis natus eſt, nobis paſſus eſt; igitur & nobis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

bis aſcẽdit. Chriſti paſſione noſtra caritas, Chriſti reſurrectione fides noſtra, Chriſti aſcenſione ſpes noſtra ſolidatur. Sequi autem debemus ſponſum noſtrum, non ſolum ardentibus deſideriis: ſed etiam operibus bonis: In ſupernam illam civitatem non intrabit aliquid coinquinatum; in hujus rei ſignum Angeli ex cœleſti Hieroſolyma venientes apparuerunt amicti veſtibus albis, quibus puritas & innocentia denotatur. Cum humilitatis magiſtro non aſcendit ſuperbia, nec cum bonitatis authore malitia, nec cũ pacis amica diſcordia, nec cum Filio virginis libido & luxuria: Non aſcendunt vitia poſt virtutum parentem, nec peccata poſt juſtum, nec infirmitates ire poſſunt poſt Medicum. Qui Deum coram aliquando intueri deſiderat, is etiam dignus in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ejus conſpectu vivat: qui cœleſtia ſperat, terrena contemnat. Trahe corda noſtra, bone Ieſu.

MEDITATIO XXII.

Homilia de Spiritu ſancto.

Electos Deus obſignat Spiramine ſancto.

AScendens Dominus noſter in cœlos, & intrans in gloriam ſuam, miſit Diſcipulis Spiritum ſanctum in ipſo Pentecoſtes die. Sicut in Veteri Teſtamento Deus legem promulgans in monte Sinai ad ipſum Moſen deſcendebat: ita, cum Evangelium per Apoſtolos in orbem terrarum propagandũ, ipſe Spiritus ad Apoſtolos deſcendebat. Ibi tonitrua & fulgura & clangor buccinæ intentiſſimus, quia lex contra inobedien-

obedientiam noſtram detonat, & nos iræ divinæ reos arguit: Hic vero ſonitus leniter ſtrepentis auræ, quia Evangelii concio conſternatas mẽtes erigit. Ibi totius populi expaveſcentia atque terror, quia lex iram operatur: Hic vero tota multitudo confluit, & mirabilia Dei audit, quia per Evangelium nobis ad Deum patet aditus. Ibi Iehova deſcẽdit in igne, ſed in igne iræ & furoris; ideo mons commovebatur & fumabat: Hic vero deſcendit Iehova Spiritus S. in igne, ſed in igne amoris & dilectionis; unde non cõmovetur domus divina ira, ſed potius tota repletur Spiritus ſancti gloria. Quid mirum ſi Spiritus ſanctus è cœleſti mittitur curia ad ſanctificandum, cum Filius miſſus fuerit ad genus humanum liberandum? Non proderat Chriſti paſſio,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

niſi per Evangelium mundo fieret annunciatio; quis enim uſus theſauri abſconditi? Ideo benigniſſimus Pater non ſolum magnum paravit beneficium per Filii paſſionem, ſed etiam toti mundo illud offerri voluit per Spiritus ſancti miſſionem. Fidelis mater tenello filio utraque præbet ubera: Fidelis Deus nobis miſeris & Filium & Spiritum ſanctum mittit. Venit autem Spiritus ſanctus ſuper Apoſtolos, cum perdurarent concorditer in oratione; precum enim Spiritus eſt, precibus impetratur, & ad preces impellit. quare? quia eſt vinculum illud, quo corda noſtra uniuntur cum Deo; ſicut Filium unit cum Patre, & Patrem cum Filio: eſt enim Patris & Filii mutuus ſubſtantialis amor. Hæc ſpiritualis noſtri cum Deo conjunctio fit fide; fides autem, do-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

donum Spiritus, impetratur precibus, ſed veræ preces fiunt in Spiritu. In templo Salomonis, cum Domino adoleretur incenſum, gloria Domini templum replebatur: ita ſi precum odoramenta offers Deo, templum cordis tui Spiritus ſancti replebit gloria. Miremur hic Dei miſericordiam & gratiam. Pater exauditionem precum promittit: Filius intercedit pro nobis: Spiritus ſanctus orat in nobis: Angeli preces noſtras ad Deum deferunt: Atque ita tota cœleſtis curia noſtris precibus eſt aperta. Miſericors Deus dat orationis affectum, quia donat nobis Spiritum gratiæ & precum; dat etiam orationis effectum, quia preces noſtras ſemper exaudit, ſi non ad voluntatem noſtram, tamen ad utilitatem. Venit Spiritus ſanctus, cum omnes concorditer in eo-

dem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

dem verſantur loco. nimirum eſt Spiritus caritatis & concordiæ; conjungit nos Chriſto per per fidē, conjungit nobis Deum per caritatem, unit etiam nos cum proximo per dilectionem. Diabol⁹ diſcordiæ & ſeparationis autor per peccata ſeparat nos à Deo; per odia, contentiones, & rixas homines à ſe invicem ſeparat. ſed S. Spiritus, ut in Chriſto divinam & humanam Naturam mirabili ſua obumbratione conjunxit; ita quoque ſuis donis in nos effuſis & homines Deo & Deum hominibus conjungit. Quamdiu in homine manet Spiritus ſanctus ſua gratia & ſuis donis, tamdiu homo manet unit⁹ Deo. Quam primum homo per peccata excidit à fide & caritate, & Spiritum ſanctum excutit, ſeparatur à Deo, & tollitur beatiſſima illa unio. Qui Spiritum ſanctum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ctum habet, non odit fratrem. Quare? Quia per Spiritum particeps factus myſtici corporis Chriſti, cujus membra ſunt omnes pii. quis vero unquam membra ſua odio habet? Imo etiam inimicos ſuos diligit, qui Spiritu Domini regitur. Quare? Quia, qui Domino adhæret, fit unus Spiritus cum eo. jam vero Deus ſuum Solem oriri ſinit ſuper bonos & malos, & nihil quicquam eorum, quæ fecit, odio habet. Qui Spiritum Dei habet, omnibus inſervire promptus eſt, omnibus pro virili bene facit, omnibus ſe utendum præbet, quia etiam Deus fons eſt omnis miſericordiæ & gratiæ erga omnes: Iam vero Spiritus ſanctus tales motus in homine efficit, qualis ipſe eſt. Sicut anima corpus reddit animatum, ſentiens, mobile: Ita Spiritus homi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

hominem efficit ſpiritualem, imbuit mentem ſuavitate dulcedinis divinæ,&omnia membra ad obſequia Deo & proximo præſtanda dirigit. E cœlo factus eſt ſonitus ille, qui fuit ſymbolum venientis ſancti Spiritus, quia cœleſtis eſt Naturæ ſanctus ille Spiritus; nimirum ejuſdem eſſentiæ cum Patre & Filio, à quo Patre & Filio ab omni æternitate procedit; efficit etiam homines cœleſtia cogitantes,& ea quæ ſurſum ſunt, quærentes. qui terrenis adhæret, & amore ſuo mundo unitus eſt, ille nõdum cœleſtis Spiritus particeps factus. Venit ſub flatus Symbolo, quia vivam conſolationem afflictis ſuppeditat. quia etiam reciproco flatu,ac reſpiratione Spiritus aërei vivimus juxta carnem,ideo ſub Spiritus & flatus ſymbolo adventabat, qui largitur, ut vivamus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

vamus juxta meliorem noſtri partem. Ventus, quo vult, ſpirat, & ſonum ejus audis, ſed neſcis unde veniat, & quo vadat. ita eſt omnis, qui genitus eſt ex Spiritu. Congruenter etiam ſub flatus ſymbolo venit, qui à Patre & Filio una ſpiratione ab æterno procedit. Vehemens erat flatus ille, quia neſcit tarda molimina Spiritus S. gratia. movet ille ſanctus Spiritus pios, in quibus habitat, ad omne bonum, atque ita movet, ut nec tyrannorum minas, nec Satanæ inſidias, nec mundi odia curent. Confert Apoſtolis linguarum donum, quia in omnem terram ſonus ipſorum exire debebat; ſicque confuſio linguarum, quæ pœna fuerat ſuperbiæ & temeritatis in ædificanda turre Babylonis, ſublata eſt, jamque diſperſæ illæ gentes per diverſitatem linguarum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

rum, in unitatem fidei Spiritus ſancti munere congregatæ ſunt. Congruenter ſub linguarum figura venit, à quo inſpirati locuti ſunt ſancti Dei homines; qui in Apoſtolis locutus eſt, qui verba Dei ponit in os miniſtrorum Eccleſiæ. Pro tantis donis laudandus & benedicendus ſanctus ille Spiritus, cum Patre, & Filio, in ſeculum.

MEDITATIO. XXIII.

De Eccleſiæ dignitate.

Chriſti eſt Eccleſia ſponſa.

COgita, devota anima, quantum tibi præſtitit Deus beneficium, quod ad Eccleſiæ ſuæ revocavit conſortium. Vna eſt dilecta mea, dicit Sponſus in Cantico; vere una, quia una ſolum vera & orthodoxa Eccleſia,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſia, dilecta Chriſti ſponſa. Extra corpus Chriſti non eſt Spiritus Chriſti; qui autem Spiritum Chriſti non habet, non eſt ejus; qui Chriſti non eſt, æternæ vitæ particeps fieri non poteſt. Extra arcam Noæ omnes perire cogebantur in diluvio; extra ſpiritualem Arcam Eccleſiæ omnes æterno involvuntur exitio. Non habebit Deum patrem in cœlis, qui non habet Eccleſiam matrem in his terris. Cogita, devota anima, quod ſingulis diebus multa animarum millia deſcendunt ad infernum, ideo, quod ſunt extra Eccleſiæ gremium: Non ſeparavit te ab illis natura, ſed ſola Dei miſerentis gratia. Cum Ægyptus tenebris palpabilibus involveretur, apud ſolos Iſrëlitas erat lux. ita in ſola Eccleſia eſt lux divinæ agnitionis. Qui ſunt extra Eccleſiam, à tenebris igno-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

rantiæ in vita præſente trãſeunt ad tenebras damnationis æternæ in vita ſequente. Qui non eſt portio Eccleſiæ militantis, nunquam erit portio Eccleſiæ triumphantis. hæc enim ſunt intime conjuncta; Deus, verbum, fides, Chriſtus, Eccleſia, & vita æterna. Sancta Dei Eccleſia eſt Mater, Virgo, Sponſa. Mater eſt, quia Deo quotidie ſpirituales generat filios: Virgo eſt, quia à Diaboli & mundi ſe integram ſervat complexibus: Sponſa eſt, quia Chriſtus eam ſibi deſponſavit fœdere ſempiterno, eique arrham Spiritus dedit. Eccleſia eſt navis illa, quæ Chriſtum & ejus Diſcipulos vehit, ac ad portum felicitatis æternæ tandem perducit. navigat Eccleſia inſtructa fidei gubernaculo felici curſu per hujus ſeculi mare, habens Deum gubernatorem, Angelos remiges,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ges, portans choros omnium Sanctorum: erecta est in medio ipsa salutaris crucis arbor; in qua Evangelicæ fidei vela suspẽsa;quibus flante S. Spiritu ad securitatem quietis æternæ deducitur.Ecclesia est vinea illa, quã Deus in agro hujus mũdi plantavit, sanguine suo rigavit, sepem Angelicæ protectionis ei circumdedit, torcular passionis in ea construxit, lapides & offendicula ex ea sustulit. Ecclesiæ est mulier illa amicta Sole; quia Christi justitia induta est: Lunam sub pedibus calcat; quia terrena variis obnoxia mutationibus despicit. Considera summam hanc Ecclesiæ dignitatem, devota anima, & debitasDeo gratias age.Magna quidem in Ecclesia Dei beneficia, sed ea non sunt omnibus obvia. Est hortus conclusus, & fons signatus. nemo pulcritu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

dinem horti concluſi videt, niſi qui in eo eſt; ſic nemo ſumma hæc in Eccleſia beneficia agnoſcit, niſi qui & ipſe in ea eſt. Nigra eſt exterius hæc Chriſti ſponſa, ſed formoſa interius; omnis enim gloria filiæ Regis eſt ad intra. Navis hæc variis perſecutionum concutitur tempeſtatibus : Vinea hæc ligata erigitur, & reciſa augetur: Mulieri huic ipſe infernalis Draco variis modis inſidiatur. Pulchrum eſt Eccleſia lilium, ſed tamen inter ſpinas : Hortus pulcerrimus eſt Eccleſia; ſed quando Aquilo tribulationum eum perflat, tunc demũ fluunt aromata illius. Dei Filia eſt Eccleſia; ſed mundo admodum exoſa cœleſtem expectat hæreditatem. igitur cogitur in hoc mundo peregrinari, in peregrinatione premitur, in preſſione ſilet, in ſilentio fortis eſt, in for-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

fortitudine vincit. Mater ſpiritualis eſt Eccleſia, ſed cogitur ſtare ſub cruce: ſicut etiam Maria, ex qua Chriſtus in hunc mundum natus, ſub cruce ſtabat. Eccleſia eſt, palma, quia ſub pondere tribulationum ac tentationum magis creſcit. Cogita, devota anima, Eccleſiæ dignitatem, & cave quicquam ea indignum committas. Mater eſt Eccleſia; cave igitur, ne vocem ejus contemnas. Mater eſt; ſemper igitur ab ipſius pendere debes uberibus: Eccleſiæ ubera ſunt Verbum & Sacramenta. Virgo eſt Eccleſia; ſi ergo verus es ejus filius, à mundi abſtine complexibus: Membrũ es Virginis Eccleſiæ; vide, ne virginea membra proſtituas, & cum Diabolo per peccata ſcorteris. Sponſa Chriſti eſt Eccleſia; & omnis devota anima caveat ergo, ne Satanæ adhæreat:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Sponſa Chriſti es; vide ne arrham Spiritus S. tibi datam amittas: Sponſa Chriſti es; aſſiduis ora precibus, ut properet Sponſus, & ad nuptias cœleſtes te introducat: Veniet autem ſponſus in ſecuritatis nocte; vigila ergo, ne, cum venerit Sponſus, inveniat te dormientem, & januam ſalutis æternæ tibi præcludat: Luceat oleum fidei tuę, ne in adventu Sponſi cogaris fruſtra id deſiderare. Veheris in navi; vide ne in mundi mare te præcipites, antequam ad portum pervenias: Veheris in navi; precare, ne tempeſtatibus afflictionum & fluctibus tentationum abſorbeatur. In vineam Domini vocatus es; vide ut ſtrenue labores; conſideratio denarii minuat labores diei: Vinea Domini es; abjice inutilia ſarmenta, infrugifera carnis opera; totum vitæ tem-

pus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

pus æſtima eſſe putationis tempus; Palmes es in vera vite Chriſto; vide ut in eo maneas, & fructum feras multum, quia palmitem non ferentem fructum cœleſtis agricola tollet, & ferentem fructum purgabit, ut copioſiorem ferat. Induiſti Chriſtum per fidem, & ſole hoc juſtitiæ amictus es; vide ut Lunam, id eſt, omnia terrena ſub pedibus calces, atque omnia reſpectu æternorum bonorum parvi æſtimes. O bone Ieſu, qui nos duxiſti in Eccleſiam militantem, deduc aliquando etiam ad triumphantem!

MEDITATIO XXIV.

Meditatio de Prædeſtinatione.

In Chriſto electio facta.

QVoties, devota anima, cogitare vis de prædeſtinatione tua, aſpice Chriſtum in cruce

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

pendentem, pro peccatis totius mundi morientem, propter juſtitiam noſtram reſurgẽtem. Incipe à Chriſto jacente in præpio; ſic demũ recto ordine procedet tua de prædeſtinatione diſputatio. Elegit nos Deus ante jacta mundi fundamenta: ſed tamen in Chriſto eſt electio facta: Si ergo es in Chriſto per fidem, ne dubites ad te quoque pertinere electionem: Si firma cordis fiducia adhęres Chriſto, ne dubites te eſſe in electorum numero. Si vero à priori extra limites verbi vis ſcrutari profundum prædeſtinationis, metuendum valde, ne cadas in profundum deſperationis. Extra Chriſtum Deus ignis conſumens; cave ergo ne huic igni appropinques, ne conſumaris, Extra Chriſti ſatisfactionem Deus voce legis ſuę accuſat omnes, damnat omnes; cave ergo, ne

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ne ex lege prædeſtinationis myſterium haurias. Non inquiras omnes conſiliorum divinorum rationes, ne te multum ſeducant tuę cogitationes. Habitat Deus in luce inacceſſibili; ad eam ne coneris temere progredi, ſed tamen revelavit nobis Deus lucem Evangelii; in hac tuto inquirerere poteris doctrinam hujus ſecreti, in hoc lumine videbis verum lumen. Relinque æterni hujus & ab æterno facti decreti profunditatem, & converte te ad manifeſtationis in tempore factæ claritatem; juſtificatio facta in tempore ſpeculum eſt electionis factæ ſine tempore. Agnoſce ex lege iramDei propter peccata, & age pœnitentiam; Agnoſce ex Evangelio miſericordiam Dei propter Chriſti meritum, & illud applica tibi per fiduciam; Agnoſce fidei natu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ram, & oſtende, eam per converſationem piam; Agnoſce in cruce caſtigationem paternam, & ſuſtine per patientiam; Tunc demum incipe tractare prædeſtinationis doctrinam. Hanc methodum oſtendit Apoſtolus. hanc methodum ſequatur verus Apoſtoli diſcipulus. Tria ſunt, quæ in hoc myſterio ſemper obſervanda; Miſericordia Dei diligentis; meritum Chriſti patientis; gratia Spiritus ſancti per Evangelium vocantis. Vniverſalis eſt Dei miſericordia, quia totum mundum dilexit; miſericordia Domini plena eſt terra; imo major eſt cœlo & terra; tanta enim eſt, quãtus Deus ipſe; quia Deus eſt caritas; teſtatus eſt in verbo ſuo, ſe nullius mortem velle; ſi parum hoc eſt, etiam juramento confirmavit; ſi non potes credere Deo promittenti, crede

ſal-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſaltem pro ſalute tua juranti. Vocatur Pater miſericordiarũ, quia ei proprium eſt, miſereri & parcere; miſerendi cauſſam & originem ſumit ex proprio: judicandi vel ulciſcendi magis ex alieno. ut longe aliter de corde ipſius miſeratio, quam animadverſio procedere videatur. Vniverſale etiam eſt meritum Chriſti, quia pro totius mundi peccatis paſſus eſt. Quid ergo miſericordiam Dei probaret apertius, quam quod dilexit nos, cum nondum eſſemus, quia dilectionis eſt, quod creati ſumus? Dilexit inſuper, cum averſi eſſemus, quia dilectionis eſt, quod Filium Redemtorem nobis dedit. Peccatori, tormentis æternis adjudicato & unde ſe redimat non habenti, Deus Pater dicit; Accipe Vnigenitum meum, & da pro te. Ipſe Filius dicit: Tolle me, & redime te.

Flos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Flos campi, non flos horti eſt Chriſtus, quia odor gratiæ ipſius non eſt quibuſdam clauſus, ſed omnibus apertus; &, ne dubites de univerſalite meriti, orabat Chriſtus patiens pro crucifigentibus ſe, & ſanguinem fundebat pro illis, qui ſanguinem ejus fundebant ipſi. Univerſales etiam ſunt Evangelii promiſſiones, quia omnibus dicit Chriſtus: Venite ad me omnes, qui laboratis. Quod pro omnibus præſtitum, omnibus etiam offertur. quantum in his bonis pedem fiduciæ porrexeris, tantum etiam obtinebis. nemini Deus ſuam denegat gratiam, niſi qui ſeipſum indignũ ea exiſtimat. Conſidera ergo, fidelis anima, hæc tria prædeſtinationis fulcra, & firma cordis tui eis innitere fiducia; conſidera præterita miſericordiæ divinæ beneficia, & de finali non

du-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

dubitabis perſeverantia. Quando nondum eras, creavit te Deus; quando per Adami lapſum damnatus eras, redemit te; quando extra Eccleſiam in mundo vivebas, vocavit te; quando ignorabas, inſtruit te; quando errabas, reduxit te; quando peccabas, correxit te; quando ſtetiſti, tenuit te; quando cecidiſti, erexit te; quando iviſti, duxit te; quando ad ipſum veniſti, ſuſcepit te. Affuit ibi in expectando longanimitas, & in condonando facilitas. Miſericordia Dei præcedit te: firmiter ſpera, quod etiam ſubſequetur. prævenit te miſericordia Dei, ut ſaneris; ſubſequetur etiam, ut glorificeris. prævenit te, ut pie vivas, ſubſequetur etiam, ut in æternum cum illo vivas. Quare cadens non es contritus? Quis ſuppoſuit manum? quis niſi Dominus? Confide

ergo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ergo etiam inpoſterum in Dei miſericordia, & finem fidei, ſalutem æternam firmiter ſpera. In quibus enim manibus ſalutis tuę materia tutius conſiſtat, quam in iis, quæ cœlum condiderunt & terram, in iis, quæ nunquam abbreviantur, in iis, quæ adfluunt miſericordiæ viſceribus, nec deſunt foramina per quæ effluant. Cogita autem, devota anima, quod à Deo electi ſumus, ut eſſemus ſancti & irreprehenſibiles. In quibus ergo nõ eſt ſanctæ vitæ ſtudium, ad illos non pertinet electionis beneficium. Electi ſumus in Chriſto; in Chriſto ſumus per fidem; fides ſe exerit per dilectionem. ubi ergo non eſt dilectio, ibi nec fides; ubi non eſt fides, ibi nec Chriſtus, ubi non eſt Chriſtus, ibi nec electio. Firmum quidem ſtat fundamentum Dei, habens ſignaculum hoc,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

hoc; Dominus novit, qui ſint ſui; ſed tamen diſcedat ab injuſtitia, qui invocat novem Domini. Oves Chriſti nemo rapiet ex ipſius manu; ſed tamen oves Chriſti audiant etiam ipſius vocem. Domus Dei ſumus; ſed fiduciam & gloriam ſpei uſque ad finem firmam retineamus? O Domine, qui dediſti velle, da etiam perficere!

MEDITATIO XXV.

De ſalutari precum efficacia.

Penetrant ſuſpiria cœlum.

MAximum hoc eſt Dei beneficium, quod familiare precum piarũ requirit alloquium: ipſe donat orationis affectum, ipſe etiam donat orationis effectum. Magna vis orationis, quæ in terra funditur, ſed in cœlo operatur: Oratio juſti clavis

eſt

eſt cœli, aſcendit precatio: & deſcendit Dei liberatio: oratio eſt ſalutare ſcutum, quo omnia adverſarii tela repelluntur. Moſes cum extendebat manus ſuas, prævalebat Iſrael contra Amalecitas. ſi ad cœlum extendes manus tuas, non prævalebit tibi Satanas. Sicut hoſti opponitur murus, ita Dei ira Sanctorum frangitur precibus. Ipſe Salvator noſter orabat, non propter aliquam neceſſitatem, ſed ut precum nobis commendaret dignitatem. Oratio cenſus eſt noſtræ ſubjectionis, quia præcepit nobis Deus, ut preces velut ſpirituale quoddam tributum quotidie ei offeramus: Eſt ſcala noſtræ aſcenſionis, quia nihil aliud eſt oratio, quã quædam mentis ad Deum peregrinatio: Eſt ſcutum noſtræ defenſionis, quia anima hominis viventis in precibus tuta eſt

à Dæ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

à Dæmonum insultibus: Est nuncius fidelis legationis, quia ad thronum Dei ascendit oratio, & ad ferendum auxilium cum invitat. Hic nuncius fine suo nunquam frustratur; semper enim exaudit nos Deus, si non ad nostram voluntatem, tamen ad utilitatem, & salutem. unum indubitanter è duobus sperare possumus, aut dabit id quod petimus, aut illud quod novit utilius. Dedit Deus filium suum donum illud excellentissimum non rogatus; Quid faciet rogatus? Nec de Patris exauditione, nec de Filii intercessione dubitare possum⁹. In qualibet caussa per preces cum Mose intres in tabernaculum ad consulendum Dominum, & cito audies divinum respõsum. Christus cum oraret, transfigurabatur; ita in oratione magnæ fiunt in anima mutationes,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

quia lumen animæ est oratio, quæ sæpius eum, quem invenit desperantem, relinquit exsultantem. Qua fronte Solem intueris, nisi prius adoraveris eum, qui lumen illud dulcissimum oculis tuis mittit? Quo pacto frueris mensa, nisi prius adoraveris eum, qui tantum bonum largitur ac suppeditat? Qua spe trades teipsum nocturno tẽpori, nisi te præmunieris orando? Quem fructum sperare poteris ex laboribus tuis, nisi prius adoraveris eum, sine quo labor omnis inutilis? Si ergo dona spiritualia aut corporalia desideras, pete, & accipies: Si Christum desideras, per preces quære, & invenies: Si ostium divinæ gratiæ & salutis æternæ aperiri tibi desideras, per preces pulsa, & aperietur tibi: Si in deserto hujus mundi sitis tentationum & penuria bonorum spiri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſpiritualium te adfligit, accede ad petram, ſpiritualem, quæ eſt Chriſtus, per devotionem, eamque percute virga orationis, & ſenties quod fluenta divinę gratiæ reſtinguant ſitim tuæ penuriæ. Vis gratum Deo exhibere ſacrificium? Offer preces; ſentiet Deus odorem ſuavitatis, & ceſſabit ipſius ira. Vis aſſidue cum Deo verſari? Preces ama, quæ ſunt ſpirituale Dei & devotæ animæ colloquium. Vis guſtare, quam ſuavis ſit Dominus? Invita precibus Dominum ad cordis tui domicilium. Placet Deo oratio, ſed debito modo inſtituta. Qui ergo exaudiri deſiderat, is oret ſapienter, ardenter, indeſinenter, humiliter, fideliter, perſeveranter & confidenter. Oret ſapienter, ut ſcilicet oret ea, quæ divinæ gloriæ & proximorum ſaluti ſerviunt. Omnipotens eſt Deus; ergo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

non ſtatuas ei in precibus modum: Sapientiſſimus eſt; ergo non præſcribas ei ordinem. Nō temere prorumpant preces, ſed fidem præeuntem ſequantur; fides autem reſpicit verbum. quæ ergo abſolute Deus in verbo promittit, abſolute ores; quę cum conditione promittit, ut temporalia, ea itidē cum conditione ores; quæ nullo modo promittit, ea etiam nullo modo ores. Sæpe Deus dat iratus, quod negat propitius. ſequere ergo Chriſtum, qui ſuam voluntatem plene Deo reſignat. Ores ardenter. quomodo enim requirere potes, ut Deus te audiat, cum teipſum non audias? Deum tui memorem eſſe vis, cum tui memor non ſis? Cum orare vis, intra in cubiculum tuum; & fores claude. Cubiculum eſt cor tuum; in illud debes intrare, ſi vis debito modo

orare

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

orare; fores ejus debes occludere, ne mundanorum negociorum cogitationes te poſſint turbare: non ſunt voces ad auresDei niſi animi affectus: mens ardore cogitationis ita debet eſſe incitata, ut totum longe ſuperet quod lingua exprimit. atque hoc eſt in Spiritu & veritate adorare, quod requirit Dominus. Chriſtus orabat in mõte, & oculos ad cœlum levabat. ita mentem ab omnibus creaturis averſam ad Deum debemus convertere. injuriam Deo facis, ſi precaris eum, ut tibi intendat, tu vero tibi ipſi non intendas. Indeſinenter orare poſſumus, ſi in ſpiritu oremus, ut ſcilicet mens noſtra ſanctis deſideriis ſemper ad Deum vigilet. Non ſemper clamore opus eſt, quia Deus etiam ſuſpiria cordis audit, cum habitet in piorum cordibus. non ſemper

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

opus eſt multis verbis, quia etiam cogitationibus noſtris intereſt. unus interdum gemitus à Spiritu S. excitatus, & in Spiritu Deo oblat⁹, gratior eſt Deo, quam prolixæ precum recitationes, ubi lingua loquitur, ſed cor plane mutum eſt. Oret humiliter, ut non de ſuo merito, ſed tantum de gratia Dei confidat. ſi preces noſtra nituntur dignitate, damnatę ſunt etiamſi præ devotione cor ſanguinem exſudaret. nemo placet Deo niſi in Chriſto: ergo etiam nemo recte orat, niſi per Chriſtum & propter Chriſtum. Non placebant Deo ſacrificia, quæ non offerebãtur in unica illa tabernaculi ara; non placet Deo oratio, quæ non in hac unica ara Chriſto offertur. Iſraëlitis precum exauditio promiſſa, ſi facie ad Hieroſolymam verſa orarent; ſic in precibus ad Chriſtum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſtum, qui eſt templum divinitatis, nos convertamus. Chriſtus in paſſione oraturus abjicit ſe in terram. Vide, quomodo ſanctiſſima illa anima humiliet ſe coram majeſtate divina! Oret fideliter, ut ſe offerat ad omnis gaudii carentiam, & omnis pœnæ patientiam. quanto quis orat citius, tanto utilius; quanto ſæpius, tanto utilius; quanto ferventius, tanto Deo acceptius. Oret perſeveranter, quia, cum tardius dat Dominus, commendat dona, non negat. Deſiderata diutius, obtinentur dulcius. Oret confidenter, ut ſcilicet poſtulet in fide nihil hęſitans. O clementiſſime Deus, qui orare nos juſſiſti, da, ut etiam recte oremus!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XXVI.

De ſanctorum Angelorum cuſtodia.

Sanctis ſacer Angelus aſtat.

COgita, devota anima, quanta ſit divina gratia, quod Angelorum tibi conſtituta eſt cuſtodia. Cœleſtis Pater Filium ſuum mittit ad nos liberandos; Filius Dei incarnatus ad nos ſalvandos; Spiritus ſanctus mittitur ad nos ſanctificandos; Angeli mittuntur ad nos protegendos. Sic ergo tota cœleſtis curia nobis quaſi inſervit, & ſua ad nos traducit beneficia. Non miror amplius, quod omnes creaturæ inferiores propter hominem conditæ, cum ipſi Angeli, qui longe digniores creaturæ, ſua non denegent nobis miniſteria. Quid mirum eſt, quod cœlum mini-

miniſtret nobis lucem in die, ut laboremus. tenebras in nocte, ut quieſcamus; cum ipſi cœleſtis regni incolæ nobis miniſtrent? Quid mirum, quod aër vitalem nobis præbeat flatum, & omne genus avium ad obſequium; cum cœleſtes ſpiritus vitæ noſtræ conſervandæ invigilent? Quid mirum, quod aqua det potum, ſordes purget, arentia riget, & varia piſcium genera præbeat; cum nobis æſtu calamitatum & tentationum defatigatis ipſi Angeli præſto ſint, ut recreent? Quid mirum, quod terra nos portet, pane & vino nutriat, omnibus generibus fructuum & animalium menſas noſtras repleat; cum Angelis mandatum ſit, ut cuſtodiant nos in omnib⁹ viis, in manibus nos portent, ne forte impingat ad lapidem pes noſter? Soliciti erant Angeli de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Chriſto, quia Angelus ejus conceptionẽ nunciat, Angelus ejus nativitatẽ manifeſtat, Angelus in Ægyptum fugere mandat, Angeli ſerviunt ei in deſerto, Angeli ei miniſtrant in toto prædicationis miniſterio, Angelus ei adeſt in mortis agone, Angelus apparet in ipſius Reſurrectione, Angeli præſto ſunt in Aſcenſione, aderũt Angeli in futura ad judicium reverſione. Vt ergo Chriſto in diebus carnis ſuæ inſervierunt Angeli, ita quoq; ſolliciti ſunt de omnibus illis qui per fidem Chriſto incorporati: Quo modo inſervierunt capiti, eo modo inſerviũt etiam membris: Gaudent inſervire illis in terris, quos aliquando ſocios habebunt in cœlis: Non renuunt illorũ miniſteria, quorum dulciſſima aliquando ſperant cõſortia. Iacobo in via ad patriam apparent Angelorũ caſtra:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſtra: Sic piis in hac vita, quæ eſt ad cœleſtem patriam via, Angeli cuſtodes adduntur. Danielem inter medios leones Angeli protegunt: Sic ab inſidiis infernalis leonis omnes pios tutos præſtant. Angeli Lothum ex Sodomorum eripiunt incendio: Sic ſanctis inſpirationibus & contra diabolicas tentationes protectionibus ex infernalibus flãmis ſæpius nos eripiunt. Lazari animam in ſinum Abrahæ deportant Angeli: Sic omnium electorum animas transferunt ad palatium cœleſtis regni. Petrum ex carcere educit Angelus: Sic ex præſentiſſimis pios ſæpe eripit periculis. Magna quidẽ eſt adverſarii noſtri diaboli potentia: ſed erigit nos Angelorum cuſtodia. Nec dubites in omnibus periculis hos auxiliatores tibi adeſſe, quia Scriptura ſub figura Cherubim & Seraphim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

phim alatos eos depingit, ut certo ſtatuas, incredibili celeritate ad ferendum auxilium eos præſto futuros. Ne dubites, in omnibus locis hos protectores tibi adeſſe, quia ſunt ſubtiliſſimi Spiritus, quibus nullum obſiſtit corpus. cuncta illis cedunt viſibilia, cuncta æque corpora, quantumlibet ſolida vel ſpiſſa, penetralia eis ſunt ac pervia. Ne dubites pericula & afflictiones tuas hos ſpiritus ſcire, quia ſemper vident faciem cœleſtis Patris, & ad omnia promtiſſime ei præſto ſunt miniſteria. Cogita etiam, devota anima, ſanctos eſſe hos Angelos; ſanctitati ergo ſtudeas, ſi eos vis habere ſocios: morum ſimilitudo maxime conciliat amicitiam. ſanctis aſſueſce actionibus, ſi Angelorum deſideras cuſtodiam. In omni loco atque angulo reverentiam exhibe tuo Angelo, ne-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

neque præſente eo facias, quæ in conſpectu hominis facere erubeſcis. Caſti ſunt hi Spiritus; igitur ſpurcis abiguntur actionibus. Apes expellit fumus, columbas fœtor; ſic vitæ cuſtodes Angelos fugat lacrymabile & graveolens peccatum. Amiſſis per peccata his præſidiis, quomodo tutus eris à Diabolorum inſidiis? Deſtitutus Angelorum protectione, quomodo tutus eris à periculorum variorum incurſione? Si anima tua caret muro Angelicæ defenſionis, facile expugnabit eam Dæmon fallacia perſuaſionis. A Deo ad miniſteria ſãcti illi Angeli mittuntur; reconciliandus ergo prius es Deo per fidem, ſi Angelum vis habere cuſtodem. Vbi non eſt Dei gratia, ibi quoque non eſt Angelorum cuſtodia. Intueamur Angelos, tanquam ſalutares quaſdam Dei manus,

quæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

quæ nullum ad opus, niſi ipſo dirigente, ſe moveant. Gaudium eſt in cœlo coram Angelis ſuper uno peccatore reſipiſcente: lacrymæ pœnitentium peccatorum ſunt quaſi vinum Angelorum: cor autem impœnitens fugat cuſtodes Angelos: Agamus ergo pœnitentiam, ut Angelis excitem⁹ lętitiam. Cœleſtis & ſpiritualis naturæ ſunt Angeli; cœleſtia ergo & ſpiritualia cogitemus, ut nobis adeſſe eis volupe ſit. Humiles ſunt Angeli, & ſuperbia penitus eis exoſa, quia etiam tenellis pueris inſervire non erubeſcunt; quid ergo ſuperbit terra & cinis, cum tantopere ſe humiliet Spiritus cœleſtis? In morte metuenda potiſſimum Dæmonis aſtutia, quia ſcriptum eſt, quod ſerpens inſidiatur calcaneo. extrema pars corporis calcaneus eſt; extremus vitæ terminus mors:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mors: In ultima iſta mortis agonia maxime neceſſaria eſt Angelorũ cuſtodia, qui ab ignitis diaboli telis liberent, & animam corporis domicilio egreſſam ad cœleſtẽ Paradiſum deportent. Cum Zacharias in Templo ſacro fungeretur miniſterio, Angelus Domini ad ipſum veniebat: Sic etiam, ſi verbi & precum gaudes exercitio, Angelorum quoque gaudere poteris patrocinio. O clementiſſime Deus, qui per ſanctos Angelos deducis nos per hujus vitæ eremum, da, ut per eoſdem deducamur ad cœleſte regnum!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XXVII.

De insidiis Diabolicis.

Quis norit Dæmonis æstus?

COgita, devota anima, in quanto versèris periculo, quod semper tibi impendet à Diabolo, tuo adversario. Hostis ille est audacia promtissimus, viribus robustissimus, artibus callidissimus, machinis omnibus refertissimus, pugnandi studio infatigabilis, in omnes formas variabilis. In varia crimina ipse illicit; & postquam illexit, coram tribunali Dei nos accusat; Deum apud homines, homines apud Deum, & homines inter se invicem accusat. Vniuscujusque propensionem exacte prius perspicit, & postea laqueos tentationum opponit. Quemadmodum in oppugnationibus non ad firmas & munitas partes

tes

tes accedunt oppugnatores, ſed ubi eſtimant muros eſſe fluxos, foſſas planiores, & turres incuſtoditas: Sic perpetuo animam hominis oppugnans Diabolus id primum adoritur, quicquid ſenſerit molle & affectum in animo. Semel victus non penitus cedit, ſed ad tentandum fortius inſurgit, ut vincat eos tædio & negligentia, quos vincere non potuit tentationum violentia. A quo dolos ſuos iſte contineat, qui ipſum majeſtatis Dominum auſus eſt callidĭtatis ſuæ fraude aggredi? A quo Chriſtiano is abſtineat, qui ipſos Chriſti Apoſtolos expetiit cribrare, ſicut triticum? Decepit Adamum in Natura inſtituta. quos non poterit decipere in Natura reſtituta? Decepit Iudã in ſchola Salvatoris. quos non poterit decipere in mũdo, ſchola erroris? In omnibus omnino

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

diabolicæ metuendæ ſunt inſidiæ. In proſperis invitat nos ad animi elationem; in adverſis invitat ad deſperationem. Si parſimonia aliquem videt delectari, eum inexplebilis cupiditatis compedibus gaudet illigari; ſi quem heroicus ſpiritus animat, eum irarum ſtimulis inflammat; ſi quem videt paulo lætiorem, eum ad inſanæ libidinis incitat fervorem; quos videt ferventes in religione, eos implicare conatur vana ſuperſtitione; quos videt conſtitutos in dignitatibus, eos ambitionis percellit facibus. Cum impellit ad peccata, amplificat Dei miſericordiam; cum in peccata præcipitavit, amplificat Dei juſtitiam. prius perducere vult ad præſumtionem; poſtea deducere conatur ad deſperationem. Interdum oppugnat externe perſecutionibus; interdū

oppu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

oppugnat interne ignitis tentationibus. interdum nos impugnat aperte & violenter; interdum occulte & fraudulenter. In comeſtione poſuit gulam, in generatione luxuriam, in exercitatione ignaviam, in converſatione invidiam, in gubernatione avaritiam, in correctione iram, in dignitate ſuperbiam, in corde poſuit cogitationes malas, in ore poſuit locutiones falſas, in membris operationes iniquas: in vigilando movet ad prava opera, in dormiendo ad ſomnia turpia. Sic ergo ubique & in omnibus Diaboli cavendæ ſunt inſidiæ. Dormimus nos, & ipſe vigilat; ſecuri nos ſumus, & ille tanquam leo circumit. Si leonem irritatum in te impetum facere conſpiceres, quam vero timore cohorreſceres? & cum infernalem leonem tibi inſidiari au-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

dias,in utramque aurem adhuc ſecure dormitas. Conſidera ergo, fidelis anima, potentiſſimi hujus hoſtis inſidias, & ſpiritualium armorum quære ſuppetias. Sint lumbi cincti veritate,& induti lorica juſtitię. Indue perfectam juſtitiam Chriſti,& tutus eris à tentationibus Diaboli. Abſconde te in foramina vulnerum Chriſti,quoties terreris jaculis ſerpentis hujus maligni. Vere credens eſt in Chriſto: Vt ergo nihil juris habet Satanas in Chriſtum: Ita etiam nihil juris habet in vere credentem. Calceati ſint pedes in præparatione Evangelii pacis: Audiatur perpetuo & ſonet in ore noſtro Chriſti confeſſio: Sic non lædet nos ulla diaboli tentatio. Verba incantatoris non tam pellunt ſerpétem corporalem, quam eloquia conſtantis confeſſionis fugant

hunc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

hunc ſerpentem ſpiritualem. Aſſumatur ſcutum fidei, ut tela ignita extinguamus hoſtis nequiſſimi. Fides eſt, quæ etiam montes transfert; montes intellige dubitationum, perſecutionum, & tentationum. Non percutiebātur à vaſtatore Iſraëlitæ, quorum poſtes ſignati ſanguine Paſchalis agni; non lædētur ab hoc vaſtatore, quorum corda per fidem Chriſti ſanguine aſperſa. Fides recumbit in Dei promiſſiones. At promiſſiones Dei evertere non poteſt Satanas, Ergo etiam contra fidem prævalere non poterit. Fides eſt animæ lumen: tentationes ergo maligni ſpiritus in hoc lumine facile apparent. Per fidem peccata noſtra projiciuntur in profundum miſericordię divinæ mare; in illo ignita Diaboli tela facile extinguentur. Galeam etiam ſalutis, id eſt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſanctam ſpem aſſumere debemus. Tolera tentationem, tentationis reſpiciens exitum; eſt enim Deus moderator certantium & corona vincentium. Si nullus hoſtis, nulla pugna; ſi nulla pugna, nulla victoria; ſi nulla eſt victoria, nulla corona. melior illa pugna, quæ Deo proximum facit, quam illa pax, quę à Deo abalienat. Aſſumendus etiam gladius Spiritus, quod eſt verbum Dei. plus apud te valere ſinas Scripturæ conſolationes, quam Diaboli contradictiones. Chriſtus omnes Satanæ tentationes verbo vicit; verbo adhuc omnes Satanæ tentationes vincunt Chriſtiani. Deniq; in precibus maximum habes contra tentationes ſubſidium: Quoties navicula animæ fluctibus tentationũ obruitur, Chriſtum precibus excita: Hoſtes viſibiles vincimus feriendo; hoſtem

ſtem inviſibilem vincimus preces fundendo. Pugna, ô Chriſte, pro nobis, in nobis, ut etiam in te vincamus.

MEDITATIO XXVIII.

Generales pie vivendi regulæ.

Pietas ſapientia ſumma eſt.

QVolibet die morti, judicio, & æternitati magis appropinquas. Cogita ergo quolibet die, quomodo in mortis & judicii ſevera diſcuſſione conſiſtas, & quomodo in æternum vivas. Omnium cogitationum, verborum & actionum accurata cura habenda, quia de omnibus cogitationibus, verbis, & actionibus olim accurata ratio reddenda. Mortem hac nocte inſtare cogita tempore veſpertino; mortem hac die inſtare cogita tempore matuti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

no. Converſionem & bonam operationem ne differ in craſtinum, quia incerta eſt dies craſtina, ſed mors impendens ſemper eſt certa. Nihil magis adverſum pietati, quam dilatio. Si contemnis internam Spiritus ſancti vocationem, nunquam pervenies ad veram converſionem. Cõverſionem & bonam operationem ne differ in ſenectutem, ſed offer Deo ipſam floridam juventutem: Incerta eſt juveni ſenectus; certus paratus eſt juveni impœnitenti interitus. Nulla ætas ſervitio Dei magis apta, quam viribus corporis & animi vigens juventa. In nullius hominis gratiam ſuſcipere debes actionem malam; non enim homo iſte, ſed Deus tuam aliquando judicabit vitam: Nullam ergo hominum gratiam divinæ ſtatuas gratiæ præferendam. In via Domini

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mini aut proficimus aut deficimus: Singulis ergo diebus vitam tuam examina, an in pietatis ſtudio proficias aut deficias. Stare in via Domini eſt retrogredi. nõ ergo te delectet in curſu pietatis ſtare; ſtudeas autem ſemper in via Domini ambulare. In converſatione tua omnibus ſis ſuavis, nemini gravis, paucis familiaris; Deo vivas pie, tibi caſte, proxime juſte; amico utaris ad gratiam, inimico ad patientiam, omnibus ad benevolentiam, quibus potes, ad beneficentiam. In vita tibi tuiſque vitiis quotidie morere; ſic in morte Deo poteris vivere. Appareat miſericordia in affectu, benignitas in vultu, humilitas in habitu, modeſtia in cohabitatione, patientia in tribulatione. Semper cogites tria præterita, malum commiſſum, bonum omiſſum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tempus amiſſum. Semper cogites tria præſentia: Vitæ præſentis brevitatem, ſalvandi difficultatem, ſalvandorum paucitatem. Semper cogites tria futura: mortem, qua nihil horribilius, judicium, quo nihil terribilius, pœnam inferni, qua nihil intolerabilius. Preces veſpertinæ præterlapſæ diei emendent peccata: Vltimus ſeptimanæ dies præcedentium dierum emendet delicta. Veſperi cogita, quam multi ad infernum eo die præcipitati; & Deo gratias age, quod tempus tibi conceſſerit pœnitendi. Tria ſunt ſupra te, quorum cogitatio nũquam recedat à memoria tua: Oculus omnia videns, auris omnia audiens, & libri, in quos omnia ſcribuntur. Totum ſe Deus tibi cõmunicabit; totum te communices etiam proximo tuo: Optima vita eſt, quæ tota aliis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

aliis inſervit. Exhibe ſuperiori obedientiam & reverentiam, æquali conſilium & auxilium, inferiori cuſtodiam & diſciplinam. Corpus tuum ſubjiciatur animo, & animus Deo. Mala tua præterita defleas, præſentia bona parvipendas, futura bona toto cordis deſiderio concupiſcas. Memento peccati tui, ut doleas: Memento mortis, ut deſinas; memento juſtitiæ divinæ, ut timeas: memento miſericordiæ divinæ, ne deſperes, Quantum potes, à mundo te abſtrahe, & ſervitio Domini te totum devove: Semper cogita periclitari caſtitatem in delitiis, humilitatem in divitiis, pietatem in negociis. Nulli placere appetas, niſi Chriſto: nulli diſplicere timeas, niſi Chriſto. Semper ora Deum, ut jubeat quod velit, & det quod jubeat: Quod factum eſt, tegat, quod futu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

futurum, regat. Qualis videri vis, talis etiam esse debes: Non enim judicat Deus secundum speciem, sed secundum veritatem. In verbis cave multiloquium, quia de omni verbo vano rationem exigit judicium. Opera tua qualiacunq; sint, nõ transeunt, sed velut æternitatis quædam semina jaciuntur. si seminas in carnem, à carne metes corruptionem; si seminas in spiritum, à spiritu metes æternę retributionis præmium. Non sequentur te post mortem honores mundi, nec sequentur te te divitiarum cumuli; non sequentur te voluptates, nec sequentur te mundi vanitates; sed post ultima vitæ fata sequentur te omnia tua opera. Qualis ergo vis esse in judicio, talis hodie appareas in Dei conspectu. Nõ æstimes quę tibi adsunt sed potius æstimes ea quæ tibi desunt;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſunt; non ſuperbias propter id quod eſt datum, ſed humilieris potius propter id quod eſt negatũ. Diſce vivere, dum adhuc licet vivere. in hoc tempore æterna vita acquiritur aut amittur. poſt mortem non reſtat tempus operandi, ſed incipit tempus compenſandi. In futura vita nõ expectatur operatio, ſed operum retributio. Sancta meditatio pariat in te ſcientiam, ſcientia compũctionem, compunctio devotionem, devotio faciat orationẽ. Magnum bonum pro pace cordis ſilentium eſt oris. Quanto magis fueris à mundo ſeparatus, tanto magis Deo eris gratus. Quicquid habere deſideras, à Deo pete; quicquid habes, Deo tribue: Non eſt dignus, qui non agit gratias pro datis: ceſſat gratiarum decurſus, ubi non fuerit recurſus. Quicquid tibi accidit,

in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

in bonum converte: quoties tibi obveniunt prosperа, æstima, quod exhibeatur benedicendi & laudãdi materia; quoties obveniunt adversa,æstima, quod pœnitentiæ & conversionis sint monitoria. Vim potentiæ tuæ ostende in juvando, vim sapientiæ tuæ in erudiendo, vim divitiarum in benefaciendo. Non frangat te adversitas, neque extollat te prosperitas. Sit scopus vitæ tuæ Christus, quem sequaris in via, ut eum assequaris in patria. In omnibus maximæ tibi curæ sit profunda humilitas, & ardens caritas. Elevet cor tuum caritas ad Deum,ut ei adhæreas;deprimat cor tuum humilitas, ne superbias. Æstima Deum Patrem clementia, Dominum disciplina;Patrem potestate blanda, Dominum severa; dilige ut Patrem pie, time ut Dominum

neces-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

neceſſarie: dilige eum, quia vult miſericordiam; time eum, quia non vult peccatum. Time Dominum, & ſpera in eum; agnoſce tuam miſeriam, & ipſius prædica gratiam. O Deus, qui dediſti velle, da etiam perficere.

MEDITATIO XXIX

De ſecuritate excutienda.

Secure vivere mors eſt.

COgita, devota anima, ſalvandi difficultatem; & facile excuties omnem ſecuritatem. Nunquam & nullibi ſecuritas eſt, neque in cœlo neque in Paradiſo, multo minus in mundo. Cecidit Angelus ſub præſentia divinitatis, cecidit Adam in loco voluptatis. Adamus creatus erat ad imaginem Dei; nihilominus inſidiis deceptus eſt Diaboli. Salomon omnium ho-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

hominum erat ſapientiſſimu
nihilominus à Domino pe
mulieres eſt averſus. Iudas era
in ſchola Salvatoris, & quoti
die percipiebat ſalutaria verb.
iſtius ſummi Doctoris, nec ta
men tutus fuit à laqueis ſedu-
ctoris; præcipitatus eſt in ba-
rathrum avaritiæ, & ex avari-
tia in barathrum æternæ triſti-
tiæ. David vir erat ſecundum
cor Dei, & erat Iehovæ cariſſi-
mus filius, ſed per homicidium
& adulterium factus eſt mor-
tis filius. Vbi ergo in hac vita
ſecuritas? Adhære firma cordis
fiducia Dei promiſſionibus: &
tutus eris à Dæmonis impugna-
tionibus. Nulla in hac vita ſe-
curitas, niſi quam credentibus,
& in via Domini ambulanti-
bus, promiſſionum præſtat in-
fallibilitas. ſi ad futuram perve-
nerimus felicitatem, tunc de-
mum plenam habebimus ſecu-
rita-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ritaté. In hac vita connexa ſunt timor & religio, nec alterum debet eſſe ſine altero. Ne ſis ſecurus in adverſis, ſed quæcunque accidunt adverſa, peccatorum tuorum cogita flagella. ſæpius occulta delicta punit Deus per flagella manifeſta. Cogita gravem peccatorum tuorum labem, & time juſtum peccatorum vindicem. Ne ſis ſecurus in proſperis: illi enim Deus iraſcitur, qui in hac vita non corripitur. Quid ſunt afflictiones piorum? Amaræ ſagittæ ex dulci Dei manu emiſſæ. Multos Deus indignos præſenti punitione æſtimat, quos tamen in æternum reprobat: Succeſſus felicitatis humanæ ſæpe indicium eſt damnationis æternæ: Nihil infelicius peccantium felicitate; nihil miſerabilius eo, qui miſeriam ignorat. Quocũque vertis oculos, materiam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

doloris invenis,& contra ſecuritatem remedia aſpicis: ſurſum Deum cogita, quem offendimus; deorſum infernum, quem meruimus; retrorſum peccata, quæ commiſimus; antrorſum judicium, quod timemus; introrſum conſcientiam, quam fœdavimus; extrorſum mundum quem amavimus. Vide unde venis, & erubeſce; ubi es, & ingemiſce; quo iturus es, & contremiſce. Arcta eſt ſalutis porta; ſed adhuc arctior ſalutis via. Theſaurum fidei dedit tibi Deus; ſed theſaurum iſtum portas in vaſis fictilibus. Angelos tibi dedit Deus ad cuſtodiendum; ſed non longe abeſt diabolus ad ſeducendum. Renovavit te ſpiritu mentis tuæ; ſed habes adhuc multum de carnis vetuſtate. Conſtitutus es in Dei gratia; ſed nondum conſtitutus es in æterna gloria. Parata

eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

eſt in cœlo manſio; ſed tamen affligit prius mundi impugnatio. Promiſit Deus veniam pœnitenti; ſed voluntatem pœnitendi dare non promiſit delinquenti. Expectant te æternæ vitæ conſolationes; ſed tamen per multas te oportet ingredi tribulationes. Promiſſa eſt ęterni præmii corona; ſed gravis prius ſuperanda reſtat pugna. Non mutat Deus ſuum promiſſum; ſed nec tu mutare debes ſanctæ vitæ ſtudium. Non faciente ſervo quod præcipitur, faciet Dominus quod minatur. Ingemiſcendum ergo jugiter, & propoſita ſecuritate lugẽdum, ne juſto & ſecreto Dei judicio homo deſeratur, & perdendus in poteſtate Dæmonum relinquatur. Sic, quam diu adeſt divina gratia, delectare in ea, ut tamen non exiſtimes, te donum Dei jure hæreditario poſſidere,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ita ſcilicet ſecur⁹ de eo, tanquã nunquã perdere poſſis, ne ſubito, cum forte Deus ſubtraxerit donum, & retraxerit manum, tu animo concidas, & triſtior, quam oportet, fias. beatus omnino, ſi omni ſatagas cura malorũ omnium parentẽ cavere incuriam, Nõ te deſeret Deus; ſed cave, ne à te deſeratur Deus. Dedit Deus gratiam; ora ut det etiam perſeverantiam. Iubet Deus, ut ſis de ſalute certus; non autem juſſit, ut ſis ſecurus. Pugnandum tibi eſt fortiter, ut tandem triumphes ſuaviter. Caro tua intra te contra te pugnat, hoſtis quo propinquior, eo formidabilior: Mundus circa te contra te pugnat, hoſtis quo copioſior, eo formidabilior: Diabolus ſupra te contra te pugnat, hoſtis quo potentior, eo formidabilior. In virtute Dei ne timeas cum his hoſti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

hoſtibus congredi; in virtute Dei victoriam poteris conſequi. Non autem vinces tantos hoſtes ſecuritate, ſed pugnandi aſſiduitate. tempus vitæ, tempus pugnæ. tunc maxime impugnaris, cum te impugnari neſcis: tunc potiſſimum colligunt vires ſuas, cum quaſdam videntur concedere inducias. Vigilant illi; & tu dormis? Parant ſe illi ad nocendum; & tu non paras te ad reſiſtendum? Multi deficiunt via, antequam loc⁹ illis detur in patria. Quam multi Iſraëlitæ in deſerto moriebantur, quorum nullus promiſſam terram conſequebatur? Quam multi ſpirituales Abrahæ filii in vitæ hujus deſerto pereunt, antequam promiſſam cœleſtis regni hereditatem adeunt? Nihil efficacius ad excutiendam ſecuritatem, quam ſi cogitemus perſeverantium ra-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ritatem. Tantum ergo cœleſtis gloriæ in nobis ſit deſiderium, & eo perveniendi amor; tantus ſit dolor, quod nondum pervenerimus; tantus ſit timor, ne perveniamus; ut nullam ſentiamus lætitiam, niſi de his, quæ aut auxilium aut perveniendi ſpem præſtent. Quid juvat in momento gaudere ſi in æternũ cogaris lugere? Quæ poſſit eſſe in hac vita lætitia, ſi tranſit quod delectat, non autem tranſit quod cruciat? Securi vivimus, quaſi horam mortis & judicii tranſierimus. Dicit Chriſtus, quod ad judicium venturus ſit, qua hora non putamus; dicit hoc veritas, & altera vice repetit, audi & time. Si venturus eſt Dominus in ea hora, qua non putamus, metuendum valde, ne imparati ad judicium accedamus: Si accedimus imparati, quomodo ſuſtinere poteri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

terimus ſeveram diſcuſſionem hujus judicii? Nihilomin⁹ quod in uno hoc amittitur momento, non poterit reparari in omni ſeculo: In unius momenti judicabitur brevitate, quales futuri ſimus in omni æternitate: In uno hoc momento Vita & Mors, Damnatio & Salus, Pœna & Gloria æterna cuilibet adjudicabitur. O Domine, qui dediſti ad bonum gratiam, da inſuper ad bonum perſeverantiam!

MEDITATIO XXX.

De ſancta vitæ Chriſti imitatione.

Sit vitæ regula Chriſtus.

SAncta Chriſti vita eſt perfectiſſima virtutum idea. omnis Chriſti actio eſt etiam noſtra inſtitutio. Multi volunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Christum consequi. sed detrectant sequi: Volunt Christo frui, sed non & imitari. Disce à me, quia mitis sum, & humilis corde, dicit Salvator: Nisi Christi velis esse Discipulus, nunquam eris verus Christianus. Non solum Christi passio sit tuum meritum, sed & Christi actio sit vitę tuæ exemplum. Dilectus tuus candidus & rubicundus; sis & ipse rubicundus sanguinis Christi aspersione, & candidus vitæ Christi imitatione. Quomodo vero Christum amas, si ipsius sanctam vitam non amas? Si diligitis me, dicit Salvator, præcepta mea servate. Qui ergo mandata ejus non servat, eum etiam non diligit. Sancta Christi vita est perfecta vitæ nostræ regula. Omnibus regulis Franciſci aut Benedicti præferenda est unica regula vitæ Christi. Si vis esse adoptivus

Dei

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Dei filius, vide quomodo conversetur Filius ille unigenitus. Si vis esse cohæres Christi, debes etiam esse imitator Christi. Qui vivere vult cum vitiis, ille diaboli se dedit obsequiis. Qui vero vult esse cum Diabolo, quomodo poterit esse cum Christo? Vitia amare, est Diabolum amare, quia omnia peccata sunt à Diabolo; quomodo ergo poterit esse verus amator Christi, qui est amator diaboli? Deum amare est sanctam vitam amare, quia à Deo omnis sancta vita; quomodo ergo poterit esse amator Dei, qui non est amator sanctæ vitæ? Probatio dilectionis est exhibitio operis; veri amoris proprium est amato obsequi, idem cum amato velle, eadem cum amato sentire. Si ergo vere Christum amas, mandatis ejus obsequentem te præstabis, sanctam vi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tam cum ipſo amabis,& ſpiritu mentis tuæ renovatus cœleſtia cogitabis. Vita æterna eſt in cognitione Chriſti: Qui vero Chriſtum non amat,eum etiam non cognoſcit: Qui humilitatem, caſtitatem, manſuetudinem,temperantiam, caritatem non amat, etiam Chriſtum non amat, quia Chriſti vita nihil aliud erat, quam humilitas, caſtitas, manſuetudo,temperantia, caritas. Chriſtus dicit, ſe non noſſe eos, qui voluntatem Patris non adimplét. Ergo etiam Chriſtum non norunt, qui voluntatem Patris cœleſtis non faciunt. Quæ vero eſt voluntas Patris? Sanctificatio noſtra,dicit Apoſtolus. Non eſt Chriſti, qui Spiritum Chriſti non habet: Vbi vero Spiritus ſanctus, ibi etiam cum donis & fructibus ſuis adeſt. Qui vero fructus Spiritus? Caritas, gaudium,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

dium, pax, lenitas, benignitas, bonitas, fides, manſuetudo, temperantia. Sicut ſuper Chriſtum requieſcebat ſanctus Spiritus: ita etiam requieſcit ſuper omnes illos, qui in Chriſto ſunt per veram fidem, quia Sponſa Chriſti currit in odore unguentorum Chriſti. Qui Domino adhæret, eſt unus Spiritus cum eo. Sicut carnalis copula viri & uxoris facit ex eis carnẽ unam: ita ſpiritualis conjunctio Chriſti & fidelis animæ facit ex eis ſpiritũ unum: Vbi vero ſpiritus unus, ibi eadem voluntas: ubi voluntas eadẽ, ibi etiam actiones eædem. Qui ergo vitã ſuam Chriſti vitæ non conformat, nec Domino adhærere, nec Spiritum Chriſti habere convincitur. An non æquum eſt, ut omnis vita noſtra illi conformis reddatur, qui ex amore ſe totum nobis conformavit? Deus

in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

in carne ſe manifeſtans exemplar ſanctæ vitæ nobis propoſuit, ne quis ſanctam vitam detrectans ad carnis confugeret excuſationem. Nulla vita jucundior aut tranquillior, quam Chriſti vita; quia Chriſtus verus Deus. quid vero Deo tanquam ſummo bono jucundius aut tranquillius? Seculi vita brevem affert lætitiam, ſed æternam ſecum trahit triſtitiam. Cui in vita te conformas, ei etiam in reſurrectione conformaberis: ſi Chriſti vitæ te hîc conformare incipis, illi in reſurrectione etiam plenius conformaberis; ſi Diabolo te conformas per flagitia, in reſurrectione ei cõformaberis per tormenta. Qui me ſequi vult, abneget ſeipſum, dicit Salvator, & tollat crucem ſuam quotidie. Si in hac vita abnegas teipſum, Chriſtus in judicio agnoſcet

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſcet te pro ſuo. Si propter Chriſtum proprio honori, proprio amori, propriæ voluntati in hac vita renuncias, Chriſtus in futura ſui honoris, ſui amoris, ſuæ voluntatis compotem te faciet. Si in hac vita particeps es crucis, in futura particeps eris æternæ lucis: Si in hac vita particeps es tribulationis, in futura particeps eris conſolationis: Si in hac vita particeps es perſecutionis, in futura particeps eris largiſſimæ retributionis. Qui me confitetur in hoc ſeculo, inquit Chriſtus, confitebor & ego eum coram Patre cœleſti: Iam vero non ſolum doctrinæ profeſſione, ſed etiam vitæ conformatione Chriſtum confiteri debemus; ita demum pro ſuis nos agnoſcet in judicio. Quiſquis me negaverit coram hominibus, negabo & ego eum coram Patre cœleſti.

Chri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Chriſtus non ſolum verbis, ſed etiam, & multo magis, impia vita negatur. Qui ergo factis negat Chriſtum in hoc ſeculo, eum etiam factis negabit in judicio. Chriſtianus non eſt, qui veram Chriſti fidem non habet: Vera autem fides Chriſto ſpirituali viti nos inſerit tanquam palmites: Omnem palmitem in Chriſto non ferentem fructum cœleſtis Agricola tollit, qui vero in Chriſto manet, & in quo Chriſtus per fidem habitat, hic fert fructum multũ. Non eſt palmes in vite, qui non trahit ſuccum ex vite; non eſt anima in Chriſto per fidem, quæ non ſpiritualem caritatis ſuccum ex Chriſto trahit per fidem. Conforma nos vitæ tuæ, bone Ieſu, in hoc ſeculo, ut plene ei conformemur in futuro!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XXXI.

De ſui abnegatione.

Ille negat Chriſtum, qui ſe non abnegat ipſum.

QVi me ſequi vult, ſeipſum abneget, dicit Salvator. Seipſum abnegare, eſt proprio ſuo amori renunciare. Amor proprius amorem Dei prohibet. Si vis eſſe Chriſti Diſcipulus, neceſſe eſt, ut radix amoris proprii moriatur in te penitus. Nemo Chriſtum diligit, niſi qui ſeipſum odit. Niſi granum frumenti, lapſum in terram, fuerit mortuum, fructum non affert: ita quoque fructus Spiritus ſancti percipere non poteris, niſi in corde tuo moriatur amor proprius. Dicebat Dominus ad Abrahamum: Egredere è terra tua, & è cognatione tua, & è domo patris tui, ad ter-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

terram, quam oſtendam tibi. Non poterat Abraham tantus fieri Propheta, niſi prius egrederetur ex ſua patria: Non eris prius verus Chriſti diſcipulus, & vere ſpiritualis homo, antequam ab amore diſcedas proprio. Iacob ex contactu Angeli uno pede claudicabat, altero ſano & integro: Per duos hos pedes duplex amor intelligitur, proprius & divinus: Tunc homo particeps erit divinæ benedictionis, cum pede amoris proprii claudicabit altero illo amoris Dei manente ſano & integro. Fieri non poteſt, ut uno eodemque oculo cœlum intuearis & terram: ita fieri nequit, ut una eademque voluntate ſeipſum inordinate quis amet ac Deum. Amor eſt ſummum animæ noſtræ bonum, tribuendũ ergo hoc ſummum animæ bonum ſummo bono, ſcili-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſcilicet Deo. Amor tuus, Deus tuus, id eſt, quicquid ſumme amas, id in Dei locum collocas, quicquid ſumme amas, id ſummum eſſe judicas; Deus autem vere eſt ſummum Ens: Qui ergo ſeipſum amat, ſeipſum Deum judicat, & in locum Dei collocat; quæ eſt omnino maxima idololatria. Quod ſumme amas, hoc rerum omnium finem æſtimas, & deſideriorum tuorum ultimum complementum judicas. ſolus autem Deus eſt principium & finis creaturarum; ipſe eſt primus & noviſſimus; ipſe ſolus implet deſiderium cordis noſtri, & nihil quicquam creati tua poteſt ſatiare deſideria. amorem ergo Dei præferre debes amori proprio, Deus eſt principium & finis: In illo ergo debet amor noſter incipere, in illo etiam debet deſinere. Dei eſſentia eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

extra omnes creaturas, ſicut ab æterno fuit Deus in ſeipſo: Ab omnibus ergo creaturis amorem tuum abſtrahas. Qualis amor tuus, talia etiam opera tua. Si opera tua procedunt ex vera fide & Dei amore, Deo ſunt grata, & coram oculis ejus magna, licet coram omnium hominum oculis ſint parva: Si procedũt ex amore proprio, nunquã poterunt placere Deo. Amor proprius præſtantiſſima quæq; opera contaminat. Cum eſſet Chriſtus in domo Simonis, mulier quædam unguenti precioſi vas confringit, & caput Chriſti inungit; apparet opus parvum; nihilominus Chriſto erat gratum, quia procedebat ex fide vera, caritate pura, contritione ſeria. Sacrificium erat opus Deo gratum in V. T; Interim tamen Deo non placebat, quod Saul prædam Amaleci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

lecitarum ad offerenda Deo ſacrificia ſegregabat. quare? quia hoc non procedebat ex amore Dei. ſi enim vere Deum dilexiſſet, mandatum Dei de omnibus prædis exurendis non contempſiſſet; ſeipſum diligebat, & ſuam devotionem. Amor eſt quidam ignis. ita enim orat Eccleſia; Veni ſancte Spiritus; & tui amoris ignem accende in fidelibus. Ignis non hæret in terra fixus, ſed ſemper tendit ſurſum. ſic amor tuus non debet in te quieſcere, ſed ſurſum ad Dominum ſe debet elevare. Seipſum abnegare, eſt inſuper honoriſuo renunciare. Summo bono ſoli debetur ſummus honor: Deus ſummum bonum eſt. Qui ſuam quærit gloriam, non poteſt Dei gloriam quærere. ſicut Salvator dicebat ad Phariſeos, Quomodo poteſtis credere, qui gloriam ab invi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

cem accipitis? Christi exẽplum intuere & sequere: Sæpius de se testatur, quod non quærat suam gloriam, quod non accipiat honorem ab hominibus, quod sit ex corde humilis. Omnia tua dona à Deo accipis; omnia ergo Deo vicissim tribuas. omnes bonorum rivuli ab hoc fonte bonitatis divinæ procedunt; omnia erga bona vicissim in hoc mare transferenda. Herbæ, quæ solsequia dicuntur, semper convertunt se ad solem, à quo vitam & succũ hauriunt: Sic & omnibus tuis donis & omni tuo honore ad Deum te converte, & nihil quicquam tibi tribue. Si aliquid à teipso habes, honorem tuum quærere, & tibi ipsi tua dona tribuere potes: sed quia nihil habes à teipso; omnia vero à Deo, ideo non tuum, sed Dei honorem quærere debes. Proprius honor aver-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

avertit hominem à Deo. Exemplum eſt in Nebucadnezar, qui dicebat: Hæc eſt illa Babylon, quam ædificavi in domũ regni, in robore fortitudinis meæ, & in gloriam decoris mei. Sed quid ſequitur? Adhuc ſermo erat in ore Regis, & vox è cœlo ruit: Tibi dico, Nebucadnezar, regnum tranſivit à te; ab hominibus te ejicient, & cum beſtiis agri erit habitatio tua. Sic ſi ex proprio honore & ſuperbia ſpiritualem tuam Babylonem, id eſt, operum bonorum ſtructuram æſtimas, & gloriam eorum tibi tribuis, & non ſoli Deo, abjicieris à conſpectu Dei. Seipſum denique abnegare, eſt, propriæ voluntati renunciare. Optimæ voluntati ſemper parendum; Dei autem voluntas ſemper eſt optima, Illius voluntati parendum, à quo omnia noſtra habemus: A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Deo autem omnia ad nos devenerunt: Illius voluntati parendum, qui nos ſemper ad vitam & ad bonum deducit. Dei voluntas ſemper ducit ad vitam & bonum. Delectare in Domino, & ipſe dabit tibi petitiones cordis tui. Propria voluntas ad mortem & damnationem nos deducit. Per quid primus noſter parens ex Dei gratia & ſtatu ſalutis in æternam damnationem prolapſus eſt? Sepoſita Dei voluntate propriam ſequebatur voluntatem: præceptum Domini negligebat, & ſuaſionem diaboli audiebat. Verus ergo Chriſti diſcipulus propriæ voluntati renunciat, & divinam voluntatem ſequi deſiderat. Aſpice Chriſtum; is in agone paſſionis conſtitutus propriam voluntatem, tanquam gratiſſimum ſacrificium, Deo offert: Offeras & tu propriam Deo volunta-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

luntatem; & ſic perficies eam, quam Chriſtus requirit, tui abnegationem. O Domine, tua ſancta voluntas fiat, ſicut in cœlo, ita & in terra!

MEDITATIO XXXII.

De vera quiete animæ.

Domino mens nixa quieta eſt.

IN tranſitoriis & mundanis rebus quietẽ ſuam anima ſæpe quærit, ſed non invenit. quare? quia anima omnibus creaturis dignior. Non ergo poteſt in illis vilioribus quietem & pacem invenire. Omnia mundana fugacia ſunt & tranſitoria; anima autem immortalis: Quomodo ergo veram quietem in illis inveniret? Omnia illa terrena ſunt; anima autem noſtra cœleſtis eſt originis. quomodo ergo illis deſideriũ ſuum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

explere poſſet? In Chriſto requiem invenit, ille poteſt ſatiare & explere deſiderium illius. Contra iram Dei quieſcit in vulneribus Chriſti: contra accuſationes Satanæ in potentia Chriſti: contra terrorem legis in prædicatione Chriſti: contra peccata accuſantia in ſanguine Chriſti, qui melius coram Deo loquitur, quam ſanguis Abel: contra mortis terrorem in ſeſſione Chriſti ad dextram Patris acquieſcit & confidit. Atque ita fides noſtra quietem invenit in Chriſto; ſed & caritas noſtra ſummam quietem ibi invenit. Qui amore rebus terrenis inhæret, non habet veram quietem, quia ipſæ res terrenæ eam non habent: non poſſunt plene appetitum animæ ſatiare, quia omnia finita ſunt; anima autem noſtra ad imaginem Dei facta, infinitum

illud

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

illud bonum, in quo omnia bona ſunt, appetit. Vt ergo fides noſtra nulli ex omnibus creaturis inniti debet; ſed ſoli Chriſti merito: Ita quoque amor noſter nulli creaturæ adhærere debet, imo nec nobis ipſis. Nam proprius amor itidem amorẽ Dei impedit: Omnibus debemus amorem Dei præferre. Anima noſtra Sponſa Chriſti eſt; huic ergo uni adhærere debet: Anima noſtra Dei habitaculum; huic ergo ſoli locum dare debet. Multi quærunt in divitiis quietem; ſed extra Chriſtum nulla animæ quies: Vbi autem Chriſtus, ibi paupertas, ſi non actu, tamen affectu. Non habebat ille cœli & terræ Dominus, quo caput reclinaret; ſicque paupertatem nobis commendare & conſecrare voluit. Divitiæ ſunt extra nos; at, quod animam quietam reddere de-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

bet, illud internum esse oportet: Cui vero in morte adhærebit anima, quando omnia in mundo relinquenda? Aut nos divitiæ deserunt, aut nosmet illas, sæpius in vita, semper autem in morte: Vbi ergo tunc pacem & quietem inveniet anima? Multi in voluptatibus quærunt quietem; sed corporis hæc aliquando quies & delectatio esse potest, non autem animæ: Tandem sequitur comes, dolor & luctus. Voluptates ad hanc vitam spectant; anima autem non est creata hujus vitæ gratia, quia per mortem exire compellitur. quomodo ergo in voluptatibus quietem invenire possit? Extra Christum nõ est animæ quies: Qualis autem erat vita Chri i? Summus dolor à primo nati tatis tépore usque ad mortem. Sic ille verus rerum æstimator

docc-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

docere nos voluit, de voluptate quid nobis ſentiendum ſit. Multi in honorib⁹ quærunt quietem: Miſeri vero, qui ad quamlibet popularis auræ mutationem quiete carere coguntur. Honor eſt exterius & fugaciſſimum bonum; quod autem quietem animæ largiri debet, id in nobis eſſe oportet. Quid de humana laude & gloria plus referes, quam Apellis pictura laudata? Conſidera angulum, in quo latitas; quanta ejus proportio ad totam provinciam! ad Europam! ad totum orbem habitabilem! Ille demum verus honor, qui à Deo electis olim obtinget. Quies rei eſt in ipſius fine; nec quieſcit res naturaliter, niſi poſtquam finem & locum ſuum adepta eſt. finis creatæ animæ Deus eſt; facta ſiquidem eſt ad Dei imaginem. Ergo non poteſt eſſe quie-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

quieta & pacata, niſi in illo ſuo fine, ſcilicet in Deo. Vt corporis vita anima; ita animæ vita Deus. Sicut ergo vere vivit anima, in qua ſpirituali gratia Deus habitat; ita mortua eſt anima, quæ Deum inhabitantem non habet. quæ vero poteſt quies eſſe mortuæ animæ? Prima iſta mors in peccatis neceſſario trahit ſecundam mortem damnationis. Qui proinde amore ſuo firmiter adhæret Deo, & interius divina conſolatione fruitur; illius quietem exteriora mala perturbare non poſſunt: In rebus triſtibus lætus eſt, in paupertate dives, in tribulationibus ſeculi ſecurus in turbis mundanis tranquillus, in conviciis & hominum contumeliis pacatus, in ipſa morte vivus. Non curat Tyrannorum minas, quia interius ſentit divinæ conſolationis divitias. In adver-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

adverſis non triſtatur, quia ſanctus Spiritus efficaciter eum interius conſolatur. Non angitur in paupertate, quia dives eſt in Dei bonitate. Non turbatur hominum contumeliis, quia divini honoris fruitur delitiis. Non curat carnis voluptatem, quia magis gratam habet Spiritus ſuavitatem. Non quærit amicitias mundanas, quia Dei ſibi propitii ac amici ſentit delitias. Non inhiat theſauris terrenis, quia ſummum theſaurum habet reconditum in cœlis. Mortem non metuit, quia in Deo ſemper vivit. Non deſiderat magnopere ſapientiam mundanam, quia habet interius docentem ſanctum Spiritum. Perfectum tollit imperfectius. Non timet fulgura & tempeſtates, incendia & aquarum vaſtitates, triſtes planetarum configurationes, & luminarium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

narium cœleſtium obſcurationes, quia ſupra Naturam evectus in Chriſto fide recumbit, in Chriſto vivit. Non abſtrahitur blanditiis ſeculi, quia audit in ſe ſuaviorem vocem Chriſti. Non timet Diaboli potentiam, quia divinam ſentit indulgentiam, fortior eſt, qui in ipſo vivit & vincit, quam Diabolus, qui vincere eum fruſtra ſatagit. Non ſequitur carnis illecebras, quia in ſpiritu vivens ſpiritus ſentit divitias. mortificat & crucifigit carnem Spiritus vivificatio. Non metuit diabolum accuſatorem, quia Chriſtum novit eſſe ſuum interceſſorem. Hanc veram quietem animæ noſtræ velit concedere autor & dator illius unicus, Dominus noſter, Deus in ſecula benedictus!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XXXIII.

De conſcientiæ puritate.

Mens recti conſcia, vita eſt.

IN omni tuo opere maximam curam habe conſcientiæ. Si inſtigat te Diabolus ad quoddam peccatum, internum conſcientiæ reverere judicium. Si times in aliorum hominum peccare præſentia, multo magis à peccato revocet te propria conſcientia: Internum teſtimonium efficacius eſt, quam externum: Quamvis ergo peccata tua fugiant omnium hominũ accuſationem, nunquam tamen effugere poteris internam conſcientiæ teſtificationem. Conſcientia erit inter libros illos, quos Apocalypſis teſtatur in judicio olim aperiendos. Primus liber eſt divinæ omniſcientiæ, in quo manifeſte

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

feſte relucebunt omnium omnino hominum facta, verba, cogitata. Secundus liber eſt Chriſtus, qui eſt vitæ liber. in hoc qui ſcriptus invenietur per veram fidem, is ab Angelis deducetur in curiam cœleſtem. Tertius liber eſt Scriptura, juxta cujus præſcriptum judicabuntur fides & noſtra opera: Sermo, quem locutus ſum, dicit Salvator, judicabit eos in die noviſſimo. Quartus liber continet externa teſtimonia pauperum, qui in die judicii recipient nos in æternum tabernaculum. Quintus liber continet internũ teſtimonium conſcientię, quia conſcientia eſt codex in quo omnia cõſcribuntur peccata: Grande volumen conſcientia, cui omnia ſtylo veritatis inſcripta: Non poterunt damnati negare peccata ſua in judicio, quia propriæ conſcien-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſcientiæ cõvincentur teſtimonio: Non poterunt fugere à peccatorum accuſatione, quia tribunal conſcientiæ internum eſt & domeſticum. Conſcientia pura eſt ſpeculum animæ clariſſimum, in quo ſe intuetur, & Deum veri luminis ſplendoré fordens acies videre nequit. Hinc dicit Salvator; Beati mũdi corde, quia Deum videbunt. Sicut pulcra & munda facies hominis aſpectui grata: ita pura & munda cõſcientia coram oculis Dei accepta; ſed putrefacta, conſcientia vermes progignit immortales. In præſenti igitur conſcientiæ vermis ſentiendus & ſuffocandus, non autem in immortalitatem fovendus. Ad hunc librum emendandum omnes alii inventi ſunt. Quid prodeſt magna ſcientia, ſi adſit immunda conſcientia? non ex ſcientiæ ſed con-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſcientiæ libro judicaberis aliquando coram Dei throno. Si hunc librum recte vis ſcribere, ſcribe eum ſecundum exemplar libri vitæ : Liber vitæ Chriſtus eſt: ad normam doctrinę Chriſti cõformetur profeſſio tuæ fidei: ad normam vitæ Chriſti cõformetur vitæ tuæ ductus. Bona erit cõſcientia, ſi habeat in corde puritatem, in ore veritatem, in actione honeſtatem. Conſcientia pro lucerna utere in omnibus actionibus; ea enim, quæ in vita bonæ ſint actiones, quæ malæ, oſtendet penitus. Fuge hoc conſcientiæ judicium, in quo idem ſimul reus, actor, teſtis, judex, tortor, carcer, flagellum, executor, carnifex. Quodnam hic poſſit eſſe effugium, ubi ipſa teſtis eſt, quæ accuſat, & nihil poteſt eſſe occultum ei qui judicat? Quid prodeſt, ſi omnes te laudent, & con-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

conſcientia te accuſet? Quid obeſſe poterit, ſi omnes derogent, & ſola conſcientia defendat? Solus hic judex unicuiq; ad accuſandum, ad judicandũ, ad damnandum ſufficit: Incorruptus hic judex, nec flecti poteſt precibus, nec corrũpi muneribus. Quocunq; vadis, ubicunq; es, ſemper conſcientia tua tecum eſt, ſecum portans quicquid in ea poſuiſti, ſive bonum ſive malum: Servat hæc vivo & reſtituit defuncto depoſitum, quod accepit ſervandum: Sic vere inimici hominis domeſtici ejus, ſic in domo propria, & à propria familia habes accuſatores, obſervatores, & tortores. Quid prodeſt vivere in copia omnis abundantiæ, & torqueri flagello conſcientiæ? Fons humanæ felicitatis & miſeriæ in ipſo animo eſt. Quid prodeſt febribus æſtuanti in aureo collo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

cari lecto? Quid prodeſt conſcientiæ facibus agitato externæ felicitatis lætari cumulo? Quanta cura eſt ſalutis æternę, tanta etiam cura ſit conſcientiæ: Amiſſa enim bona conſcientia amittitur fides; amiſſa fide amittitur Dei gratia; amiſſa Dei gratia, quomodo poteſt ſperari vita æterna? Quale eſt conſcientiæ tuæ teſtimonium, tale expectabis à Chriſto judicium: Peccatores nullo arguente, vel in medium quippiam afferente, ipſi ſui ipſorum accuſatores fient. Sicut ebrius, quando multum vini ingurgitat, nullum ſentit à vino damnum; poſtea autem, è ſopo erexcitatus ebrietatis ſentit incommodum: Ita & peccatum, donec conſummetur, obtenebrat mentem, & quaſi denſa nubes veri judicii ſplendorem obfuſcat; poſtea demum inſurgit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

git conſcientia, & quovis accuſatore gravius arrodit. Ita ſunt judicia; judicium mundi, judicium tui & judicium Dei. Vt autem non potes effugere judicium Dei: Ita etiam non poteris effugere judicium tui, licet aliquando effugias judicium mũdi: Nulli obſiſtunt parietes, quo minus hic teſtis videat tuas actiones: Quæ te poterit defendere excuſatio, quando damnat interna accuſatio? Tranquillitas conſcientiæ initium eſt vitæ æternæ. Verius & jucundius gaudebis de bona conſcientia inter anguſtias, quam de mala inter delitias: Contra omnem malevolorum obtrectationem confidenter obvertere poteris conſcientiæ excuſationem. Te interroga de te, quia te longe noſti melius, quam ullus homo alius. In extremo judicio quid proderunt aliorum falſæ laudes?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

des? Quid oberunt aliorum falsæ obtrectationes ? Dei & tuo stabis aut cades judicio; non aliorum stabis aut cades testimonio. Nunquam finitur conscientia, quemadmodum, nunquam finitur anima. Tamdiu prement damnatos infernales pœnæ, quamdiu durabit accusatio conscientiæ. Nullus exterior ignis tantopere corpus affligit, quam graviter hæc interior flamma animam adurit. æterna est anima, quæ uritur; æternus conscientiæ ignis, qui urit. Nulla exteriora flagella corpori tam sunt molesta, quã gravia sunt animæ hęc interiora verbera. Fuge ergo peccati reatum, ut conscientiæ effugias cruciatum: Dele per veram pœnitentiam peccata ex libro conscientiæ, ne in judicio ea legantur, & metuenda tibi sit vox divinæ sententiæ. Extingue vermem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mem conſcientiæ per devotionis fervorem, ne morſus ejus æternum tibi pariat horrorem: Extingue hunc interiorem ignē per lacrymas, ut ad cœleſtis refrigerii pervenias delitias. O Domine, da, ut militemus bonam militiam, retinentes fidem ac bonam conſcientiam, ut tandem ſalvi & incolumes perveniamus ad cœleſtem patriam!

MEDITATIO XXXIV.

De ſtudio veræ humilitatis.

Quid homo? quid bulla? Nihil ſunt.

COgita, ô fidelis anima, miſeram hominis conditionē, & facile effugies omnem ſuperbiæ tentationem. Homo vilis in ingreſſu, miſer in progreſſu, flebilis in egreſſu. Impugnatur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

à Dæmonibus, laceſſitur tentationibus, allicitur delectationibus, dejicitur tribulationibus, implicatur criminibus, denudatus eſt virtutibus, irretitus malis cõſuetudinibus. Vnde ergo ſuperbis, terra & cinis? Quid fuiſti ante ortum? Sperma fœtidum. Quid in vita? Saccus ſtercorum. Quid poſt mortem? Cibus vermium. Si quid in te boni, id tuum non eſt, ſed Dei: nihil tuum eſt, niſi peccata. nihil ergo arroges tibi ex his, quæ in te ſunt, præter peccata tua. Fatuus & infidelis eſt ſervus, qui de bonis Domini ſui vult ſuperbire. Vide, ô homo, exemplum Chriſti. famulatur ipſi omnis gloria cœlorum, imo ipſe ſolus eſt vera gloria; & tamen omnem mundanam à ſe abjicit gloriam. Clamat is adhuc: Diſcite à me, quia mitis ſum, & humilis corde. Verus Chriſti

ama-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mator qui etiam Christi imitator. Cui Christus carus est, huic etiam ipsius humilitas cara est. Erubescat & confundatur superbiens servus, quando ita humilis est cœlorum Dominus. Dicit de sese Salvator noster, quod sit lilium cõvallium, scilicet quia ipse, qui nobilissimus flos est, nascitur & conseratur non in montibus, id est, superbis & elatis cordibus, sed in humilioribus vallibus, id est, contritis & humilibus piorum mentibus: Vere enim anima humilibus est sessio & delectabile cubile Christi, ut dicit quidam sanctus. Vera gratia non extollit, sed humiliat: nondum ergo particeps veræ gratiæ, qui non ambulat in cordis humilitate. Fluenta divinæ gratiæ deorsum, non sursum fluunt. Vt quæ per naturam non quærũt loca sublimia: Ita gratia divina

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

non fluit, nisi ad corda humilia. Dicit Psalmus: Dominus in altis habitat, & humilia respicit in cœlo & in terra. Vere hoc mirabile est, quod ad summum & altissimum Deum non nisi humilitate appropinquamus. Qui sibi vilis, Deo magnus: Qui sibi displicet, Deo placet. Ex nihilo fecit Deus cœlum & terram: Vt fuit in creatione, ita adhuc est in hominis reparatione: Creat Deus ex nihilo, reparat ex nihilo. Vt ergo particeps fias regenerationis & reparationis, sis nihil in oculis tuis, id est, nihil tibi tribuas, nihil arroges. Omnes sumus infirmi & fragiles; te autem judica fragiliorem neminem. Non nocet, si omnibus te inferiorem judices, & per humilitatem omnibus te supponas; sed plurimum nocet: si vel uni te præponas. Viginti quatuor seniores, id est,

tota

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tota triumphãs Eccleſia, abjicit coronas ante thronum; omné juſtitiam & gloriam Deo tribuit. quid ergo faciat vilis peccator? Seraphin, ſancti Angeli, velant facies ſuas in aſpectu majeſtatis divinæ. quid faciat homo tã vilis creatura,& creatori ſuo tot modis ingrata? Chriſtus verus & unigenitus Dei Filius ex admiranda humilitate deſcendit de cœlo, & fragilem noſtram naturã in ſe ſuſcepit; demiſit ſe in carnem, in mortem, in crucem: Quid faciat homo,qui per peccata tam longe receſſit à Deo? Vide, ô fidelis anima,quam ſtupenda humilitate ſuperbiam noſtram Chriſtus ſanaverit; & tu adhuc ſuperbire cupis? Per humilitatis & paſſionis viam Chriſtus ingreſſus eſt in gloriam? & tu in ſuperbiæ via incedens ad cœleſtem gloriam pervenire te poſſe ſtatuis?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſtatuis? Diabolus propter ſuperbiam ex cœleſti regno expulſus; & tu, cum cœleſti gloria nondum frueris, per ſuperbiæ viam eo contendis? Adamus propter ſuperbiam ex Paradiſo ejectus; & tu ad cœleſtem Paradiſum per ſuperbiæ viam pervenire cupis? Optemus potius ſervire & lavare pedes aliorum cum Chriſto, quam dignicrem locum ambire cum diabolo: humiliemur in hac vita, ut exaltemur in futura. Non quid habeas, ſed quid tibi deſit, ô fidelis anima, ſemper cogita. magis dole de virtutibus, quas non habes, quam quod gloriari velis de virtutibus, quas habes. virtutes cela, peccata manifeſta: valde enim metuendum eſt, ne ſi theſaurum operũ bonorum manifeſtes per gloriam, Diabolus tibi eum deprædetur per ſuperbiam. Ignis optime ſervatur

ſi ci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

si cinere tegatur: ita ignis caritatis nunquam securius custoditur, quam cum cineribus humilitatis sepelitur. Superbia est omnium peccatorum semen. caveas ergo extolli, ne contingat te in abyssum peccatorum præcipitari. Superbia est gratum cubile Diaboli. caveas ergo extolli, ne contingat miseram tuam animam à Diabolo subjugari. Superbia est ventus urens & exsiccans divinæ gratiæ fontem. caveas ergo extolli, ne contingat te à divina gratia separari. Sana, ô Christe, tumorem superbiæ nostræ. sancta tua humilitas sit nobis vitæ nostræ meritum; sit etiam vitæ nostræ exemplum: fides nostra humilitatē tuam firmiter amplectatur, & vita nostra eandem constanter sequatur!

M Ea

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XXXV.

De Avaritia fugienda.

Quis vere pauper? Avarus.

QVam grata est salus animę, tam odiosum esse debet peccatum avaritiæ. Avarus omnium pauperrimus est; quia tam deest illi quod habet, quam quod non habet. Avarus est omnium afflictissimus; quia in neminem bonus est, in se autem pessimus. Initium omnis peccati superbia; radix malorum omnium avaritia. illa per aversionem à Deo; hęc per conversionē ad creaturas. Pariunt divitiæ sudorem in acquirendo, creant timorem in possidendo, pariunt dolorem in amittendo, &, quod pejus est, avarorum labor non solum periturus, sed etiam peremtorius; aut divitiæ te deserunt, aut tu illas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

illas. Si ergo ſperas in divitiis ; quæ erit ſpes tua in hora mortis ? Quomodo animam tuam Deo credes , ſi corporis tui curam ei non credis ? Omnipotenti Deo curæ es ; quare dubitas ne ſuſtentare te poſſit? Sapientiſſimo Deo curæ es? quare ambigis quomodo ſuſtentare velit ? Largiſſimo Deo curæ es; quare dubitas an ſuſtentare te velit? Habes ſyngrapham Chriſti, univerſorum in cœlo ac terra Domini,nihil eorum,quæ opus ſunt homini defuturum iis , qui quærunt regnum Dei: Confide huic Chriſti promiſſo; non fallet : Eſt enim veritas. Avaritia eſt ſumma idololatria, quæ creaturas in locum Dei collocat: Avarus fiduciam Deo debitam ad creaturas transfert. Quicquid plus diligitur quam Deus , id Deo præfertur. quicquid Deo præfertur , in locum

Dei

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Dei collocatur. Esau jus primogenituræ vendebat edulio: Ita multi hæreditatem regni cœlestis à Christo paratam amittunt pro acquirendis temporalibus bonis. Iudas Christum vendidit triginta argenteis: Avari gratiam Christi pro temporalibus vendunt divitiis. Quomodo potest aspirare ad regnum cœlorum, plenus quotidie siliquis porcorum? Quomodo potest ad Deum cordis elevatione cõtendere, qui animæ quietem in divitiis studet invenire? Divitiæ sunt spinæ, dicit Veritas: Qui ergo amat divitias, is vere amat spinas. O spinæ, quam multas suffocatis animas! Spinę impediunt seminis provẽtum: Ita divitiarum sollicitudo spiritualem verbi impedit fructum. Spinæ corpus puncturis affligunt: ita divitiæ animum curis angunt. Periturus es, si perituros

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

turos ſolum colligis theſauros. Qui in terris theſauros congregãt, ſimiles ſunt iis, qui fruges ſuas in imis & humidis loeis recondunt, non animadvertentes, fore, ubi quam citiſſime putreſcant. !Quam ſtolidi ſunt, qui in divitiis finem deſideriorum ſuorum collocant! quomodo res corporalis animam, quæ ſpiritus eſt, implere poſſit, cum potius ſpiritualis natura virtute propria ſic cõprehendat corporalia, ut nulla quantitate diſtendatur? Anima ad æternitatem creata; injuriam ei facis, ſi deſideriorum ejus finem in temporalibus & momentaneis conſtituis. Anima quo magis ad Deum elevatur, eo magis ab amore divitiarum abſtrahitur. Omnia animalia, quo cœleſtibus viciniora ſunt, eo minus cupiunt & congregant inferiora: ſicut volati-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

lia cœli nec ſerũt, nec metunt. magnum eſt indicium, quod anima cogitet cœleſtia, ſi parvi æſtimat & cõtemnit terreſtria. Mures & reptilia congerunt in cavernas; deterioris enim conditionis ſunt & ignobilioris naturæ quam aves. Magnum ſignum, quod anima à Deo averſa, & terrenis affixa, ſi divitiis inordinato amore adhæret, Animam tibi dedit Deus; & tu carnis curam ei non concredis? volucres cœli paſcit Deus, & tu dubitas, an velit te ſuſtentare, cum ſis ad imaginem ipſius creatus? Lilia agri veſtit Deus; & tu dubitas, an proſpecturus ſit tibi de veſtibus? Pudeat, non poſſe efficere fidem & rationem in homine, quod naturalis inſtinctus efficit in volucre. nec ſerunt nec metunt volucres, ſed corpuſculi ſui curam Deo committunt. Avari verbis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

bis Dei fidem non adhibent, antequam ſibimetipſis de ſuſtentatione proſpiciant. Avarus eſt injuſtiſſimus: Quare? Quia nihil ſecum in mundum intulit; & tamen ita de bonis terrenis eſt ſollicitus, ac ſi plurima omnino ex mundo ſecum auferre velit. Avarus eſt ingratiſſimus: Quare? Quia multis Dei fruitur bonis & nũquam ad bonorum datorẽ cordis fiducia evehitur. Avarus eſt ſtolidiſſimus: Quare? Quia relinquit verum bonum, ſine quo nihil vere bonum, & adhæret ei, quod ſine Dei gratia non eſt bonum. Qui terrenorum obſtringitur amore, non poſſidet, ſed poſſidetur ipſe. Avaritia nec copia nec inopia extinguitur: Inopia ideo non minuitur, quia habendi creſcit deſiderium, quando obtineri nequit, quod diu eſt deſideratum:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Copia ideo non minuitur, quia avarus, quanto magis acquirit, tanto amplius quærit; quando acquiritur, quod ab avaritia desiderabatur, simul nova desiderandi materia subministratur: & sic more ignis, cum ligna, quæ consumit, exceperit, accrescit. Avaritia torrens est in principio parvus, sed postea in immensum crescit. fige ergo divitiarum cupiditati terminum, ne cupiditas ista ad æternum te trahat exitium. Multi in hac vita devorant, quod postea apud inferos digerant: multi, dum sitiunt lucrum, ad præsentissimum currunt interitum. Hæc cogitans, devota anima, quantum potes, fuge ab avaritia: Nihil de bonis ad judicium tecum feres, nisi pauperibus peritura & caduca tua bona, pro quibus Christus vitam dare non recusavit, relique-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

queris. Da pauperi, ut des tibi: quicquid pauperi non dederis, habebit alter. Nimis eſt avarus, cui non ſufficit Domin⁹: Nondum vere ſperat cœleſtia, qui magni æſtimat bona terreſtria. Quomodo pro fratre poneret animam, qui fratri petenti denegat téporalem ſubſtantiam? Theſaurus cœli eſt manus pauperis. quod ea ſuſcipit, ne in terra pereat in cœlo ponit. Vis gratum Chriſto præſtare officium? Exhibe pauperi beneficium. Membris quod bene fit, id tanquam ſibi factum caput accipit. Dicit tibi Chriſtus, Da mihi de eo, quod dedi de meo; fac bonum de bono, ut acquiras tibi bonum; largire terrena, ut ea ſerves, quia ea parce nimis ſervando amittes. Audi Chriſtum monentem, ne cogaris in judicio eum audire dicentem; Ite in æternum ignem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

maledicti, quia non cibastis me, quando esurivi. Sanctum semẽ Eleemosyna, prout parce vel large fuit sparsum, messis erit vel parca vel copiosa. Si vis esse in numero ovium, exhibe etiam ovibus beneficium. Terreant te hœdi ad sinistram cõstituti, non quia rapuerunt, sed quia non paverunt. Inclina, ó Deus, cor nostrum ad testimonia tua, & non ad avaritiam!

MEDITATIO. XXXVI.

De proprietatibus veræ caritatis.

Sanctos dilectio signat.

VEra & sincera caritas est constãs piorum proprietas. nullus Christianus sine fide, nulla fides sine caritate: ubi non est caritatis splendor, ibi etiam non est fidei fervor. Remove

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

move lucem à Sole, & removere poteris caritatem à fide. Caritas eſt actus exterior interioris vitæ hominis Chriſtiani. Corpus mortuum eſt ſine reſpiratione: ita fides mortua eſt ſine dilectione. Non eſt Chriſti, qui non habet Spiritum Chriſti; non habet Chriſti Spiritum, qui non exſerit caritatis donum, quia fructus Spiritus eſt caritas: Arbor bona non cognoſcitur, niſi ea fructus proferre bonos perſpicitur. Caritas vinculum eſt Chriſtianæ perfectionis. ſicut corporis mébra per ſpiritum, id eſt, animam, conjunguntur: ita vera corporis myſtici membra per Spiritum ſanctum charitatis vinculo uniuntur. In templo Salomonis omnia auro obducta erant intus & exterius: ſic in ſpiritualiDei templo caritate omnia ornata ſint intus & ex-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

terius. caritas moveat cor ad compatiendũ, caritas manum moveat ad elargiendum. non ſufficit cõpaſſio, ſi non accedat exterior elargitio; nec ſufficit elargitio exterior, ſi nõ accedat compaſſio interior. Omnia accipit fides à Deo; caritas viciſſim omnia ſua donat proximo: Per fidem divinæ naturæ conſortes reddimur; Deus autem caritas eſt. Vbi ergo non ſe exerit caritas exterius, nemo credat, quod adſit fides interius. Nemo in Chriſtum credit qui non Chriſtum diligit: nemo diligit Chriſtum, niſi qui etiam diligit ſuum proximum. Nondum vera cordis fiducia apprehẽdit Chriſti beneficium, qui proximo debitum denegat officium. Non eſt vere opus bonum, quod non procedit ex fide; nec eſt vere opus bonum, quod non procedit ex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ex caritate: caritas enim ſemen eſt omnium virtutum. non eſt bonus fructus, niſi qui de radice caritatis exſurgit. Caritas eſt eſt ſpiritualis guſtus animæ; huic enim ſoli ſapit omne bonum, omne arduum, omne adverſum, omne laborioſum. caritatis guſtus etiam mortem facit ſuaviſſimam, quia fortis, ut mors, dilectio; imo fortior quam mors, quia caritas Chriſtum deduxit ad mortem, caritas etiam vere pios, ut pro Chriſto mori non dubitent, excitat. Omnia Dei opera procedunt ex caritate, etiam pœnæ ipſe: Sic omnia opera Chriſtiani hominis ex caritate procedant. In omnibus creaturis propoſuit nobis Deus ſpeculum caritatis. Sol & deſidera non ſibi, ſed nobis lucent. Herbæ non ſeipſas, ſed corpora noſtra purgant. Aër, aqua, bruta, & omnes creaturę.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

homini inſerviunt. Ita quoque teipſum totum exhibeas proximi miniſterio. Non proſunt linguæ ſine caritate, quia ſine caritate linguarum cognitio inflat, charitas autem ædificat. Non prodeſt ſcientia myſteriorum ſine caritate, quia etiam Diabolo nota ſunt myſteria, caritas autem ſolius vere pii propria. Fides etiam montes transferens non prodeſt ſine caritate, quia talis fides eſt ſolum miraculoſa, non ſalvifica. Caritas dono miracula faciendi præſtat, quia illa verorum Chriſtianorum indubitata nota, hoc impiis interdum conceditur. Non prodeſt omnes facultates pauperibus diſtribuere, ſi non adſit caritas, quia hypocritica eſt actio exterior, ſi non adſit caritas interior. Non proſunt rivi beneficentiæ, ſi non oriantur ex caritatis fonte. Ca-

ritas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ritas patiens eſt; quia nemo facile iraſcitur ei quem vere diligit. Caritas benigna eſt; qui enim cor ſuum, bonum animæ ſummum, donavit per caritatem, quomodo minora bona exteriora negaret? Caritas non æmulatur; quia alterius bona aſpicit tanquam ſua. Caritas non agit perperam; quia nemo facile eum lædit, quem vere & ex animo diligit. Caritas non inflatur; quia per caritatem unius corporis membra reddimur; membrum autem unum alteri ſe non præfert. Caritas non gerit ſe indecenter; quia irati proprium eſt indecenter ſe gerere; caritas autem iræ frenum eſt. Caritas nõ quærit quę ſua ſunt, quia quod quis amat, ſibiipſi præfert, ejuſque commoda magis quærit, quam ſua. Caritas non irritatur; quia ex ſuperbia omnis ira; caritas autem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tem infra alios se abjicit. Caritas non cogitat malum; quia, cui quis malum struere cognoscitur, eum nondum vere diligere convincitur. Caritas non gaudet super injustitia; quia caritas aliorum miseriam facit suam, omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet caritas. Quod enim sibi præstari caritas exoptat, id aliis præstare non recusat. Cessabunt linguæ, evacuabuntur prophetię, destruentur scientię: non cessabit caritas; sed ejus imperfectio in futura vita cõplebitur, & ejus perfectio in futura vita augebitur. Duo altaria constituiDeus jusserat in tabernaculo: ignis ab exteriori transferebatur ad interius. duplicem Ecclesiam Deus congregavit, militantem & triumphantem: ignis caritatis à militante olim transferetur ad triumphãtem.

Hæc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Hæc cogitans, devota anima, ſanctæ ſtude caritati. Proximus quiſquis ſit, is tamen eſt, pro quo Chriſtus mori voluit: quare ergo proximo denegas caritatem impendere, cum Chriſtus non dubitaverit vitam pro eo impendere? Si vere Deum diligis, etiam imaginem ipſius diligere debes. Vnum ſpirituale corpus omnes ſumus; ſit ergo omnium una ſpiritualis anima. iniquum eſt, ut diſſideant in terris, qui aliquando una victuri ſunt in cœlis. dum mentes conſentiunt in Chriſto, voluntates etiam conjunctæ ſint. unius Domini ſervi ſumus; diſſidere invicem non eſt æquum. mortuum eſt corporis membrum, quod alterius non ſentit affectum. non ſe verum myſtici corporis Chriſti membrum æſtimet, qui alteri patienti non condolet. Vnus omnium Pater

Deus,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Deus, quam à Chriſto edoctus quotidie Patrem compellas; quomodo is te verum agnoſcet filium, niſi viciſſim ipſius filios pro fratribus agnoſcas? Hominem tibi à Deo commendatũ, ſi dignus eſt, ama, quia dignus eſt quem amas; ſin indignus, ama ideo, quia Deus dignus cui pareas: Per amorem hominis inimici amicus oſtenderis Dei: Non attende, quid faciat tibi homo, ſed attende, quid tu feceris Deo: Non attende injurias quas infert inimicus, ſed attende beneficia quæ confert tibi is, qui jubet ut inimicum diligas. Proximi ſumus conditione terenæ nativitatis, & fratres ſpe cœleſtis hæreditatis. diligamus ergo invicem. Accende in nobis, ô Deus, caritatis ignem per Spiritum tuum!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XXXVII.

De ſtudio Caſtitatis.

Chriſti, mens caſta, cubile.

QVI vult eſſe verus diſcipulus Chriſti, ſanctæ ſtudere debet caſtitati. Caſta & pura mens eſt benigniſſimus Deus; hunc caſtis invocare debes precibus. Dixit quidam Sapiens, quod corporis caſtimonia & animæ ſanctimonia ſint duę claves religionis & felicitatis. Si corpus non ſervatur purum & immaculatum à ſcortatione, vix poterit anima exardeſcere in oratione. Corpus noſtrum Spiritus S. templum eſt; cavendum ſummo ſtudio, ne polluamus ſanctum hoc S. Spiritus habitaculum. Membra noſtra Chriſti membra ſunt; cavendum, ne tollamus membra Chriſti, & faciamus membra mere-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

meretricis. Domino per fidem & caſtitatem adhæreamus, ut ſimus cum eo unus ſpiritus; nõ adhæreamus meretrici, ne efficiamur cum ea unum corpus. Sodomitæ æſtuantes libidinibus percutiebantur à Domino cœcitatibus; corporali ſcilicet & ſpirituali: eadem adhuc hodie hominum impurorum eſt pœna. Sodomitarum libidines ſulphure & igne cœlitus delapſo vindicabantur: ſic Deus fervorem pravæ iſtius concupiſcentiæ in ſcortationibus æterno igne accedet. Ignis hic non extinguitur, ſed fumus tormentorum aſcendit per omnia ſecula. Foris id eſt, extra cœleſtem Hieroſolymã, ſunt canes, id eſt, impuri & libidinoſi homines. Abluit nos Chriſtus precioſo ſuo ſanguine in Baptiſmo; cavendum ſummo ſtudio, ne impuris libidinibus nos contaminemus,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

nemus, Ipſa natura duce talia flagitia erubeſcunt impii perpetrare in cõſpectu hominum; & tamen non erubeſcunt ea perpetrare in conſpectu Dei & Angelorum. nulli parietes oculos Dei ſole lucidiores impediunt; nulli anguli ſanctorum Angelorum præſentiam excludunt; nulli ſeceſſus internum conſcientiæ teſtimonium tollunt. Mirabile hoc eſt, quod ardor luxuriæ aſcendat quaſi ad cœlum cum tamen fœtor ejus deſcendat ad infernum. Brevis voluptas iſta æternum pariet dolorem. momentaneum eſt, quod delectat; æternum, quod cruciat: brevis voluptas fornicationis; perpetua pœna fornicãtis. Memoria crucifixi crucifigat in te carnem tuam: memoria gehennæ extinguat in te concupiſcentiæ fervorem: lachrymæ pœnitẽtiæ extinguant

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

in te libidinis ardorem. Configat carné tuam divinus timor, ne te decipiat carnalis amor. Cogita, quod appetitus libidinis plenus ſit anxietatis & vecordiæ, actus abominationis & ignominiæ, exitus pœnitudinis & verecundiæ. Non blandientem Dæmonis ad libidinem incitantis faciem, ſed pungentem fugientis caudam reſpice: Non cogita brevitatem delectationis, ſed potius æternitatem damnationis. Ama ſcientiam ſcripturarum; & vitia carnis non amabis: Semper aliquid operis facito, ut cum venerit tentator, te ſemper inveniat occupatum. Davidem decepit in otio: Ioſephum non poterat decipere in miniſterio. Cogita inſtantem omnibus horis mortẽ; & facile ſpernes omnem carnis voluptatem. Ama temperantiam; & facile vinces pravam con-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

concupiſcentiam: Venter mero æſtuans cito deſpumat in libidinem: Periclitatur in delitiis caſtitas: ſi ergo immodicis delitiis paſcis carnem, nutris tui ipſius hoſtem. Sic nutrienda caro, ut ſerviat; ſic domanda, ut non ſuperbiat. Cogita judicii extremi terrorem, & facile extingues libidinis fervorem. Revelabuntur occulta cordium; quanto magis facta in occulto perpetrata? Reddenda erit ratio de verbis inutilibus; quanto magis de ſpurcis ſermonibus? Reddenda erit ratio de ſpurcis verbis; quanto magis de impuris factis? Quam longa fuit vita tua, tam longa erit accuſatio: quot fuerunt peccata tua, tot erunt accuſatores. Illæ cogitationes, quæ apud nos uſu viluerunt, in diſceſſu non manebunt. Quid ergo prodeſt ſcortationem tuam aliquandiu co-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ram hominibus occultari, cum in die judicii ominum omnino oculis debet revelari? Quid prodeſt effugere tribunal judicis terreni, cum tamen non poſſis effugere tribunal judicis ſuperni? Non poteris hunc judicem corrumpere muneribus, eſt enim judex juſtiſſimus: Non poteris eum precibus flectere; eſt enim judex diſtrictiſſimus: Nō poteris ex ipſius provincia & juriſdictione fugere, eſt enim judex potentiſſimus: Non poteris eum fallere vanis excuſationibus, eſt enim judex ſapientiſſimus. Non poteris à lata & promulgata ſententia appellare, eſt enim Iudex ſupremus. Erit ibi veritas in inquiſitione, nuditas in publicatione, ſeveritas in executione. Ergo, devota Deo anima, ſemper obverſetur judicis hujus terror, ſic non decipiet te libidinis fervor:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

vor: Sis roſa caritatis, viola humilitatis, & lilium caſtitatis: Diſce à Chriſto Sponſo tuo humilitatem; diſce etiam ab eo caſtitatem: magna dignitatis caſtitatis quæ in corpore conſecrata eſt: magna dignitatis caſtitatis, quia in carne præter carnem vivere facit. Vt nihil vilius, quam carne vinci; ita nihil glorioſius, quam carnem vincere. Nec ſolum exteriores fugiendæ ſunt ſcortationes, ſed etiam impuræ fugiendæ ſunt cogitationes; quia Deus non ſolum Iudex exteriorum actuum, ſed etiam interiorũ cogitationum. Vultu ſæpe læditur pietas; oculis ſæpe læditur caſtitas. Audi quid dicat veritas: Qui aſpicit mulierem ad concupiſcendam eam, jam fornicatus eſt cum ea. Quam difficilis hic pugna, tam glorioſa erit victoria. difficile eſt libidinis incendia reſtin-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

guere; impuberes ſtimulat, juvenes inflammat, ſenes & decrepitos fatigat, nõ aſpernatur tuguria, non reveretur palatia. ſed quam difficile eſt hic pugnare, tam laudabile erit triumphare. Reſtinguendi ſtatim primi impetus, nec fomenta pravarum cogitationum hic flammæ ſubminiſtranda. Apoſtolus, cum cenſuerit vitiis omnibus reluctandum, adverſus ſcortationem non congreſſus ſed fugam indicit: Fugite, inquit, ſcortationem. Quemadmodum enim peregrinus, ficta ſimplicitate mendicus, nos decipiendi gratia accedit; ſi eum non admittimus, recedit; ſi ſinimus eum ingredi, fit hoſpes, colligit vires, tandem, ſi aſſentiamur, fit dominus: Ita motus pravæ concupiſcentiæ ſtimulant nos; ſi eis non blandiamur, recedunt. Si non vis hunc hoſtem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

hoſtem tibi dominari, non recipias eum in domum cordis tui. Conſerva nos, ô Deus, in animi ſanctitate, & corporis caſtitate!

MEDITATIO XXXVIII.

De præſentis vitæ fugacitate.

Hominum quid vita? Cylindrus.

COgita, devota anima vitæ hujus miſeriam & fugacitaut cor tuum elevetur ad deſiderandam cœleſtem hæreditatē. Vita hæc, dum creſcit, ſimul decreſcit; dum augetur, ſimul minuitur; quicquid ei accedit, ſimul etiam decedit. Punctum eſt temporis, quod vivimus, & adhuc puncto minus; dum nos vertimus, immortalitas aderit. Sumus in hac vita, tanquam in domo aliena. Non habebat Abraham in terra Canaan habi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tandi fundum, ſed tantum ſepulcrum hæreditarium: Sic vita præſens locus eſt diverſorii & ſepulcri. Vitæ hujus principium ſtatim mortis eſt exordium. Naviganti ſimilis eſt vita noſtra. qui navigat, ſive ſtet, ſive ſedeat, ſive jaceat, ſemper ad portum accedit propius, & eo vadit, quo impulſu navis ducitur, ſic & nos, ſive dormientes, ſive vigilãtes, ſive jacentes, ſive ambulantes, ſive nolentes, ſive volentes, per momenta temporum ſemper ad finem ducimur. Vita hæc potius mors eſt, quia ſingulis diebus morimur, ſiquidem ſingulis diebus aliquid de vita abſumimus. Plena eſt hæc vita dolore præteritorum, labore præſentium, timore futurorum. Ingreſſus in vitam flebilis, quia à lacrymis vitam auſpicatur infans, quaſi prævidens futura mala:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mala: Progreſſus debilis, quia multi morbi affligunt, multæ curæ angunt: Egreſſus horribilis, quia non egredimur ſoli, ſed egrediuntur nobiſcum opera noſtra, & per mortem egredimur ad ſeverum Dei judicium. Conceptio noſtra eſt culpa, naſci miſeria, vivere pœna, mori anguſtia. In ſordibus generamur, in tenebris fovemur, in doloribus parturimus ante exitũ miſeras oneramus matres, in exitu more vipereo laceramus. advenæ ſumus naſcendo, & incolæ vivendo, quia compellimur migrare moriendo. Prima pars vitæ noſtræ ſeſe neſcit, media curis obruitur, ultima ſenectute moleſta premitur. Omne vitæ tempus aut eſt præſens, aut præteritum, aut futurum. Si præſens eſt inſtabile: ſi præteritum, jam nihil eſt: ſi futurum, eſt incertum. Putre-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

do ſumus in exortu, bullæ in omni vita, eſca vermium in morte! Terram gerimus, terram terimus, terra erimus. Naſcendi neceſſitas abjecta, vivendi miſera, moriendi dura. Corpus noſtrum eſt terrenum habitaculum, in quo habitãt mors & peccatum. quæ ſingulis diebus illud conſumunt. Tota noſtra vita eſt ſpiritualis militia. ſuperne in exitium excubant dæmones, à dextra & ſiniſtra mundus oppugnat, inferius & interius caro excubat. militia eſt hominis vita, quia in ea perpetua carnis & ſpiritus lucta. Quæ ergo poſſit eſſe vera hominis lætitia in hac vita, cum nulla in ea ſit felicitas ſecura? Quid poteſt nobis de præſentibus cõtingere ad delectationẽ? quãdo cunctis ſimul tranſeuntibus, non tamen tranſit quod imminet: quando hoc pœnitus finitur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

finitur quod diligitur, & illud ſemper accedit propius ubi dolor nunquã finitur: id vita longiori lucremur, ut plura mala faciam⁹, plura mala videamus, plura mala patiamur: id nobis præſtat vita longior, ut in extremo judicio ſit peccatorum accuſatio major, Quid eſt homo? manicipium mortis viator tranſiens, bulla levior, momento brevior, imagine vanior, ſono inanior, vitro fragilior, vento mutabilior, umbra fugacior, ſomno fallacior. Quid eſt hæc vita? mortis expectatio; ludibriorum ſcena; miſeriarum mare; hæmina una ſanguinis, quam quilibet levis caſus rumpit, quælibet febricula corrumpit. Curſus vitæ, labyrinthus. in illum ex utero ingredimur, per limina mortis abimus. Nil niſi terra ſumus; ſed terra eſt nil niſi fumus: ſed nihil eſt fumus;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mus;nos nihil ergo ſumus. Vita hæc ut vitrum fragilis ; ut amnis, labilis; ut militia, miſerabilis: Et tamẽ multis apparet valde deſiderabilis. Precioſa nux apparet hæc vita exterius ; ſed ſi cultro veritatis aperias, videbis quod nil niſi vermes & putredo ſint interius. Naſcuntur poma circa regionem Sodomæ, quę delectant exteriori pulchritudine, ſed contacta in pulverem abeunt: felicitas hujus vitæ exterius delectat, quod ſi preſſiori conſideratione eam tangas, fumo & pulveri ſimilis apparebit. Noli ergo, dilecta anima, ſummam tuarum cogitationum referre ad hanc vitam, ſed mente ſemper ad futuram aſpira lætitiam. Confer inter ſe breviſſimum temporis punctũ, quod in hac vita nobis conceditur, cum infinitis & nũquam terminandis ſeculorum ſeculis;

&

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

& apparebit, quam ſtolidum ſit, fugaciſſimæ huic vitæ adhærere, æternam negligere. Fugaciſſima eſt hæc vita noſtra; & tamen in ea æterna vita acquiritur aut amittitur. Miſerrima eſt hæc vita, & tamen in ea æterna felicitas acquiritur aut amittitur. Calamitoſiſſima eſt hæc vita;& tamen in ea æterna lætitia acquiritur aut amittitur. Si ergo ad æternam aſpiras vitam,in hac fugaci vita eam toto corde deſidera. Vtere mundo; ſed cor tuum non adhæreat mundo. Negociare in hac vita; ſed mens tua non ſit affixa huic vitæ. Non nocet uſus mundanorum exterior, ſi non adhæreſcat illis amor interior. In cœlo patria eſt, in mundo hoſpitium. noli ita delectari in diario hujus mundi hoſpitio,ut abſtraharis à cœleſtis patriæ deſiderio. Mare eſt hæc vita;æterna,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

na, portus. noli ita delectari in momentanea maris tranquillitate, ut non aſpires ad portum tranquillitatis æternæ. Labilis eſt hæc vita, & ſuis amatoribus fidem non ſervat, quoniam præter omnem opinionem ſæpius ab illis fugit. quare ergo tu fidem illi habere velis? Periculoſum eſt, ſi vel unius horæ tibi certo pollicearis ſecuritatem, quia ſæpiſſime in una illa hora fugaciſſima hæc vita finitur. Tutiſſimum eſt omni hora præſentis vitæ abitum expectare, & ad illum ſeria pœnitentia ſe præparare. In hædera, qua delectabatur Ionas, parabat Deus vermem, ut exareſceret: Ita in rebus mundanis, quibus amore multi adhæreſcunt, nihil eſt ſtabile, ſed vermes corruptionis in illis naſcũtur. Mundus tanta rerum labe iam contritus eſt, ut etiam ſpeciem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ciem ſeductionis amiſerit. nam quantum illi laudandi ſunt aut prædicandi, qui dignati ſunt cum mundo florente florere, tantum increpandi & accuſandi ſunt quos perire cum pereunte delectat. Abſtrahe, ô Chriſte, corda noſtra ab amore hujus ſeculi, & deſiderium in nobis excita cœleſtis regni.

MEDITATIO XXXIX.

De mundi vanitate.

Præſtant æterna caducis.

NOli, anima diligere ea, quæ ſunt in mundo. Peribit mundus, & omnia, quæ ſunt in eo, exurentur: ubi ergo tunc erit amor tuus? Ama æternum bonum, ut in æternum vivere poſſis. Omnis creatura vanitati ſubjecta eſt. qui ergo amore adhæret creaturis, vanus efficietur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

cietur & ipſe. Ama verum & ſtabile bonũ, ut ſtabile & quietum reddatur cor tuum. Quid te delectat honor mundanus! honorem hominum quærens non poteſt honorari à Deo qui honorem mundanum quærit, hic mundo ſe conformare cogitur; hic mundo placet, Deo placere non poteſt. Peritura & inſtabilia ſunt omnia, quæ à perituris & inſtabilibus exhibentur. unde honor mundanus ſtabilis eſſe nequit. Quem pridie ad cœlum ſumma extulerunt gloria, illum ſæpe poſtridie ſumma afficiunt ignominia. Deo placere deſidera, ut à Deo honoreris. divinus honor verus eſt & ſtabilis. Quid eſt homo inde melior, quod reputatur ab homine major? quantum unusquiſque eſt in oculis Dei, tantũ eſt, & non amplius. Chriſtus, ad regnum quæſitus, fugie-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

fugiebat: quæſitus ad probra & ignominioſum crucis ſupplicium, ſponte ſe offerebat: Vt ergo Chriſto conformeris, magis delectet mũdi ignominia quam gloria. Qui propter Chriſtum non ſpernit mundanum honorem, quomodo vitam ſuam pro eo profunderet? Ad veram gloriam nulla alia via, niſi per contemtum mundanæ gloriæ; ſicut Chriſtus per crucis ignominiam intravit in ſuam gloriam. Ames ergo contemni, vilipendi, repudiari in hoc ſeculo, ut honoreris in futuro. Quid de honore mundano ſit habendum, Chriſtus nos vita ſua docuit, famulatur ipſi omnis gloria cœlorum; imo ipſe ſolus eſt vera gloria; ſed ipſe quaſi abjicit gloriam. quanto ergo quis magis honoratur, & pluribus conſolationibus corporalibus abundat, tanto debet profun-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

dius & intimius contriſtari, videns ſe eo magis abeſſe à Chriſti conformitate. Vana eſt laus humana, ſi accuſat intus mala conſcientia. Quid prodeſt febricitanti, ſi in lectulo collocetur eburneo, cum nihilominus æſtu torqueatur interno? Verus honor & vera laus eſt teſtimonium conſcientiæ tuæ. Nemo æquior factorum tuorum Iudex quam Deus & conſcientia tua; huic judici facta tua probare deſidera. An non ſufficit, te tibi notum eſſe, & quod maximum eſt, Deo? Quid vero divitias tantopere appetis? Nimis eſt avarus, cui non ſufficit Dominus. Via eſt hæc vita ad æternã patriam. quid ergo proſunt magnæ opes? onerant magis viatorem, ut navem ingentia onera. Divitiæ ſervorum Dei, eſt Chriſtus Rex cœlorum. Verus theſaurus debet eſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

esse in homine, non extra ipsum; Verus thesaurus est, quem ad judicium illud universale tecum afferre poteris: Omnia vero illa exteriora bona auferuntur à nobis in morte. Pereunt illa congregata, sed pejus perit congregator eorum, si non in Deo dives fuerit. Pauper in mundum venisti, pauper decedes; quare medium à principio & fine distare debeat? Vsum spectare debent divitiæ, & quam tenues sufficere possint. Minimum donum gratiæ & virtutum præstantius est cunctis terrenis divitiis. quare? quia virtus placet Deo, divitiæ non nisi per virtutem. Christi paupertas gratior nobis esse debet quam totius mundi divitiæ: Sanctificata est in Christo paupertas. Pauper is erat in nativitate, pauperior in vita, pauperrimus in morte. Quid dubi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tas paupertatem mũdi divitiis præferre; cum Chriſtus regni cœleſtis divitiis eam prętulerit? Quomodo animam ſuam credet Deo, qui carnis curam ei nõ credit? Quomodo vitam ponet pro fratre qui divitias ſuas illi non erogat? Pariunt divitiæ laborem in acceſſu, in poſſeſſione timorem, in amiſſione dolorem; ac, quod magis dolendum, labor avarorum non tantum periturus, ſed etiam peremtorius, docente Bernhardo. Amor tuus, Deus tuus: Vbi theſaur⁹ tuus, ibi etiam cor tuum. Amans divitias illas corporales, mundanas, perituras, non poteſt amare divitias ſpirituales, cœleſtes, æternas; quare? quia illæ deprimunt cor hominis, & deorſum trahunt, illæ vero ſurſum erigunt. Amor rerum terrenarum viſcus eſt ſpiritualium pœnarum, dixit quidam

ex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ex veris Chriſti amatoribus. Vxor Lothi in ſtatuam ſalis converſa adhuc nobis concionatur, ne retroſpiciamus ad ea quæ ſunt in mundo, ſed recta via ad cœleſtem Patriam contendemus. Apoſtoli relictis omnibus Chriſtum ſequebantur. quare? quia cognitio verarum divitiarum tollit deſiderium falſo dictarum divitiarum. Guſtato ſpiritu deſipit caro. cui Chriſtus carus vere eſt, huic mundus amarus. Quid vero voluptates tantopere expetis? Memoria crucifixi crucifigat in te omne voluptatis deſiderium. Memoria ardoris gehennæ extinguat in te omnem libidinis ardorem. Confer breviſſimum voluptatis momentum cum æternis ſuppliciis. Brutales ſunt voluptates, & brutis nos ſimiles reddunt. Non ſapit ei ſuavitas regni cœlorũ, qui plenus quo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tidie ſiliquis porcorum. Mortificemus omnes ſenſuum voluptates, & cum Abraham offeramus Deo in ſpirituali ſacrificio filium illum dilectum, id eſt, animæ noſtræ cupiditates, voluntarie renunciando omnibus voluptatibus, & aſperitatem crucis amplectendo. Non plana & roſis ſtrata, ſed aſpera & ſpinis obſita via ad regnũ cœlorum ducit. Exterior homo augeſcit per voluptates; interior per crucem & tribulationes. quãtum augeſcit exterior, tantũ minuitur interior. Corpori ſerviunt voluptates; ſed vere piis minima eſt corporis cura, animæ maxima. Voluptates captivant cor noſtrum, ne in amore Dei liberum ſit. Non voluptates, ſed voluptatum cõtemtum tecum in morte auferes, & ad judicium adferes. Configat ergo carné tuam

divi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

divinus timor, ne te decipiat carnalis amor. Obverſetur jugiter animo memoria judicii divini, ne te in ſervitutem abducat perverſum judicium appetitus ſenſitivi. Nec reſpice vultum ſerpentis blandientem, ſed cogita caudam acriter tandem pungentem. Per Chriſti gratiam vince, ut tandem à Chriſto victor coroneris.

MEDITATIO XL.

De utilitate Tentationum.

Creſcit ſub pondere palma.

VTile eſt fideli animæ, tentationibus in hoc ſeculo probari & confirmari. Ipſe Salvator noſter cum Diabolo in eremo luctari voluit, ut pro nobis & in noſtram ſalutem eum ſuperaret, ac noſtri certaminis fidelis promachus eſſet. De-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſcendit prius ad infernum, poſtea demum aſcendit ad cœlũ: Ita fidelis anima ad infernum tentationum prius deſcendat, ut ad cœleſtem gloriam aſcendat. Non poterat Iſraëliticus populus promiſſam terram Canaan occupare, niſi devictis prius variis hoſtibus: Nec ſibi fidelis anima cœlorum regnum promittat, nisi carnis, mundi ac Satanæ victrix extiterit. Tentatio probat, purgat, illuminat. Probat tentatio, quia fides adverſis concuſſa in ſalutis petra roboratur firmius, in boni operis ramos ſe propagat latius, in liberationis ſpem exſurgit altiùs. Abrahamo, cum filium immolare juſſus, divino ſeſe promtum gereret imperio, poſt tentationem Angelus Iehovæ apparet, dicens: Nunc cognovi, quod Deum timeas, cum non peperceris filio tuo unico

unico propter me. ita ſi dilectũ animæ tuæ filium, videlicet propriam voluntatem in tentationibus Deo obtuleris, vere timens Deum reputaberis, & in corde tuo divinum ſenties alloquium. Aurum probat ignis, fidem tentatio. Quam fortis ſit miles, apparet in prœlio: ita, quam firma ſit fides noſtra, oſtendit tentatio. Quando ventorum turbines & procelloſi aquarum fluctus in navẽ Chriſti irruunt, tunc apparet quam exigua fide prædíti quidam ejus diſcipuli. Iſraëlitæ, quos ad Midianitas vincendos deduci jubebat Dominus, apud aquas prius probabantur: Ita in aquis tribulationum ac tentationum prius probantur, qui ſuperatis hoſtibus in cœleſtem introducendi patriam. Quicquid ergo adverſi, quicquid tentationum fideli obtingit animæ, proba-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tionis, non reprobationis esse existimet. Tentatio etiam purgat. Ad pestiferum amoris proprii & mundani humorem extrahendum multis granis aloes Medicus Christus utitur. Tribulatio ad perscrutandam conscientiam excitat,& peccata vitæ præteritæ in memoriam revocat: quin etiam, sicut medicina corporis à cõtagiosis morbis, ita tribulatio præservat à peccatis. Semper quidẽ ad lapsus proclivis homo, magis tamen felicitatis quam adversitatis tempore. Multis spinæ sunt divitiæ; evellit ergo Deus spinas, ne suffocare possint animas. Multos varietas negociorum mundanorum à divino impedit obsequio. immittit ergo Deus morbos, ut in se conversi incipiant mori mundo, vivere Deo. pluribus excelsa vel opum vel honoris ab arce profuit ad

mediæ

mediæ ſortis cecidiſſe quietem. Multos honor mundanus ad ſuperbiam erigit. immittit ergo Deus contemtum, & ſuperbiæ fomentum ſubtrahit. Denique tentatio illuminat. Quam fragilis & vana ſit omnis mundi conſolatio, non niſi in tentationibus agnoſcimus. Stephanus cum lapidaretur, gloriam Chriſti videbat: Ita in calamitatibus contritæ animæ ſeſe oſtendit Chriſtus. Verum & ſolidum gaudium non niſi ab inhabitatione Dei: Deus habitat in ſpiritu contrito & humiliato: Afflictio eſt, & tentatio, quæ ſpiritum conterit & humiliat: Ideo verũ & ſolidum gaudium eſt in anima afflictorũ. Tentatio eſt via quædam ad Dei agnitionem. ideo ait Dominus: Cum ipſo ero in anguſtia: eruam eum, & videre faciam eum ſalutem meam. Tobias cœcus nihil

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

hil eorum, quæ ſupra, infra, aut coram ſe erant, adeoque nec ſeipſum, videbat, ſed à Deo per Angelum Raphëlem illuminatus cernebat omnia quæ prius videre non poterat, non alio medicamine uſus, quam felle piſcis: ut per hoc declaretur, felle amaritudinis oculos noſtros liniendos atq; illuminandos eſſe, ut ad veram noſtri ac bonorum mundanorum cognitionem perveniamus. Quare dicit Apoſtolus, quod cognoſcamus in ænigmate? quia in tẽtationibus agnoſcimus, quod Deus electos ſub ſpecie triſtitiæ exhilaret, ſub ſpecie mortis vivificet, ſub ſpecie morborũ ſanet, ſub ſpecie paupertatis ditet. Grata ergo debet eſſe crux & tẽtatio ei; qui Chriſto pro nobis crucifixo, & tentato non eſt ingratus. O bone Ieſu, hic ure, hic percute, ut parcas in futuro. O bone

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

bone Ieſu, qui parcendo ſæpius nos à te abjicis, feriendo effice, ut ad te redeamus. Afflige & preme exteriorem hominem, ut interior creſcat & vegetetur. Pugna ô bone Ieſu, in me, pro me. Sis moderator certantis, & corona vincentis. Sit robur & augmentum meæ fidei, quicquid in vita ſentio adverſi. Succurre, ô bone Ieſu, infirmæ meę fidei: Ita namque apud Prophetam ſanctum promiſiſti: Sicut mater cõſolatur filios, ita conſolabor vos. Majori cura fovet & nutrit mater infantem lactantem: ita bone Ieſu, erige & confirma languentem meam fidem. Concede, ut plus apud me valeant internæ tuæ conſolationes, quam omnium hominum & Diaboli contradictiones, imo & proprii cordis cogitationes. O clemens Samaritane, infunde vinum mordens in-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

in vitia mea; ſed adde etiam oleum divinæ conſolationis: Multiplica crucem, ſed adde etiam tolerandi virtutem!

MEDITATIO XLI.

Fundamenta patientiæ Chriſtianæ.

Tandem patientia victrix.

QVieſce, devota anima, & crucem à Deo tibi impoſitam patienter tolera. Cogita Chriſti Sponſi tui paſſionem. Paſſus is eſt pro omnibus, ab omnibus, in omnibus. Pro omnibus paſſus eſt, etiam illis, qui paſſionem iſtam precioſam contemnunt, & ſanguinem ejus pedibus conculcant nefarie. Paſſus eſt ab omnibus. A cœleſti Patre traditur, conteritur, derelinquitur: A dilectis Diſcipulis deſeritur: A populo Iudaico,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

co, peculio ſuo, rejicitur, qui latronem Barrabam ipſi præferunt: A gentibus crucifigitur. Omnium omnino hominum delicta ſuſtinet, ideo etiam ab omnibus affligitur. Paſſus eſt etiam in omnibus. Triſtis eſt anima uſque ad mortem, & ſenſu judicii divini preſſa à Deo ſe deſertam clamat: omnia membra ſanguineum exſudant ſudorẽ: caput coronatur ſpinis, lingua myrrharum guſtat poculum, manus ac pedes perforantur clavis, latus vulneratur, totum corpus flagellatur, & in cruce expanditur: Ipſe paſſus eſt famem, ſitim, frigus, contemtum, paupertatem, convicia, vulnera, mortem, crucẽ. Quam vero iniquum foret, pati Dominum, & lętari ſervum? quam iniquum foret, Salvatorem pro peccatis noſtris tam graviter puniri, & nos in illis jucundari! quam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

quam iniquum foret, affligi caput, & reliqua membra non condolere! Quin potius, ut Chriſtum oportuit per paſſionem ſuam intrare in cœleſtem gloriam: ita & nos per multas tribulationes oportet ingredi in regnum cœlorum, Cogita etiam largam retributionem. Non ſunt condignæ paſſiones hujus temporis futura gloria. quantacunque paſſio noſtra ſit, temporalis eſt, imo interdum diaria, ſed illa gloria æterna. Omnia noſtra adverſa accurate obſervat Deus, & in judicium aliquando adducet: Quam igitur turpe fuerit in auguſtiſſimo illo orbis conventu ſine crucis & paſſionum monilibus conſpici! Ipſe quoq; omnes lachrymas abſterget ab oculis ſuorum. O felix lachryma, quam talis ac tanti Domini manus abſterget! O beata crux, quæ in cœlo invenis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

venis remunerationem! David non integros decem annos versabatur in exilio, sed quadraginta in imperio: Præfigurata hic brevitas passionis; sed gloriæ secuturæ æternitas. Punctum temporis est, quo exercétur per crucem sancti; miserationes seculi, quibus colligũtur; atq; ita vere matutinis adversis prospera vespertina succedunt. Cogita insuper omnium sanctorum tribulationẽ. Aspice Iobum lugentẽ in sterquilinio, Iohannem esurientem in eremo, Petrum extensum in patibulo, Iacobum decollatum ab Herodis gladio. Aspice Mariam benedictam Salvatoris matrem sub cruce Filii stantem, quæ typũ gerit Ecclesiæ spiritualis Domini matris. Beati estis, inquit Christus, si persecuti vos fuerint propter nomen meum; ita enim feceruntProphetis. O glo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

rioſa perſecutio, quæ nos Prophetis & Apoſtolis, adeoque omnibus ſanctis, immo ipſi Chriſto, conformes reddit! Patiamur ergo cum patientibus, crucifigamur cum crucifixis, ut glorificemur cum glorificatis. Si vere filii ſumus, ſortem reliquorum filiorum non detrectemus. Si vere Dei hæreditatem deſideramus, integram acceptemus; Iam vero filii Dei non ſolum hæredes ſunt gaudii & gloriæ in futuro ſeculo, ſed etiam triſtitiæ & paſſionum in præſenti; quia flagellat Deus omnem filium quem recipit; punit ipſorum peccata, ut in futuro parcat judicio; multiplicat hic tribulationem, ut poſſit illic multiplicare mercedē; atq; ita non tam perſecutio quam remuneratio augetur. Cogita beatam crucis conditionem. Radicem mundani amoris in nobis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

nobis extinguit, & ſemen divini amoris cordibus noſtris inſerit. Crux in nobis generat odium mundanorum, & animũ ad cœleſtia evehit: Mortificata carne vivit ſpiritus, amareſcente mundo, dulceſcit Chriſtus. Magnum eſt crucis myſterium; quippe per eam ad contritionem, ad verum timorem ad patientię exercitium nos vocat Deus. aperiamus pulſanti, & audiemus, quid in nobis loquatur Dominus. Contemtus eſt crucis aſpectus coram mundo, & coram oculis carnalibus hominis exterioris; glorioſus coram Deo, & coram oculis ſpiritualibus hominis interioris. Quid Chriſti paſſione vilius & abjectius à Iudæis reputabatur: quid vero in oculis Dei eadem dignius & precioſius? quippe quę eſt precium pro totius mũdi peccatis. Ita quoque juſtus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

afflígitur, juſtus moritur; & nemo conſiderat. ſed precioſa crux, precioſa mors Sanctorum in conſpectu Domini. Nigra eſt Eccleſia, Chriſti Sponſa, exterius, propter calamitates & perſecutiones: Intus formoſa, propter divinã conſolationem. Hortus concluſus eſt Eccleſia, & quælibet fidelis anima, quippe nemo agnoſcit ejus pulcritudinem, niſi qui in ea eſt. Nunquam plene & perfecte ſentiemus conſolationem Spiritus, niſi caro noſtra affligatur exterius. Si habitat in nobis amor mundi, non eſt quo intret amor Dei: Vas plenum non poteſt impleri liquore novo, niſi prior evacuetur: Effundamus ergo amorem ſeculi ut impleatur amore Dei. Ideo Deus ipſe per crucem mundi amorem in nobis extinguit, ut divino amori locus eſſe poſſit. Præterea

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

rea crux ad preces compellit, & virtutis eſt occaſio, quando Aquilo hortum perflat, id eſt, quando perſecutiones exercent Eccleſiam, tunc fluunt aromata ejus, tunc illius virtutes augentur, quæ gratum coram Deo odorem ſpirant. Dilectus animæ Sponſus candidus eſt & rubicundus; candidus innocentia; rubicundus paſſione. ita quoque, ut dilecta Chriſti Sponſa ſit candida virtutibus, rubicunda redditur paſſionibus. Et ſicut ex duriſſimo afflictionum lapide oleum & mel divina gratia producere poteſt: ſic ex amara calamitatis radice novit dulciſſimum fructum æternæ gloriæ producere. Ad quam nos eadem pervehat & introducat; Amen.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XLII.

Quomodo vincenda tentatio à Perſeverantia.

Spes confiſa Deo nunquam confuſa recedet.

SAncte Domine Ieſu, Sponſe animæ meæ cariſſime, quando erit, ut ad ſolẽnitatem nuptiarum tuarum me perducas? Peregrinus ſum, & exulo à te, ſed firmiſſime credo, nullatenus dubitans, brevi fore, ut corpore ſolutis vinculis appaream coram facie tua. Timor & tremor venerunt ſupra me, quia theſaurum meum in fictilibus vaſis porto. prona eſt mens ad errores, prona eſt voluntas ad peccata: unde nec ſpiritus in me ſemper promptus, caro autẽ ſemper infirma, captivum me ducit peccatum, & lex membrorum repugnat legi mentis. Timor & tremor vene-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

venerunt ſuper me, quia Satanas inſidiatur theſauro meo, calliditas ipſius magna, nocendi ſtudium ardentiſſimum, potentia maxima. Adamum decepit in Paradiſo, Iudã in ſchola Salvatoris; quomodo miſer ego ab ipſius inſidiis ſecurus ero? Timor & tremor venerunt ſupra me, quia adhuc in mundo ſum, qui totus in maligno poſitus eſt. invitant delicię mundanæ, terrent adverſa in via Domini, allubeſcunt quandoque mundi illecebræ. totus mundus laqueis repletus: miſer ego, quomodo eos potero effugere: Oppugnant me læta, oppugnant me triſtia: quomodo miſer ego conſiſtere potero? Timor & tremor venerunt ſuper me, quia Deus eſt, qui operatur in me velle & perficere: Timeo, ne forte negligentia & incuria mea cogat Deum auferre etiam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

illam, quam dedit, voluntatem bonam: Indigne utor peccatorum remiſſione, & primam gratiam gratis datam reſpuo; unde timeo, ne ſecreto & juſto Dei judicio auferatur digne, quo indigne utor: Vereor, ne ab eo deſerar, quem poſt primam meam converſionem ſæpius deſerui. Quam graviter crucior, cogitans, hæc Dei beneficia judicium gravius & ſeverius ſequi, ſi injuſte illis uſus fuero. Sed erigit me infinita Dei miſericordia, qui, ut dedit velle, ita dabit etiam perficere; quia ipſe Deus eſt, & non mutatur: Miſericordia quoque ipſius confirmata eſt ſuper me, & non mutabitur: firmum ſtat fundamentum Dei, utique firmum, quia in ipſo Deo, apud quem nulla variatio: utique firmum, quia Chriſti ſanguine confirmatũ, qui ſemper loqui-

tur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

eur coram throno Dei: utique firmum, quia certis Sacramentorum ſigillis obſignatum. Si modiculum ſalutis in me quærerem, utique dubitandum mihi foret de ſalute mea: Sed ut omnis mea juſtitia, ita quoque omnis ſpes ſalutis eſt in Chriſto. Si ex voluntatis arbitrio Chriſtum apprehendiſſem, utique verendum mihi eſſet, ne mutato volũtatis arbitrio Chriſtum amitterem: Sed quia inventus eſt ab eo, qui ipſum non quæſiverat, is utique poſtquam ſemel inventus, non ſeſe viciſſim ſubtrahet: Qui ex umbra mortis ad lucis participationẽ me traduxit, non permittet, ut ad tenebras detrudar priores. Immutabilia ſunt dona & vocatio Dei ex parte voluntatis Dei. utinam vero & ipſe immutabilis in bono eſſem! Theſaurus ille ſemper adeſt; ſed ma-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

nus apprehendens aliquando languet. Apprehendere autem potero Christum, qui ut se in verbo & promissionibus revelavit, ita ut verbo & promissionibus fidem adhibere possim, concedet benignissime. Precum adminiculo & præsidio usus muniam fidem meam: neque dimittam Dominum ex cubiculo cordis mei, antequam salus mihi obveniat. Virtute Domini custodiri potero ad salutem. Erigit me & confortat virtus Domini; sed deprimit & contristat infirmitas mea. Atqui in infirmitate mea virtus Domini perficietur. roborabit me, à quo omne fidei robur. Erigit me gratia divina, sed terret me indignitas mea. atqui si dign⁹ essem, jam non esset gratia, sed merces. si ex operibus, utique non ex gratia: gratia enim non est gratia ullo modo, nisi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

niſi ſit gratuita omni modo. Ideo ad opera mea non reſpicio. quod erratur, corriget; quod deficit, ſupplebit; quod peccatum eſt, abolebit: quod ille mihi imputare non voluerit, perinde eſt, ac ſi non erit. Tantum ergo ex Deo ſalus mea; proinde firma.

MEDITATIO XLIII.

De quotidiana mortis conſideratione.

Mortis meditatio vita eſt.

O Fidelis anima, expecta mortem omnibus horis, quia illa tibi inſidiatur omnib⁹ horis: Mane, ô homo, ſurgens, cogita ultimum fore hunc vitæ diem: Veſperi cubitum iturus, cogita, ultimam hanc fore tibi in terris noctem. Quicquid agis, quicquid ſuſcipis, ſemper prius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

prius cogita, & tecum diſpice, num talia ageres, ſi hac hora tibi moriendum, & ad Dei judicium veniendum. Num putas, ſi de morte non cogitas, illam tibi non appropinquare? Vocari mortem, ſi de ea cogitaveris? Sive de illa cogitaveris, ſive minus; ſive de illa locutus fueris, ſive minus; ſemper inſſat cervicibus tuis. commodato vita tibi data eſt, non mancipio, hac conditione intraſti, ut exires; nudus veniſti, abibis nudus. Peregrinatio vita eſt: diu cum deambulaveris, tandem redeundum, colonus es & inquilinus mundi, non perpetuus dominus. Singulis horis cogita, quo ſingulis momentis properes. In eo fallimur, quod in ultimo vitæ halitu nos mori exiſtimamus, ſingulis diebus, ſingulis momentis morimur: quicquid vitæ accedit, ſimul

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſimul recedit: quicquid vitæ additur, ſimul detrahitur. Non repente in mortem incidimus, ſed minutatim procedimus. Vita hæc noſtra via eſt; quotidie aliquid de ea conficiendũ. Mors & vita diſtantiſſima videntur, cum tamen nihil alteri vicinius quam mors vitæ. ſemper illa præterlabitur, ſemper hæc inſtat. Vt navi iter agentibus, nec ſentientibus, ſæpe qui vehuntur, nec cogitantibus, finis adeſt: Ita quicquid agimus, ſive edamus, ſive bibamus, ſive dormiamus, ſemper morti appropinquamus. Multi vitam tranſierunt, dum vitæ inſtrumenta quęrũt & ſubſidia: mortem venientem nemo hilaris accipit, niſi qui ſe diu ad illam compoſuit. In vita quotidie tibi morere; ſic in morte Deo poteris vivere. Antequam moriaris, moriantur in te vitia. in

vita

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

vita tua moriatur in te vetus Adam; ſic in morte vivet in te Chriſtus. in vita tua corrumpatur quotidie homo exterior; ſic in morte renovabitur in te interior. Mors ex tempore in æternitatem transfert, quia lignum, ubi ceciderit, manebit. Quam ergo ſollicite de mortis hora cogitandum. Præterit tempus, & æternitatis infinita reſtant ſpacia. in tempore ergo te ad æternitatem præpara. Quales in æternum futuri ſimus, beati an miſeri, una mortis hora decernitur; in uno hoc momento æterna felicitas aut poſſidetur aut amittitur. Quare, ô fidelis, anima, quam ſollicite ad hanc horam te præparare debes! Facile contemnes omnia mundana, ſi te moriturum cogitabis, cogita oculos caligantes in morte, & facile aver-

tes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tes eos è vanitate: cogita aures obſurdeſcentes in morte, & facile tibi erit ad impia & obſcœna verba eas obſtruere: cogita linguam obrigeſcẽtem in morte, & majorem habebis curam tuæ loquelæ: obverſetur tibi morientium ſudor & anxietas, ita facile contemnes mundanas delitias: obverſetur tibi egredientium nuditas, & non erit tibi gravis in hac vita paupertas: Cogita totius corporis in morte horrorem, & facile contẽnes mundi ſplendorem: vide animæ ex corporis domicilio egredi compulſę ejulatum, & facile cavebis omnis peccati reatum: Cogita putredinem mortem tuam conſequentem, & facile humiliabis carnem tuam ſuperbientẽ: cogita quam vacuus & nudus & ab omnibus creaturis in morte relinquaris, & facile amorem tuum

ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ab illis avertere. & ad creatorem convertere poteris: cogita quam anxie mors ſcrutetur, ne quidquam tecum ex hac vita rapias, & facile contemnes omnes mundi divitias. Qui in hac vita quotidie moritur per vitia, ille per mortem ad æternę mortis tranſit ſupplicia: Nemo ad æternam vitam tranſit, niſi qui in Chriſto hîc vivere incipit: Vt in morte vivas, Chriſto per fidem te inſeras. Mors ſemper ſit in tua cogitatione, quia ſemper eſt in tui expectatione. Semper circumferimus mortem, quia ſemper circumferimus peccatum; peccati autem ſtipendium mors eſt. Si vero mortis amaritudinem effugere cupis, Chriſti ſermonem ſerva. Fides conjungit & unit nos cum Chriſto. qui ergo in Chriſto ſunt, illi non moriuntur, nam Chriſtus eſt ipſorum

vita.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

vita. Qui per fidem Deo adhæret, unus eſt Spiritus cum eo; & proinde fidelis in ęternum non moritur, quia Deus eſt ipſius vita. Populus Iſraëliticus per mare rubrum ad terram promiſſam tranſit; Pharao & ipſius exercitus in eo extinguitur. ita mors piorum eſt ipſis veræ vitæ principium, & janua ad Paradiſum: malorum autem mors non eſt malorum terminus, ſed antecedentium & ſequentium copula; tranſeunt illi de morte prima ad mortem ſecundam. Tã arcta eſt Chriſti & fidelium unio, ut per mortem ea diſſolvi nequeat; in ipſa denſiſſima mortis umbra prælucet illis divinæ gratiæ facula; in mortis periculoſa profectione proſpicit Chriſtus dilectis ſuis de Angelorum protectione, Sanctorum corpora ſunt Spiritus Sancti templa; non permittet San-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ctus ille Spiritus templa ſua per mortem deſtrui penitus. Verbum Dei eſt incorruptibile ſemen; non illud per mortem extinguitur, ſed occulitur in piorum cordibus, & ea ſuo tempore vivificabit.

MEDITATIO XLIV.

Conſolatio in morte amicorum.

Vitam moriendo lucramur.

COgita, devota, anima, Chriſtum tuum Salvatorem, & non timebis mortis terrorem. Si te contriſtat mortis violentia, erigat te viciſſim Chriſti potẽtia. Iſraëlitæ non poterant bibere aquas de Mara propter amaritudinem; ſed Iehova oſtendebat Moyſi lignum, quod projectum in aquas eas efficiebat dulces. Si terreris ob mortis ama-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

amarorem, oſtendit tibi Deus lignum, quod eam convertit in dulcorem, ſurculum ſcilicet ex radice Iſai progerminatum: Surculus iſte Chriſtus eſt; cujus ſermonem ſi quis ſervaverit, mortem non videbit in æternum. Plena eſt oneris vita; bonum igitur eis allevamentum. Miſeria hominis Chriſtiani, non homo Chriſtianus, moritur; profectio quædam eſt quam mortem putamus, non exitus, ſed tranſitus; noſtros non amittimus, ſed præmittimus; non moriuntur noſtri, ſed oriuntur; præcedunt, non recedunt, non diſcedunt; non obitus eſt, ſed potius abitus. Piorum migratio eſt vitæ iteratio: piorum funera ſunt quædam fœnera. Moriuntur noſtri, hoc interpretare, quod deſinant peccare, deſinant jactari, deſinant miſeri eſſe. Moriuntur in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

fide, hoc interpretare, quod ex umbra vitæ discedant, ut ad veram vitam transeant; ex tenebris, ut ad lucem; ab hominibus, ut ad Deum. Vita navigatio est, mors portus est tutissimus; non igitur dolendũ, quod nostri mortui sint, sed potius illis gratulandum, quod ex turbulento mari in portum pervenerint. Vita hæc carcer animæ est, mors autem liberatio; ideo moriturus Simeon exclamat, Nunc dimittis servuum tuum, Domine. dimitti desiderat, veluti corporeo ergastulo inclusus: gratulandum ergo nostris, quod ex hoc carcere soluti ad veram libertatem aspiraverint. Dissolvi rogat itidem Apostolus, tanquam terreno corpori misera quadam servitute alligatus: Num igitur tristabimur, quod nostri ex his vinculis eluctati vere sint liberi? Accipiemus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

mus ne propter illos veſtes atras, cum illi ſumſerint indumenta alba? quia ſcriptum eſt, quod electis data ſint veſtimenta alba propter innocentiam, & palmæ in manibus eorum propter victoriam. Num lachrymis & gemitibus nos propter eos macerabimus, cũ Deus ab oculis illorum omnes abſterſerit lacrymas? Num proter eos lugebimus, & in mœrore noſtro labores nobiſmet ipſis creabimus, cum illi ſint in tali loco, ubi nec luctus, nec dolor, nec clamor ultra auditur, & requieſcunt à laboribus ſuis? Num propter eorum obitũ triſtitia immoderata cõficiemur, cum ipſi in Angelorum conſortia vera & ſolida fruantur lætitia? Num flebilem propter eos extollemus vocem, cum illi coram Agno cantent canticum novum, habentes citharas &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

phialas aureas? Nõ dolebimus, eos ex his terris diſceſſiſſe, cum ſibimetipſis gratulentur, quod diſceſſerint? Quantum proſit exire de hoc mundo, Chriſtus oſtendit, qui cum diſcipuli ejus triſtarentur, quod ſe receſſurum diceret, reſpondit: Si me diligeretis, gauderetis utique. Si te navigante turbida & procelloſa, tempeſtas fluctibus vi ventorum excitatis, futura prænunciaret naufragia, nonne portum velociter peteres? Mundus ecce nutat & labitur, & ruinam ſui non ſolum ſenectute, ſed & fine rerum teſtatur; & non Deo gratias agis, non tuis gratularis, quod exitu maturiore ſubtracti ruinis & naufragiis & plagis imminentibus eximãtur? In cujus manibus tuorum ſalus tutius collocatur, quam in manibus Chriſti? In quo loco tuorum anima tutius commorabitur,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

bitur, quam in regno Paradiſi? Audi, quid de morte dicat Apoſtolus: Mors lucrum eſt. Lucrum eſt, evaſiſſe incrementa peccati; lucrum, fugiſſe deteriora; lucrum tranſiiſſe ad meliora. Si illi, quos per mortem amiſiſti, fuerunt admodum cari; carior ſit Deus, qui eos voluit ad ſe traduci: Ne indigneris Domino, qui nihil abſtulit, niſi quod dedit; ſua recepit, tua non abſtulit: Ne indigneris, Dominũ repetere, quod commodato tantum dederat. Ventura ſolus Dominus proſpicit mala; tuis ergo proſpicere voluit, ne venturis implicarentur infortuniis. Mortui in Domino ſuaviter quieſcunt in ſuis ſepulchris, quando ſuperſtites graviter torquentur in ipſis regni ſui palatiis. Si caros per mortem amiſiſti, crede quod cariores olim recipies. Breve tẽporis ſpa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

cium te ab illis ſejungit; beata & ſecura æternitas te illis viciſſim conjunget: Veraciſſima enim promiſſione ſperamus, nos de hac vita migraturos, unde quoſdam noſtros migrantes præmiſimus; ad eam vitam eſſe véturos, ubi nobis erunt quanto notiores tanto cariores, & ſine timore ullius diſſenſionis amabiles. Quotquot erunt animas, & quot nos ante fuerunt, Accipient læto magna theatra ſinu: Fas erit hic noſtræ vultus agnoſcere gentis, Atque dare alternis mutua verba ſonis: Hic cum fratre ſoror, nati cum patribus ibunt, Veſpera nec feſtos finiet, ulla dies. Non ergo tantum reſpice tempus deſertionis, quod ſcilicet tui te deſerunt in morte, ſed etiam reſpice tépus reſtitutionis, quod ſcilicet tui tibi reſtituentur in reſurrectione. Vbi firma fides reſurrectionis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ctionis, ibi non eſt ſpecies mortis, ſed potius quietis. Tota rerum univerſitas reſurrectionis ſpeculum eſt. Lux quotidie occidens, quotidie reſplendet: herbæ per hyemem emortuæ reviviſcunt; Phœnix in morte ſeipſam reſeminat: tempora ubi finiuntur, incipiunt: fructus conſumuntur & redeunt: ſemina non niſi corrupta & diſſoluta fœcundius ſurgunt: omnia pereundo ſervantur, omnia de interitu reformantur: Num ergo fruſtra Deus tales typos in Natura propoſuiſſe æſtimandus? Num potentior erit natura Deo corporum noſtrorum reſurrectionem promittenti? Qui grana ſeminum mortua & putrefacta vivificat, per quæ in hoc ſeculo vivas, multo magis teipſum & tuos reſuſcitabit, ut cum illis in æternum vivas. Vocavit Deus di-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

lectos tuos ad cubilia ſua; ne quæſo ſecuram quietem illis invidere velis; brevi aderit tempus reſurrectionis. Sperabas forſan, tuos ante obitum fore membra utilia Eccleſiæ militantis: Sed placuit Deo, illos eſſe membra Eccleſiæ triumphantis: Placuit id Deo, placeat etiam tibi. Sperabas forſan, tuos ante obitum debuiſſe variarum rerum acquirere ſcientiam: Sed placuit Deo, illos in cœleſti Academia veram diſcere ſapientiam: Placuit hoc Deo; placeat etiam tibi. Sperabas forſan, tuos ante obitū ex pulvere debuiſſe prius elevari, & cum Principibus collocari: Sed placuit Deo, illos cœleſtibus Principibus, Angelis ſanctis, aſſociari: Placuit hoc Deo, placeat etiam tibi. Sperabas forſan, tuos ante obitum multas debuiſſe conquirere divitias: Sed placuit Deo, illos cœle-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

cœleſtis regni percipere delitias : Placuit hoc Deo, placeat etiam tibi. Sancte Deus, tu, quod dediſti, abſtuliſti ; ſit nomen tuum benedictum in ſeculum.

MEDITATIO XLV.

De judicio extremo.

Chriſti reverere tribunal.

PAter non judicat quẽquam, ſed omne judicium dedit Filio, Scio, Domine Ieſu, quod, diſtrictus arbiter omnium, venturus clandeſtina hominum facta & verba & cogitata in lucẽ proferes. Supra erit judex, ſeverus, ſubtus patens infernus, intus conſcientia mordens, extra ignis ardens, à dextris peccata accuſantia, à ſiniſtris Dæmonia terrentia, aderunt boni Angeli à cœlis pellentes, & mali ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

li ad infernum trahentes. Domine Ieſu, in hiſce meis anguſtiis ad quem confugiam? Vereor omnia mea opera, ſciens quod non parcis omni delinquenti. Poſitus ibi ero inter tẽpus & æternitatem; tempus præteriit, æternitatis adhuc infinita reſtant ſpacia. Maligni ſpiritus opera ſua requirent mala, quæ ſuaſerunt; in diſtrictiſſimo illo judicio producent omnia, ut animam ſecum ad tormenta trahant ſociam. Tabeſcet omnis militia cœlorum, & complicabuntur ſicut liber cœli; omnis militia eorum defluet, ſicut defluit folium de vinea & ficu. Erubeſcet Sol, & Luna confundetur. Quod ſi hæc manuum tuarum opera, quæ nulla unquam commiſerunt mala, à conſpectu tuo fugiunt; quomodo miſer ego peccator coram facie tua apparere poſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

possum? Cœli cœlorum non sunt immaculati corã te; quomodo miser ego, qui bibo velut aquam iniquitatem? Quod si justus vix salvabitur; peccator ubi comparebit? Quo igitur fugiam, ad quem convertar, nisi ad te Domine? Tu peccatorum meorum Iudex eris, qui pro peccatis meis mortuus. Pater enim non judicat quenquam, sed omne judicium tradidit Filio: Pater tradidit judicium Filio, sed Filius vicissim propter peccata nostra traditus est. Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, non ut judicet mundum, sed ut servetur mũdus per eum. Quomodo igitur me judicabis, Domine Iesu, cum missus sis à Patre, ut per te server? Voluntatem Patris tui in omnibus perfeciſti; quomodo igitur in me misero salvando eam non

persi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

perficies? Non eſt voluntas Patris tui, ut pereat unus de parvulis. Parvulus & ipſe ſum in conſpectu tuo; parvulus etiam in conſpectu meo. quid enim ſum niſi cinis & pulvis? Neque ſolum cinis & pulvis, ſed etiam in pietatis profectu nimis parvulus & puſillus. Perfice igitur in me parvulo voluntatem Patris tui. Veniſti, ô Ieſu, ſalvare quod perierat, quomodo igitur poteris eum, qui ſalvari deſiderat, judicare? Accuſabunt me peccata mea, & diſtrictam judicis exigent ſententiam, ſed tu peccata mea tranſtuliſti in te. peccata mundi tollis; quomodo non mea; Quomodo propter Peccata mea me condemnabis, qui pro eis mortuus es? Mortuus es pro peccatis mundi totius; quomodo nõ & pro meis? Vtique, Domine Ieſu, ſi voluiſſes diſtricte me judicare, quid te coëgiſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

coëgiſſet de cœlo deſcendere in carnem, in mortem, in crucem? Accuſabunt me Dæmones; & opera, quæ ſuaſerunt, ab anima mea requirent. Sed judicatus eſt princeps hujus mundi, neque quicquam habet in te. quod ſi in te non habet quicquam, utique nec in me: credo enim in te, Domine; ideo manes in me, & ego in te. Accuſabit me amicum tuum, accuſabit me fratrem tuum, accuſabit me æterni Patris filium dilectiſſimũ: Quomodo igitur ſevere judicabis amicum, fratrem, & filium tuum? Accuſabit me in judicio illo Moyſes. Maledictum me dicet, ſiquidem non ſervavi omnia, quæ ſcripta ſunt in libro legis. Verum tu, Chriſte maledictũ pro me factus, ut à maledictione legis me liberares. Maledictus ero Moſi; ſed benedictus tibi. audire enim deſidero

vocem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

vocem illam: Venite benedicti, possidete regnum Patris mei. Accusabit me Moyses; tu vero non accusabis me apud Patrem, imo pro me intercedes. Non igitur maledictionem Mosis timeo, quia sustulisti chirographum ipsius, quod erat contra me. Accusabunt me damnati, & similis culpæ reum me proclamabunt. Fateor ô Domine Iesu, reatus me cum illis conjungit; sed reatus agnitio & salvifica tui cognitio ab illis me disjungit. Qui audit verbum tuum, & credit ei qui misit te, habet vitam æternam, neque veniet in judicium. Audio verbum tuum, Domine, & in te credo, fide languida, sed tamen fide. Credo, Domine, sed succurre incredulitati meæ. Credo, Domine, sed adauge fidem meam. Quamvis ab omnium damnatorum peccatis non sim liber,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

liber, à ſola tamen incredulitate liberabis me Domine. Accuſatores illi omnes terrent me, ſed tu Iudex erigis me. Tibi Pater tradidit omne judicium, omnia in manus tuas dedit; ſed viciſſim pro nobis omnibus te tradidit, ipſe etiam tradidiſti te pro Eccleſia, ut illam ſanctificates & mundares lavacro aquæ in verbo. Quomodo ſevero judicio judicabis eos, pro quibus tradidiſti te in mortẽ, mortem autem crucis? Carnem tuam odio non habebis; membra ſumus corporis tui, de carne tua, & de oſſibus tuis.

MEDITATIO XLVI.

De vitæ æternæ deſiderio.

Semper, mens, reſpice ſurſum.

DEvota anima, non debes amare vitam fugientem,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſed potius permanentem. Eo aſcende per deſiderium, ubi juventus ſine ſenectute, vita ſine morte, gaudium ſine triſtitia, regnum ſine commutatione. Si delectat te pulcritudo, juſti fulgebunt ſicut Sol; ſi velocitas aut fortitudo, electi erunt ſimiles Angelis Dei; ſi longa & ſalubris vita, ibi ſana eſt æternitas, & æterna ſanitas; ſi ſatietas, ſatiabuntur electi, cum apparuerit Domini gloria; ſi melodia, ibi Angelorum chori concinũt ſine fine; ſi munda voluptas, torrente voluptatis inebriabit ſuos Deus; ſi ſapientia, ipſa Dei ſapientia ſeipſam eis oſtendet; ſi amicitia, diligent illi Deum plus quam ſeipſos, & invicem tanquam ſeipſos, & Deus illos plus quam illi ſeipſos; Si delectat concordia, omnibus ibi erit una voluntas; ſi poteſtas, electis omnia erunt facilia, nihil deſi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

desiderabunt quod non poterunt, nihil autem desiderabũt nisi quod Deus ipsos vult velle & desiderare; si delectat honor & divitiæ, Deus servos suos fideles super multa constituet; si vera securitas, ita certi erunt nunquã & nullatenus istud bonum sibi defuturũ, sicuti certi erunt se non sua sponte illud amissuros, nec dilectorem Deum illud diligẽtibus invitis ablaturum, nec aliquid Deo potentius invitos Deum & illos separaturũ. Quicquid desiderare poterunt electi, illic inveniunt; quia coram à facie ad faciem intuentur eum qui est omnia. Tam magna sunt illius vitæ bona, ut non possint mensurari, tam multa ut non possint numerari, tam preciosa ut non possint æstimari: erit ibi corporum æterna sanitas, erit animorum summa puritas, erit gloria &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

voluptatis divinæ ubertas, erit perpetua Angelorum & sanctorum familiaritas, erit stupenda corporum claritas: Gaudebunt electi propter loci amœnitatem, quem possidebunt; propter jucundam societatem in qua regnabunt; propter corporis glorificationem, quam habebunt; propter mundū, quem contempserunt; propter infernum, quem evaserunt. Minima æternæ vitæ corona præstantior erit, quam mille mundi; quia infinita illa, hi autem omnes finiti. Neque etiam metuenda illic invidia disparis claritatis, quia regnabit in omnibus unitas caritatis. propter summam illam caritatem, quicquid uni electorum accidit, tanto gaudio afficiet reliquos, ac si illis ipsis foret datum. Nullum in cœlo & terra majus bonum quam Deus: Ideo etiam non

potest

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

poteſt eſſe majus ac perfectius gaudium, quam Deum videre, Deum poſſidere: Ideo etiam per unicum momentum Deum videre ſuperabit omnia gaudia: Videbimus enim Deum in ſeipſo, Deum in nobis, & nos in Deo. In via hujus vitæ habemus Chriſtum nobiſcum, ſed ſub Verbi & Sacramentorum velamine tectum, non autem cognoſcimus eum per ſcientiam: In futura vita coram eum intuebimur, quando panem æternę ſatietatis nobis diſtribuet, quemadmodum diſcipuli non agnoſcebant Chriſtum in via, ſed demum in hoſpitio, quando panem illis frangebat. Cœleſtis illa Hieroſolyma non habet templum manu factum, nec Solem, nec Lunam; quia templum ejus ęternum eſt Deus ipſius luminare & lucerna. Fidei ſuccedet viſio, ſpei cõprehenſio;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

dilectioni perfecta fruitio. In ædificatione templi Salomonis vox ſecuris & mallei non audiebatur: ſic in cœleſti Ieruſalem nec pœna nec tribulatio ſentitur; quia materia hujus tẽpli, lapides ſcilicet ſpirituales, jã ante in mũdo per tribulationes præparati. Regina ad Salomonem veniens eſt anima ad Chriſtum in cœleſtem Hieroſolymam contendens, ingreditur cum multo comitatu ſanctorum Angelorum, cum auro & precioſis lapidibus diverſaſum virtutum. mirabitur Chriſti regis ſapientiam, & miniſtrorum, Angelorum ſcilicet & Sanctorum, ordinem; ciborum menſæ, id eſt, æternæ refectionis, plenitudiné; veſtium precium, id eſt, corporum glorificationem; domus pulcritudinem, id eſt, cœleſtis palatii magnitudinem; ſacrificiorum, id

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

id eſt, laudum divinarum multitudinem; fatebitur in ſtuporem converſa, ſe non potuiſſe credere ea quę jam oculis videt. Erigat ergo ſeſe fidelis anima, & parata ſibi conſideret bona. eo dirigendus eſt ſpiritus, quo aliquando eſt iturus: in tempore eo contendum, ubi aliquando in æternitate manendum. Non intrabit in hanc Domini ſui gloriam, qui non intrare deſiderat. Corã facie Dei aliquando apparere ſperas; ſanctitati ergo ſtudendum, quia & ipſe ſanctus eſt: Cœleſtium Angelorum expectas conſortium; vide ergo, ne per peccata repellas ipſorum à te miniſterium. Æterna ſperas; quare ergo temporalia tantopere deſideras? Futuram inquiris civitatem, quare ergo deſideras hic locum permanentem? Ad Chriſtum venire deſideras; quare

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ergo mortem times ? ejus eſt mortem timere, qui ad Chriſtum nolit ire. Ad cœleſtem Hieroſolymam intrare deſideras; quare ergo tot ac tantis peccatis te contaminas ? cum tamen ſcriptum ſit, quod nihil intrabit in eam coinquinatum. Ligno vitæ aliquando frui deſideras; Chriſtum verum vitæ lignum in hac vita per veram fidem prius apprehendas, quia ſcriptum eſt: Beati, qui lavant ſtolas ſuas in ſanguine Agni, ut ſit poteſtas eorum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitatem. Foris ſunt canes & venefici; cave ergo impudicitiam: foris ſunt homicidæ, cave ergo iracundiam: foris ſunt idolis ſervientes; cave ergo avaritiam: foris ſunt mendaces, cave ergo omnem peccati malitiam. Si deſideras intrare ad nuptias Agni, Sponſi adventum deſide-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ra: Spiritus & Sponſa dicunt, Veni. Si non habes arrham Spiritus, per quem clames, ut veniat Dominus, nunquam ad cœleſtes nuptias te introducet Sponſus; Sponſa non es, ſi Sponſi adventum non deſideras. Vis locum habere in novo cœlo ac nova terra; quare ergo veteribus hiſce adhæres? Vis particeps fieri Creatoris, quare ergo egenis adhæres creaturis? Expectas ædificationem ex Deo, domum non manu factam, æternam in cœlis, quare ergo terreſtrem domum hujus noſtræ habitationis diſſolvi non deſideras? Superindui deſideras? quare ergo non proſpicis, ne nudus inveniaris: Si in hac vita S. Trinitas non inhabitat cor tuum per gratiam, nunquam in futura te inhabitabit per gloriam: Si in hac vita non guſtas æternæ felicitatis initium, nun-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

quam plenum percipies complementum.

MEDITATIO XLVII.

De beatiſſima Dei in cœlo viſione.

Sanctorum patria cœlum.

IN domo Patris mei manſiones multæ ſunt; verba ſunt Salvatoris noſtri. Deſidero videre locum illum, Domine, in quo æternam mihi præparaſti manſionem. Advena enim hîc ſum & peregrinus, ſicut omnes patres mei, dies peregrinationis meæ parvi & mali, igitur in hoc mũdi exilio patriam cœleſtem deſidero: πολίτευμα enim meum in cœlo. deſidero videre bona Domini in terra viventium. In imagine pertranſit hæc vita; menſurabiles ſunt dies mei, & ſubſtantia mea tanquam nihilum coram te. quæ igitur expectatio mea? nonne Dominus? Domine Ieſu, quando

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

do erit, ut ad te veniam? quando apparebo ante faciem tuam? Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus. O verum & perfectum & plenum gaudium! ô gaudium super gaudium, vincens omne gaudium, extra quod non est gaudium; quando intrabo in te, ut videam Deum meum, qui habitat in te? Adimplebis me lætitia cum vultu tuo, Domine delectationes in dextra tua usque in finem. inebriabor ab ubertate domus tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis me. Apud te est fons vitæ! O desideratam vitam! O beatam felicitatem! in qua sanctissima Trinitas erit perfectio desideriorum nostrorum, quæ sine fine videbitur, sine fastidio amabitur, sine defatigatione laudabitur. Deum videre superabit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

rabit omnia gaudia. Christum videre, cum Christo vivere, Christum audire, superabit omnia cordis nostri desideria, O Iesu Christe, Sponse animæ meæ suavissime, quando sponsam tuam in regium adduces palatium? quid ibi deesse poterit? quid ibi amplius desiderari poterit, aut expectari, ubi Deus erit omnia in omnibus? Pulcritudo erit visui, mel gustui, cithara auditui, balsamum olfactui, flos tactui: Omnia erit Deus, & distribuet unicuique secundum desiderium cordis sui bona; si vitam desideras, si sanitatem, si pacem, si honorem, ibi Deus erit omnia in omnibus. Quæ summis in Ecclesia doctoribus obsignata modo sunt mysteria, vel puellulis ibi erunt obvia. Aderit nobis benedicta Christi humanitas, & de abscõditis salutis nostrę mysteriis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

riis voce concionabitur ſuaviſſima. Vox ipſius dulcis, atq; facies ejus decora diffuſa eſt gratia in labiis ipſius, gloria & honore incedit coronatus. Quod ſi Deus erit omnia in omnibus, utique etiam erit plenitudo luminis intellectui, multitudo pacis voluntati, continuatio æternitatis memoriæ. Saturabit Filius intelligentiam pleniſſima cognitione, Spiritus S. voluntatem ſuaviſſima dilectione, Pater memoria ſecura utriuſque recordatione, Tu, ô Deus, lumen eris, in cujus lumine videbimus lumen, te ſcilicet in te, in ſplendore vultus tui, quando te videbimus à facie ad faciem. Neque ſolum te videbimus, ſed etiam tecum vivemus; neque ſolum tecum vivemus, ſed etiam te laudabimus; neque ſolum te laudabimus, ſed gaudii tui conſortes erimus; neque

ſolum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſolum tecum gaudebimus, ſed Angelis etiam ſimiles erimus; neque Angelis ſolum, ſed ipſi etiam Deo benedicto in ſeculum. Obſtupeſcat hîc fidelis anima, & miſericordiam Salvatoris ſui adoret. Non in gratiam ſolum inimicos recepit, ſed peccata remittit, ſed juſtitiam donat, ſed ad cœleſtem deducit hæreditatem, imo Angelis & ſibi ipſi nos ſimiles reddit. O beatiſſima civitas! O cœleſtis Hieruſalem! O ſancta ſanctiſſimæ Trinitatis ſedes! quando erit, ut ingrediar templum tuum? Templum cœleſtis Hieroſolymæ Agnus eſt, Agnus nimirum, qui peccata mundi tollit, & pro eis ab origine mundi occiſus. Quando erit, ut adorem in tẽplo illo Deum meum, Deum ſcilicet in Deo? Quando orietur mihi Sol iſte, qui illuminat civitatem illam ſanctam?

Exulo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Exulo adhuc à patria mea, ſed repoſita mihi eſt hæreditas ampla. Credentibus poteſtas per Chriſtum facta filios Dei fieri. Quod ſi filii ſumus, utiq; etiam heredes; heredes quidē Dei, coheredes vero Chriſti. Erige, te anima mea, & aſpira ad hereditatem tuam. Dominus pars hereditatis meæ, & merces mea magna valde. Quid præter hoc donare poſſet miſericordiſſima Dei benignitas? Vitam donat: Filium donat: Semetipſum donat: quod ſi adhuc majus aliquid in cœlo atque terra ſciret, illud ipſum nobis donaret. In Deo vivimus, templum Dei ſumus, Deum poſſidemus; hic quidem in Spiritu atque myſterio, illic autem in veritate. ibi noſtra ſpes erit res, ibi non ſolùm permanebimus, ſed etiam habitabimus in æternum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

MEDITATIO XLVIII.

De ſuaviſſima Angelorum in cœlo aſſociatione.

Cœleſtis curia noſtra eſt.

IN reſurrectione mortuorum neque nubent, neque uxores ducent, ſed erunt ſicut Angeli Dei in cœlo. Ecquis hanc beatorum dignitatem, dignis celebrare poteſt encomiis? In cujus hominis cor hęc beatorum, gloria aſcendit? Electi gloria reſurrectionis innovati, abſque ullo mortis metu, abſque ulla corruptionis labe, ſalvifica Dei fruentur viſione. Vidi Dominũ à facie ad faciem, & ſalva facta eſt anima mea, exclamat divus Patriarcha. Quod ſi momentanea Dei viſio tantum potuit apportare lætitiæ cumulum; quid poterit viſio ejus æterna? Si Dei in forma hominis apparentis intuitus ſalutem & vitam attulit animæ; utique viſio ejus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ejus à facie ad faciem vitam & beatitudinem afferet æternam. Quid igitur ad hanc felicitatem accedere præterea poſſit? Quid præter Dei viſionem deſiderare poterunt electi? Nihilo tamen minus beatiſſimo & ſuaviſſimo Angelorum fruentur conſortio. Neque ſolum conſortio illorum fruentur, ſed etiam ſimiles illis erunt, corporum ſcilicet agilitate, claritate, immortalitate. Induemur eadem cum illis veſte: in ſtolis albis coram throno Agni aſſiſtentes æternum pſallemus Domino canticum: in eadem virtutum fulgebimus corona; eodem immortalitatis gaudebimus privilegio. Vidimus Angelum Domini & moriemur, exclamat Manuel. nos autem videbimus millia millium, & decies millies centena millia Angelorum, & vivemus in æter-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

nũ. Quod si ἰσάγγελοι erimus, utique metuendum non erit amplius, ne peccatorum dissimilitudine ab illis separemur. Exuemur pannosa naturæ peccatricis tunica, & nuditas nostra salutis operietur vestimento, atque candidissima inducemur innocentiæ stola. Nemo ibi læditur, irascitur nemo. invidet nemo, cupiditas nulla exardescit, nulla honoris aut potestatis pulsat ambitio. Peccatorum pondere non gravabimur, neque peccatorum maculas pœnitentibus lachrymis deflere cogemur, neque metuenda amplius lethalia animæ vulnera. vicit enim Leo de tribu Iuda; vicimus in virtute ipsius omnes. Quod si ἰσάγγελοι erimus, utique nullum aderit cibi aut potus desiderium. Deus erit cibus noster, in cujus delectatione

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſtatione ſatiabimur ; Deus erit cib⁹ noſter, qui ſolus reficit nec deficit. Non eſurient beati, nec ſitient. non percutiet eos æſtus & Sol, quia Miſerator eorum reget eos, & ad fontes aquarum potabit eos. ibi de vẽtre fluent flumina aquæ vivæ : ibi paratum convivium pinguium medullatorum, convivium vindemiæ defecatæ. Epulabimur & lætabimur, & præ lætitia cordis jubilabimus. Domine Ieſu, perficientur hæc in Spiritu & veritate ! de fructu vitis bibemus in regno Patris tui, ſed in Spiritu & veritate. Verba enim quæ locutus es nobis, ſpiritus & vita ſunt, atque hujus ſeculi verbis futuræ vitę declaras gaudia. Quod ſi ἰσάγγελοι erimus, utique etiam mortis auferetur metus : abſorpta erit mors in victoria. præcipitata erit mors in ſempiternum, & abſterget

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Deus omnem lacrymam ab oculis populi ſui. Gaudium igitur erit ſine triſtitia, quod continet æternam lætitiam: Salus erit ſine dolore, vita ſine labore, lux ſine tenebris: amor nunquam tepeſcet, gaudium nunquam decreſcet, gernitus non audietur, neque dolor ſentietur, triſte nihil videbitur, lætitia ſemper habebitur; ibi ſumma & certa ſecuritas, ſecura tranquillitas, tranquilla jucunditas, jucunda felicitas, felix æternitas, æterna beatitas. beata Trinitas, Trinitatis unitas, & unitatis Deitas, & Deitatis beata viſio. Erige te, anima mea, & honorem à Chriſto nobis collatum altius perpende. Conſociabimur Angelorum & Archangelorum cœtibus, thronis, & dominationibus, principibus & poteſtatibus neque ſolum ſociabimur, ſed etiam ſimiles

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

miles erimus. Agnoſcemus ibi Angelum cuſtodiæ in vita olim deputatum: neque egebimus ipſius miniſterio, ſed ſuavi ejus lætabimur contubernio: Non deſiderabimus ipſius protectionem, ſed ob ſuavem gaudebimus ſocietatem, & claritatem ipſius oculis intuebimur clarificatis. Quod ſi ἰσάγγελοι erimus, utique corpora noſtra fragilia, debilia, mortalia immutabuntur, & ſpiritualia, agilia, immortalia efficientur. Lucida erunt, quia Deo propinqua, qui habitat in luce inacceſſibili, & luce veſtitus eſt. incorruptibilia erunt, quia Angelis, imo corpori Chriſti clarificato conformia. Seminantur hic in corruptione; reſurgẽt in incorruptione: Seminãtur in ignobilitate; reſurgent in gloria: Seminantur in infirmitate, reſurgent in virtute: Seminatur corpus ani-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

male, resurget corpus spirituale, quod fulgebit sicut splendor firmamenti in æternum. Veni, Domine Iesu, & gloriæ illius participes nos effice.

MEDITATIO XLIX.

De tormentorũ infernalium gravitate.

Semper meditare gehennam.

COgita, devota anima, pœnarum inferni gravitatem, & facile superabis omnem pravam peccandi voluptatem. Erit ibi præsentia omnis mali, & erit absentia omnis boni. Quid mali illis deesse poterit, quid puniuntur propter summum malum, scilicet peccatum? Quid boni illis adesse poterit, qui sunt remoti à summo bono, scilicet, Deo? Erit ibi calor ignis, & rigor frigoris, erunt ibi perpetuæ tenebræ; erit ibi fumus & perpetuæ lacrymæ; erit ibi aspectus terrificus Dæmonum;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

num; erit clamor in perpetuum; erit ibi ariditas, ſitis, fœtor ſulphuris, vermis conſcientiæ, timor, dolor, pudor & confuſio peccatorum omnibus manifeſtorum, invidia, odium, triſtitia, divinæ viſionis carentia, omnis ſpei ablatio. Separabitur Dei virtute claritas ignis ab ejus aduſtiva virtute. claritas cedet in gaudium Sanctorum; vis aduſtiva in tormentũ damnatorum. Lucebit miſeris non ad cõſolationis objectum, ut videant, unde gaudeant, ſed ad miſeriæ augmẽtum, ut cernant, unde magis doleant. Viſus aſpectu ſolis, lunæ, ac ſtellarum omnium, privabitur, ſicut etiam viſione Chriſti & Sanctorum omnium: punietur autem fletu, fumo, dæmonum ac omnium damnatorum aſpectu. Aures damnatorum ejulatus & aſſiduas blaſphemias, ut, &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

horribiles dæmonum rugitus audient. Guſtus affligetur ſiti & fame, ac omni ciborum ac potus privabitur voluptate. Odoratus fœtore ſulphureo torquebitur. Tactus ignem intus & extra urentem atque ad medullas uſque penetrantem ſentiet. Corpora damnatorum erunt deformia, obſcura, tarda, ponderoſa. Torquebitur memoria peccatorum recordatione; neque tam dolebit ſe peccaſſe, quam voluptates ſuas perdidiſſe. Vna ſcintilla gehennæ ignis plus peccatores lædet, quam ſi fœmina in labore & partu prolis perſeverando mille annos perduret: Erit ibi fletus ex dolore, & ſtridor dentium ex furore: In carne cruciabuntur per conſcientiæ vermem: nullum erit vitium, quod non habeat ibi proprium aliquem cruciatum. Sicut nihil

in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

in regno Dei desideratur quod non inveniatur ; ita in inferno nihil invenitur quod desideratur. Nihil ibi proderit damnatis, quod in hac vita delitiis variis usi fuerint ; quin potius earum recordatio gravius torquebit. Nihil proderit damnatis , quod in hac vita in perpetua saturitate & ebrietate vixerint; qui tunc ne guttulam quidem aquę obtinere possunt. Nihil proderit eis , quod vestibus usi fuerint splendidis ; quia induentur confusione, & corpora ipsorum vestientur ignominia. Nihil proderit eis, quod in hac vita cõstituti fuerint in honoribus, quia in inferno nullus erit honor , sed continuus gemitus & dolor. Nihil proderit eis, quod in hac vita cumulaverint divitias ; quia ibi æqualis erit omnium paupertas. Remoti erunt à beatifica Dei visione.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

Deum non videre, omnia gehennæ ſuperat ſupplicia: Dei faciem ſi in carcere inferni incluſi viderent damnati, nullam pœnam, nullum dolorem, nullamque triſtitiam ſentirent: Iram Dei experientur, & tamen beatificam Dei faciem nũquam intuebuntur: Sentient pœnas à facie ejus, cujus tamen faciem nunquam contemplabuntur: Ira Dei ignem æternæ damnationis perpetuo inſtar ſulphurei torrentis ſuccendet. Nec ſolum à Dei contemplatione removebuntur, ſed etiam à dæmonum cõſpectu miſerabiliter cruciabuntur: Sentient eorum flagella, quorũ in hac vita ſecuti ſunt magiſteria. Si ſpectri alicujus intuitus hominem in hac vita ferme exanimat; quid poterit horribilis dæmonum in æternum duraturus aſpectus? Neq; ſolum cogentur damnati

dæmo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

dæmonibus perpetuo conversari; sed etiam sentient, se in æternum ab illis cruciari. Si in hac vita ex permissione divina diabolus tam graviter affligit sanctos; quam graviter cruciaciabit damnatos, potestati suæ in æternum traditos? Damnati non solum cruciabuntur per dæmones exterius, sed etiam per conscientiæ vermem interius: omnia omnino, quæ unquam perpetraverunt peccata, oculis eorum assidue erunt objecta: tanto autem erit gravius tormentum, quia non amplius restat pœnitentiæ beneficium: quando virgines paratæ intraverint cum Sponso, statim claudetur janua, januam intellige indulgentiæ, januam misericordiæ, januam consolationis, januam spei, januam gratiæ, januam cõversionis sanctæ. Clamabunt dãnati, & dicent montibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tibus ac petris ; Cadite ſuper nos, & abſcondite nos ab ira Agni. ſed clamor iſte erit fruſtraneus, quia cœlum & terra fugient ab ira ejus: ſicut ſcriptum eſt; Fugit omnis inſula,& montes nõ ſunt inventi. Quicquid datum fuerit electis ad gloriæ augmentum, id omne cedet damnatis ad dolorum incrementum. Erunt quidem pœnarum gradus ; ſed tamen, qui minora ſentit tormenta, nulla exinde percipiet levamenta; qui majorib⁹ torquebitur cruciatibus, invidebit illi, qui affligitur minoribus. Non percipient damnati inde aliquod levamentum, quod quidam cognatorum vel amicorum in cœleſte recepti ſunt palatium; quia etiam electi nullam inde ſentiunt triſtitiam,quod ſciunt quoſdam ſuorum cognatorum ad æternam tranſiiſſe gehennam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

nam. Tantus ibi in damnatis erit dolor & cruciatus, ut mens ad aliud dirigi non possit, nisi ad quod vis doloris impellit. Prosequentur damnati odio omnes Dei creaturas prosequentur odio seipsos invicem: Prosequentur odio Angelos sãctos, homines electos, adeoq; Deum ipsum, non quidem in se & in natura sua, sed in justitiæ effectis. Omnia mala hujus vitæ singularia sunt: unus gravatur paupertate, alter torquetur morbi gravitate: unus dura premitur servitute, alter conviciorum oneratur mole. sed illic simul omnes omnibus torquebuntur malis; dolores ibi erunt universales in omnibus sensibus & membris. In hac vita omnes molestias mitigat spes levationis; sed illic nulla relicta est spes liberationis: Pœna inferni non solũ est æterna.

sed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

sed etiam ne per momentum quidem interrupta. Atque hinc est, si omnes homines nati ab Adam usque ad hodiernum diem, & amplius nascituri viverent usque ad novissimum diem, & si unam pœnam, quam anima pati cogitur, pro uno peccato in inferno ex æquo paterentur, tunc particula quævis illius pœnæ unius hominis major esset, quam omnia tormenta, quæ omnes raptores & malefici unquam essent perpessi. O Domine, da, ut gehennam cogitemus, ne in gehennam incidamus!

MEDITATIO L.

De pœnarum infernalium æternitate.

COgita, devota anima, infernalium pœnarum æternitatem, & rectius percipies earum gravitatem. Est in inferno flamma fluens, & sine fine perurens:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

urens: Vita damnatorum eſt ſine fine mori: Mors eorum eſt in æternis pœnis vivere. Nec qui torquet, fatigatur; nec qui torquetur, aliquando moritur: ſic ignis ibi conſumit, ut tamen ſemper reſervet; ſic tormenta ibi augentur, ut tamen ſemper renoventur; ſic damnati morientur, ut ſemper vivant; ſic vivent, ut ſemper moriantur. Sine ullo unquam fine aliquem torquendum eſſe, id vero ultra omnes deſperationis fertur terminos. Quid enim gravius, quam ſemper velle quod nunquã erit, & ſemper nolle quod nunquam non erit? In æternum damnati non aſſequentur quod volunt, & quod nolunt, in ęternũ pati cogentur. Quando ceſſabit Dei ira, ceſſabit etiam damnatorum pœna; ſed æterna eſt ira; æterna igitur & pœna. Quando pœnitentiam

veram

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

veram agent damnati, à peccatis ſuis poterunt liberari; ſed prȩcluſum tempus pœnitentiȩ; nulla ergo ſpes reſtat indulgentiȩ. Quando torquere ceſſabunt Diaboli torqueri ceſſabunt damnati; ſed nunquam ceſſabit furor Diaboli; nunquam ergo ceſſabit cruciatus hominis dãnati. Quando mutabitur Dei juſtitia, mutabũtur etiam damnatorum ſupplicia; ſed invariabilis Dei juſtitia; æterna igitur erunt damnatorum ſupplicia. Ad diſtricti judicis ſententiam pertinet, ut nunquam careant ſupplicio, qui in hac vita nunquam carere voluerunt peccato. Æquum eſt, ut nullus detur damnato terminus ultionis; qui, quam diu valuit, habere noluit terminũ criminis: Damnati peccarunt in ſuo æterno, id eſt, quamdiu vixerunt, juſtum eſt, ut puniantur in Dei

æter-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

æterno. Cum fine deliquerunt, quia cum fine vixerunt ; non voluiſſent utique cum fine delinquere, ſi potuiſſent ſine fine vivere, ut poſſent ſine fine peccare. Æterna quoq; eſt ignis infernalis materia. peccati ſcilicet macula ; merito igitur æterna etiam pœna. Non removebitur ab oculis Dei peccatorũ in damnatis turpitudo ; quomodo ergo removeri poterit ſupplicíorum in peccata conſtitutorũ magnitudo? Peccatum inſuper eſt infinitum malũ, quia contra infinitum bonum commiſſum, & Chriſtus pro eo perſolvit infinitũ precium; merito ergo in eos, qui moriuntur in peccatis, infinitum conſtituitur ſupplicium. Peremit in ſe homo bonũ æternum ; juſto ergo Dei judicio incidit in malum æternum. Creavit Deus ab initio hominem ad ſui imaginẽ, ut in æter-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

num ſecum vivere poſſet;reformavit Deus hominem in peccatum prolapſum perChriſtum ad ſui imaginé; paravit omnibus æternę ſalutis media,& obtulit omnibus æternę vitę præmia, juſtum igitur eſt,ut,qui æternis carere voluerũt prędmiis, æternis etiam ſubjiciuntur ſuppliciis. Nunquam à damnatis auferetur voluntas mala; nunquã ergo auferetur malæ volũtatis pœna. Elegerunt damnati momentaneam voluptatem,& finita mundi bona præ infinito bono Deo; aſpirarunt potius ad fugacis & breviſſimæ hujus vitæ delitias quam ad æternæ vitæ divitias. æquum igitur eſt, ut infinitas ſentiant pœnas. O æternitas interminabilis! ô æternitas nullis temporum ſpaciis menſurabilis! ô æternitas nullo intellectu humano perceptibilis! quantum auges damnato-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

natorum ſupplicia? Poſt innumera annorum millia ſemper cogitare cogétur, hoc ipſis tantum eſſe tormentorum principium. Quam grave eſt in molliſſimo lecto per triginta annos immobilem jacere; quid erit in ſulphureo iſto lacu trigintamillia millium annorũ ardere? O æternitas, æternitas! tu ſola ultra omnem modũ ſupplicia damnatorũ exaggeras. Gravis eſt damnatorũ pœna propter ſuppliciorum acerbitatem; gravior eſt propter ſuppliciorũ diverſitatem; graviſſima propter ſuppliciorum æternitatem. Mors erit ibi ſine morte, erit finis ſine fine, defectus ſine defectu, quia mors ſemper vivit, & finis ſemper incipit & defectus deficere neſcit. Quærent damnati vitam, & non invenient; quærent mortem, & mors fugiet ab eis. Poſt annorum cen-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

tum millena millium millia ſine ullo fine ad rediviva revertentur torméta. Plus cruciabit eos cogitatio de continuatione doloris, quam ſenſus tormenti exterioris. Quid poteſt eſſe miſerum magis, quam ita mori, ut ſemper vivas, ita vivere, ut ſemper moriaris? Vita iſta erit mortifera, & mors immortalis. Si vita es, cur occidis? Si mors, quomodo ſemper duras? Æternitas qualis ſit, perfecte non cognoſcimus: non enim dubium, quin id, quod nulla temporis menſura circumſcribitur, nulla etiam creata mente cõprehendatur. ſi quid tamen de ſpacio æternitatis vis æſtimare, tempus antemundanum debes cogitare: ſi potes invenire Dei principium, poteris etiam invenire quando finem habiturum ſit damnatorum ſupplicium. Finge tibi montem quendam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

dam altiſſimum, qui magnitudine excedat cœli & terræ ſpacium, finge, quandam volucrem quibuſlibet mille annis deportare ex hoc monte granulum tenuiſſimi pulveris: ſperandum eſſet, ut tandem poſt incomprehenſibilia multa annorum millia finiretur magnitudo illius montis, ſed non poteſt ſperari ut finiatur aliquando infernalis iſte ignis. Nũqam finientur electorum præmia; nunquam etiam finientur damnatorum ſupplicia: quia, ut infinita eſt Dei miſericordia erga electos, ita infinita eſt Dei juſtitia erga reprobos. Statue, tot eſſe tormentorum ſpecies in damnatis, quot ſunt guttulæ magni maris: finge, poſt milleſimum quemque annum advolare quandam aviculam, & exhaurire tenuem maris guttulam; ſperandũ eſſet, fore ut ex-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

hauriatur tandem maris copia. ſed ſperari non poteſt finienda eſſe aliquando damnatorum ſupplicia. O devota anima, ſemper tibi obverſetur pœna damnatorũ æterna: Gehennæ meminiſſe, prohibet in gehennam incidere. Sit cura agendæ pœnitentiæ, dum adhuc tempus eſt indulgentiæ. Quid aliud devorabit ignis iſte quam peccata tua? Quo magis peccata cumulas, eo majorem comburendi materiam reſervas. O Domine Ieſu, qui pro peccatis noſtris ſatisfeciſti tua paſſione, cuſtodi nos ab æterna damnatione; Amen.

MEDITATIO LI.

De ſpirituali piorum reſurrectione.

Cum Chriſto ſurgere, vita eſt.

NOn prodeſt Chriſti reſurrectio, niſi in te quoq; Chriſtus reſurgat. Sicut Chriſtum opor-

oportet in te concipi, naſci, vivere: Ita quoque oportet in te eum reſurgere. Omnem reſurrectionem præcedit mors, quia non reſurgit, niſi quod cecidit: Ita quoque res ſe habet in ſpirituali hac reſurrectione. Non reſurgit in te Chriſtus, niſi prius Adam in te moriatur: Non reſurgit homo interior, niſi ſepeliatur prius exterior: Non prodibit novitas Spiritus, niſi prius abſcondatur vetuſtas carnis. Nec ſufficit, ſemel in te Chriſtum reſurgere, quia vetus Adam non poteſt extingui uno momento. quotidie vult in te reviviſcere vetus Adam; quotidie eum extingue, ut in te quotidie Chriſtus incipiat vivere. Non aſcendebat Chriſtus in cœlum; neque in ſuam gloriam intrabat, antequam reſurgeret ex morte: Ita non poteris ad cœleſtem intrare gloriam,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

nisi Christ⁹ prius in te resurgat, atque in te vivat. Non est pars corporis Christi mystici, in quo Christus nõ vivit; nec deducetur à Christo ad Ecclesiam triumphãtem, nisi qui fuerit pars corporis ejus in Ecclesia militante. Conjugium præcedit desponsatio; non introducetur anima ad nuptias cœlestis Agni, quæ non per fidẽ Christo in hac vita desponsata & arrha S. Spiritus obsignata. Resurgat ergo & vivat in te Christus, ut cum ipso in æternum vivas. Hæc est resurrectio prima: Beatus & sãctus, qui habet partem in resurctione prima; in hoc secunda mors non habet potestatem. Si in resurrectione corporũ ad vitam vis prodire, quotidie debet Christus in hac vita in te resurgere. Resurgente Christo Sol oriebatur: ita si spiritualiter Christus in te resurgat, orietur in anima

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

anima tua lux ſalutaris Dei agnitionis. quomodo ibi poſſit eſſe lux ſalvificæ Dei cognitionis, ubi adhuc locũ habent peccatorum graviſſimorum tenebræ? Timor Domini initium ſapientiæ, quomodo ergo ibi poſſit eſſe cœleſtis ſapientia, ubi timor Domini locum nunquam habuit? Qui vero luce divinæ cognitionis deſtitutus in hac vita, quomodo poteſt fieri particeps æternę lucis in futura vita? Filii lucis ſolum tranſeunt ad æternam lucem; filii tenebrarũ ad æternas tranſeunt tenebras. Chriſtꝰ reſurgens triumpharat de morte: ſic in quo Chriſtus ſpiritualiter reſurgit, à morte ad vitam tranſiit. neque enim poteſt vinci à morte, in quo vivit victor mortis. Chriſtus reſurgens adduxit ſecũ juſtitiam perfectam; mortuus enim eſt propter peccata noſtra, reſur-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

rexit propter juſtitiam noſtrã: Ita quoque in quo Chriſtus ſpiritualiter reſurgit, juſtificatus eſt à peccato; quomodo enim ibi peccata haberent locum ubi viget & vivit perfecta Chriſti juſtitia? Applicatur à nobis illa Chriſti juſtitia per fidem. Chriſtus reſurgens victoriam ex Satana referebat; quia in ſuo ad infernos deſcenſu regnum ejus deſtruxerat, palatium ejus expoliaverat, arma ejus confregerat: ita quoque, in quo ſpiritualiter Chriſtus reſurgit, illi Satanas prævalere non poteſt; neque enim poteſt vinci à Satana, in quo vivit victor Satanę. Chriſto reſurgente terræmotus factus eſt magnus. ſpiritualis illa cum Chriſto reſurrectio non fit ſine ſeria commotione & cordiscontritione; vetus ille Adam non poteſt extingui ſine lucta & renitentia: ergo etiam Chriſtus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ſtus non poteſt ſpiritualiter in te reſurgere ſine magna commotione. Non fit ſpiritualis cũ Chriſto reſurrectio, niſi fiat peccati abolitio: non fit peccati abolitio, niſi præcedat peccacati agnitio: nondum adeſt vera peccati agnitio, niſi adſit ſeria cordis contritio; Ergo non fit ſpiritualis Chriſti reſurrectio, niſi præcedat interior cordis contritio. Dicebat S. Ezechias: Sicut leo, contrivit omnia oſſa mea. Vide magnam commotionem. Sed ſtatim addit; Domine, ſic vivent, & in talibus vita ſpiritus mei. corripies me, & vivificabis me; projeciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea. Vide ſpiritualem à peccatis reſurrectionem. Chriſto reſurgente Angelus Domini deſcendens de cœlo ſedit ſuper ſepulchrũ: Ita ſi ſpiritualiter Chriſtus in te reſurgit, Angelorum pote-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

poteris gaudere aſſociatione. Vbi vivit adhuc & regnat vetus Adam, ibi gratũ cubile Diaboli: Vbi vero vivit & regnat Chriſtus, ibi habitare gaudent Angeli. Scriptum eſt enim, quod ſit gaudium in cœlo ſuper peccatore agéte pœnitentiam. Vbi autem vera pœnitentia, ibi quoq; Chriſtus ſpiritualiter reſurgit. Vbi Chriſtus nondum reſurrexit ſpiritualiter, ibi nondum eſt Dei gratia. Vbi autem nondum eſt Dei gratia, ibi nec Angelorum cuſtodia. Vbi nondum ſpiritualiter Chriſtus reſurrexit, ibi adhuc regnat vetus Adam: ubi autem regnat vetus Adam, ibi adhuc regnat peccatum: ubi autem regnat peccatum, ibi diabolus regnat. quæ autem communio eſſe poteſt Angelorum cum diabolo? Chriſtus reſurgens apparuit ſuis diſcipulis, eiſque vivum ſe exhibuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

buit. ita, ſi ſpiritualis reſurrectionis particeps factus es per fidem, oſtende te vivum Chriſti membrũ per caritatem. non judicatur homo vivus, ſi non opera vitæ manifeſtet exterius. Vbi Chriſtus, ibi etiam ſanctus Spiritus: ubi S. Spiritus, ibi agit & impellit ad omne opus bonum, quia qui Spiritu Dei agũtur, illi ſunt filii Dei. Si ergo in Spiritu vivim⁹, in Spiritu etiam ambulemus. Solis lux undiquaque ſpargit radiorum ſplendorem, fidei lux undiquaque diffundit caritatis fervorem. Tolle lucem à ſole, & ſeparare poteris caritatem à vera fide. Peccata ſunt opera mortua, ſi in mortuis operib⁹ ambulas, quomodo tu in Chriſto, Chriſtus in te vivit? Peccata pertinent ad veterem Adamum, ſi adhuc in te regnat vetus Adam, quomodo cum Chriſto ſpiritualiter

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

ter reſurrexiſti? Peccata pertinent ad vetuſtatem carnis, ſi in vetuſtate carnis ambulas quomodo novus homo vivit? Excita nos, ô bone Ieſu, à peccatorum morte, ut ambulemus in novitate vitæ: mors tua veterem Adamum in nobis extinguat; reſurrectio tua interiorem noſtrum hominem ad vitam revocet; ſanguis tuus lavet nos à peccatis; reſurrectio tua juſtitiæ veſtem nobis induat. Ad te, ô vera vita, ſuſpiramus nos in peccatis mortui: Ad te, ô vera juſtitia, ſuſpiramus nos per peccata averſi: Ad te, ô vera ſalus, ſuſpiramus nos propter peccata damnati. Vivifica, juſtifica, ſalvifica. Amen.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

INDEX MEDITATIONVM D. IOH. GERHARDI.

I. De vera Peccator. agnit. Fol. 16
II. De Exercit. Pœnitent. ex Dom. Paſſ. 23
III. De fructu veræ Pœnitentiæ. 28
IV. Meditatio de nomine Ieſu. 36
V. Exercit. fidei ex amore Chriſti in agone mortis. 42
VI. Conſolatio Pœnitentis ex Paſſione Chriſti. 47
VII. De fructu Paſſ. Dominicæ. 53
VIII. De certitudine ſalutis noſtræ. 60
IX. De amando ſolo Deo. 66
X. De noſtri cum Deo reconcil. 74
XI. De ſatisfactione pro peccatis noſtris. 80
XII. De Natura ac proprietate veræ fidei. 86
XIII. De ſpirituali conjugio Chriſti & animæ. 94
XIV. De myſteriis Incarnationis. 101
XV. De ſalutari fructu Incarnat. 108
XVI. De ſpirituali piorũ refectione. 114
XVII. De Baptiſmi fructibus. 121
XVIII. De ſalutari corporis & ſanguinis Chriſti particip. 128
XIX. De Cœnæ Domin. myſterio. 134
XX. De ſeria ante uſum Cœnæ præparatione. 140
XXI. De Chriſti Aſcenſione. 146
XXII. Homilia de Spiritu S. 152
XXIII. De Eccleſiæ dignitate. 160
XXIV. Meditatio de Prædeſtinat. 167
XXV. De ſalutari precum efficacia. 175
XXVI. De ſanctorum Angelorum cuſtodia 184

XXVII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]

XXVII. De insidiis Diaboli. 192
XXVIII. Generales piæ vivendi Regulæ. 199
XXIX. De securitate excutienda. 207
XXX. De Sancta vitæ Christi imitat. 215
XXXI. De sui abnegatione. 223
XXXII. De vera quiete animæ. 231
XXXIII. De conscientiæ puritate. 239
XXXIV. De studio veræ humilitat. 247
XXXV. De avaritia fugienda. 254
XXXVI. De proprietatibus veræ caritatis. 262
XXXVII. De studio caritatis. 272
XXXVIII. De vitæ præsentis fugac. 279
XXXIX. De Mundi vanitate. 287
XL. De utilitate tentationum. 295
XLI. Fundamenta patientiæ Christianæ. 302
XLII. Quomodo vincenda tentatio à perseverantia. 310
XLIII. De quotidiana mortis consideratione. 315
XLIV. Consolatio in morte amicorum. 322
XLV. De Iudicio extremo. 331
XLVI. De vitæ æternæ desiderio. 337
XLVII. De beatissima Dei in cœlo visione. 346
XLVIII. De suavissima Angelorum in cœlo associatione. 352
XLIX. De tormentorum infern. gravitate 358
L. De pœnarum infernalium gravitate. 366
LI. De spirituali piorum resurrectione. 374

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 C 40 [1]